DEN NY VERDENS.

impuls

FORUM FOR KOSMOLOGISK INFORMATION

Nummer 2

Juni 2003

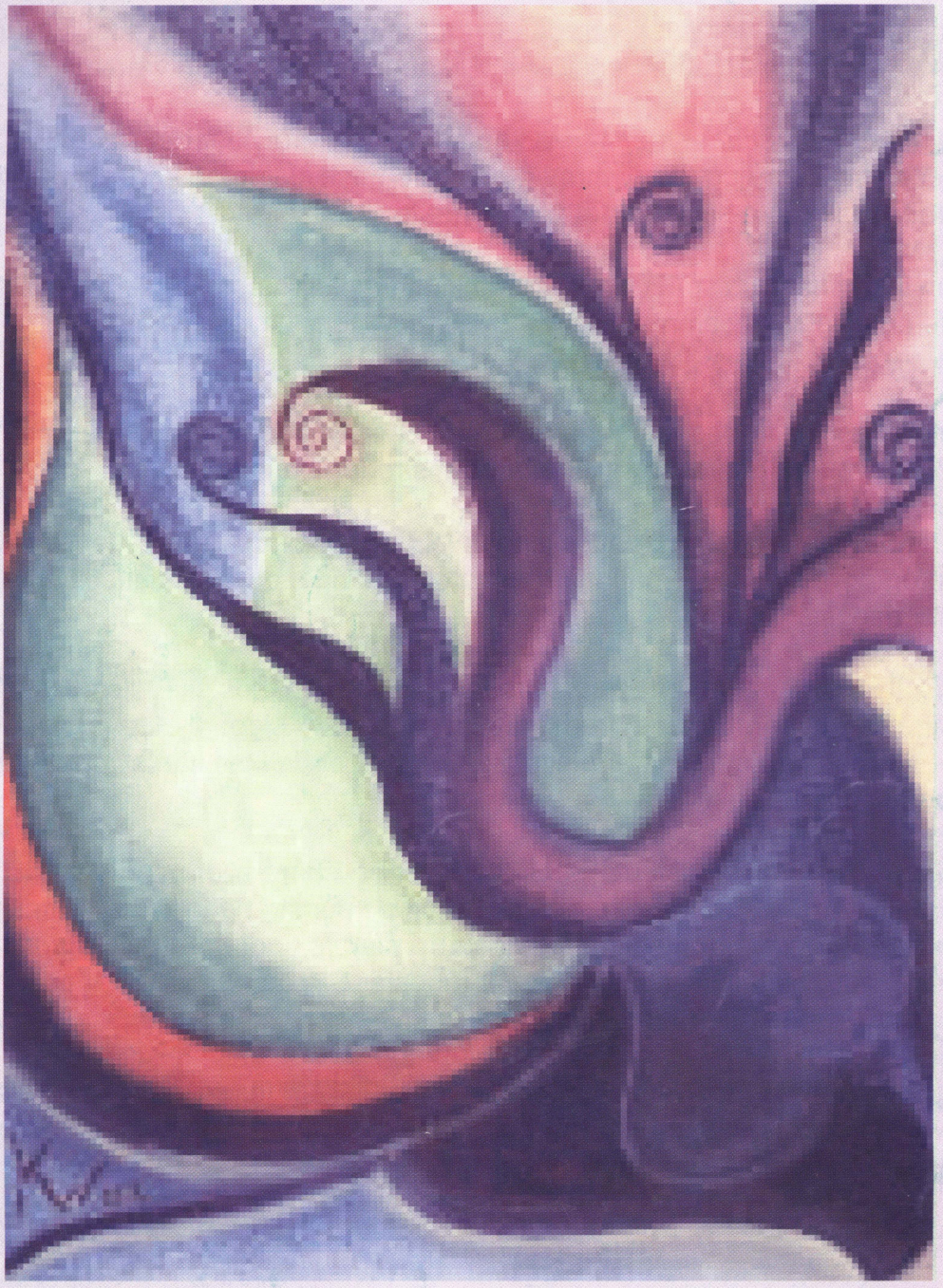

Mennesket i Kosmos

Kosmos i Mennesket

Fredsgruppen

I artiklen Verdensfredens skabelse skrev Martinus bl.a.:

„De mennesker, der ønsker freden i verden, må forstå, at den absolut kun kan opmås ved, at man efter bedste evne skaber den i sin egen væremåde.

I samme grad, som et menneske kan skabe fred, udfylder det sin andel i fredens skabelse og vil i samme grad være beskyttet imod krigen. Den krig, et menneske ikke sår, kan det jo ikke høste.

Men i samme grad som det er i stand til at udfolde næstekærlighed overfor sine omgivelser, i samme grad vil det komme til at høste eller opleve næstekærlighedens eller fredens velsignelse.

Det tilhører da fredsgruppen, hvis væsener er Guddommens organer og redskaber, ved hvilke han skaber verdensfreden på jorden.

Det er denne gruppe, der efterhånden vil overtage føringen af menneskeheden og gøre alverdens nationer og stater til ét rige, der i sit slutfacit er ét med verdensaltets grundtone: kærligheden.

Og således er verdensfreden allerede i dag under Guds skabelse. Denne skabelse foregår igennem fredsgruppen, hvilket vil sige: alle de mennesker, i hvem næstekærligheden er blevet så udviklet, at de ikke kan sympatisere med krigshandlinger.

De er således antikrigsindstillet. De udøver en større eller mindre modstand imod krig i form af antikrigspropaganda og demonstrationer imod atom- eller kernevåben, imod oprustning, imod større staters undertrykkelse og diktatur over mindre stater, kort sagt, de øver modstand imod alt, hvad der er inhumant, brutalt og morderisk.

Og denne indsats er en fuldkommen fredshandling, for så vidt den ikke selv bliver til voldshandlinger i form af gadespektakler, rudeknuseri, sabotage og slagsmål med drab og lemlæstelse til følge.“

Indhold

3 *Ruth Olsen*: En beretning om bevidsthed

9 *Gunder Frederiksen:* Martinus syv gyldne leveregler

12 *Johs. Dragsdal:* Østens og vestens veje

15 *Gunder Frederiksen:* Øje for øje

16 *Internet:* Hvor mosebøgerne stadig gælder

17 *Mellen-Thomas Benedict:* En opdagelsesrejse

20 *Joy Persson:* Nådens tid.... er NU!

27 Dialog

29 *Alex Riel Mathiasen:* Fra videnssamfund til visdomssamfund

32 Om bøger:
33 *Birgit Nielsen:* Sjælens hjerte
34 *Lise Grandt:* Sjælerejser
36 *Kirsten Andersen:* Reisen til virkeligheten
36 *Joy Persson:* Dzogchen
37 *Gunder Frederiksen:* Gud er Gud for de levende
38 *Ruth Olsen:* Ingen fremtid uden tilgivelse

40 *Ruth Olsen:* Når tankeenergi bliver konkret

42 *Børge Christiansen:* Kosmologi for børn

43 *Joy Persson:* Galaktiske væsener?

44 *Gunder Frederiksen:* Et fredens tempel

45 *Ruth Olsen:* Den glemte visdom

47 *Ruth Olsen:* Kort fortalt

51 *Ruth Olsen:* Grådighedskulturen

Den Ny VerdensImpuls nr. 2/2003

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kos-info@worldonline.dk
og
Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51
E-mail: K-I@VIP.CYBERCITY.DK

Layout: Tina Raahage
Tryk: Tommerupkuverten, 5690 Tommerup.
ISSN 0904-0633

Her plejer at stå en leder ....

..men jeg vil i stedet mest referere Martinus. Han har så mange dejlige beskrivelser. For eksempel skrev han i 1933 om den kærligheds-sammenslutning, vi engang vil komme til at opleve. Den der ikke behøver noget medlemskort, kontrakt eller andet løfte for sit sammenhold.

Hvert enkelt "medlem" er jo en "dråbe" af kærlighed. Og ligesom vanddråben er prædistineret til at smelte sammen med andre vanddråber og derved er med til at skabe oceanet, således er "kærlighedsdråberne" også prædistinerede til at smelte sammen med andre "kærlighedsdråber", hvorved den naturlige sammenslutning eller et "kærlighedsocean" kommer til syne.

Men ligesom vanddråben ikke kan indgå forbindelse med olie- eller fedtdråber, således kan "kærlighedsdråben" heller ikke indgå forbindelse med "intolerance- , misundelses-, griskheds- og bagtalelsesdråberne" osv.

Når kosmologi-folk kommer sammen, vil talen nemt falde på det "Martinus engang sagde". Da Irak-krigen begyndte, huskede nogle f.eks., at Martinus havde sagt noget om, at den 3. verdenskrig ville starte i Mellemøsten! Og at det iøvrigt blev USA, der måtte tage sig af "det ubehagelige job", fordi der ikke var andre til det. Selv om vi alle finder krig vederstyggelig, ved vi fra kosmologien at den altså også kan være "nødvendig" for at få renset nogle "syge steder". Så er det godt at få repeteret, hvad Martinus skrev i LB stk. 119:

De store begivenheder, som går hen over verden, vil være at udtrykke som identiske med omskabelsen af jordmenneskehedens tågetilstand til en sollys tilværelse, de er dyrerigets dødskamp i det jordmenneskelige samfundslegeme, de er det kosmiske menneskeriges begyndende opstandelse på Jorden.

Ruth

Forsidekunstneren er:
Karen Wollesen
Mosbyvej 10, 4500 Nykøbing Sj.
Telefon: 59 91 04 13

En beretning om bevidsthed

v/ Ruth Olsen

I 1991 udkom et digert værk af Tor Nørretranders om bevidsthed, "Mærk Verden", som fik megen omtale, men som nok gjorde læserne mere forvirrede end klogere på, hvad bevidsthed egentlig er. På 572 sider fik vi afsløret, hvilket dilemma de videnskabelige forskere står i, og hvilke absurde konklusioner, de når frem til mht fænomenet bevidsthed. De kan jo ikke få tingene til at hænge logisk sammen, fordi de kun beskæftiger sig med "toppen af isbjerget", den fysiske verden.

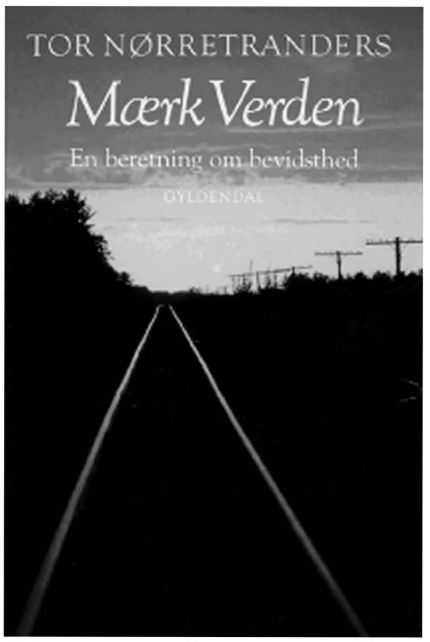

På grundlag af nyere hjerneforskning og informationsteorier er man f.eks. nået frem til den påstand, at den menneskelige bevidsthed kun kan klare højst 40 bit information i sekundet, mens vore sanser skulle sende en strøm på 11 mill. bit i sekundet op til hjernen. Bit er et mål for det, de kalder "båndbredden". Altså konkluderede man, at hjernen mest arbejder med at smide information væk. Alt det, der ikke når frem til vor dagklare bevidsthed, kalder man så "eksformation".

Men at denne ikke bare forsvinder ud i den blå luft, måtte man erkende, da man fandt ud af, at mennesket kan handle udfra påvirkninger, det slet ikke er bevidst om. Den opbevares altså et eller andet sted, men hvor? Det var urovækkende, for det betød, at vi altså var åbne for al slags manipulation, uden vi vidste det. Og hvad så med den fri vilje?

Værre blev det, da man opdagede, at vor opmærksomme hjernebevidsthed endda er et halvt sekund om at opdage, hvad vi oplever! Ja, også et halvt sekund om at opdage, hvad "hjernen" har besluttet at gøre! Nu skal det lige her indskydes, at det videnskaben regner for bevidsthed kun er den tænkende, mentale aktivitet. Alt det andet kaldes "ubevidsthed".

Undersøgelser af hjernens elektriske aktivitet viser, at det ikke er hjernen, der er bagefter, kun bevidstheden! Men det er jo også ret så afgørende for, om vi oplever at have en fri vilje. For hvad er viljen vel, hvis hjernen kan starte en handling, før vi ved det? F. eks. fjerne hånden fra den varme kogeplade. Eller række hånden ud og tage det tiende stykke chokolade!

Den pågældende forsker, Benjamin Libet, mente dog at have reddet den fri vilje ved at påvise, at der går 0,7 sekunder fra hjernens beslutning om at tage den chokolade, til hånden rent faktisk gør det. Altså har vi 0,2 sekunder til at nedlægge veto! Som han siger: "Bevidstheden kan ikke begynde handlingen, men den kan beslutte ikke at føre den ud i livet".

Det fik jøden Benjamin til at drage den konklusion, at man derfor ikke kan påbyde mennesker at tænke og handle rigtigt og kærligt, kun at forbyde dem at handle forkert. Og således mente han, at jødedommen og Det gl. Testamente er mere i overenstemmelse med den menneskelige natur end Jesus og Det ny Testamente! For bevidstheden kan slet ikke kontrollere, hvad vi føler og begærer, f.eks sin næstes hustru, vi kan kun afholde os fra at gøre noget ved det.

Alt dette får Tor Nørretranders til at udstyre os ikke bare med et "Jeg" men også et "Mig" som subjekter for vor optræden her i verden, og mener at se det afspejlet i sproget, når vi f.eks. siger: "Jeg tog mig i at sige/gøre/føle ..." Jeg'et har ikke styr på alt, hvad mig'et gør. Mig'et, det ubevidste, har en stor andel i vor fri vilje, mener han. Jeg'et er vort nye subjekt, mens mig'et er det gamle, siger han og skriver: "Odysseen er beretningen om bevidsthedens begyndende opståen og om de fristelser, det ubevidste udsætter den for". Det er i den sammenhæng, han tror, man skal forstå Solons berømte sætning "Kend dig selv".

Lidt åndsvidenskabelig opklaring

Når "kæden hopper af" for videnskabens forskere skyldes det naturligvis, at de ikke kender alle de stråleformige energier (legemer), som også er en del af mennesket. Deres bevidsthedsbegreb er alt for snævert, ja helt misforstået. Det er rigtigt, at vi modtager langt flere informationer, end vi reagerer opmærksomt dagsbevidst på. En meget stor del af dem tager det, Martinus kalder "natbevidsthed", sig heldigvis af. Det er blevet automatfunktioner, som vi normalt ikke behøver skænke en tanke, såsom hjerteslag, åndedrag osv.

Men selv om noget er blevet automatik eller rutine, vi ikke behøver tænke over, f.eks. at køre på cykel, handler det dog stadig om bevidsthed. Og sikken et held, at vi kan trække hånden væk fra den varme kogeplade, før vi har overvejet, om vi skal! Der er uendelig mange ting, vi reagerer på, uden vi behøver at tænke over det først, fordi vi har lært det for længst.

Bevidsthed handler generelt om vor evne til at reagere på energivibrationer, på samspillet mellem indre og ydre energier - og om vor evne til at tolke deres betydning. Mennesket er et energifelt med et særligt vibrationsmønster, som færdes i et meget større energifelt med uendeligt varierende mønstre og finhed, som påvirker os i forskellig grad. Alt er i sin dybeste analyse energi, dvs stråling, og al stråling er information dvs bevidsthed. Den fineste, hurtigste energi er visdomsoceanet, et holografisk universelt bevidsthedsfelt, hvor alle mønstre fra alle tider er opbevaret. Det er vi normalt endnu ikke i stand til at reagere på og få kontakt med.

Nogle af omgivelsernes energier er "grove" nok til via vore fysiske sanser at sætte forskellige dele af hjernen i svingninger, hvorved vi kan få ikke bare en dagsbevidst oplevelse, men som regel også en forståelse af, hvad det handler om. Det sidste afhænger af vort erfaringslager. Andre er finere men stærke nok til at sætte vore stråleformige legemer i svingninger. Hvis disse er kraftige nok til at forplante sig til hjernen, får vi en bevidst indre oplevelse, en følelse f.eks..
Martinus' udredning af sansningens dybere detaljer vil jeg iøvrigt ikke gå ind på her.

Korrespondancen mellem den fysiske hjerne, vort "TV-modtagerapparat", og vore stråleformige (såkaldt åndelige) legemer spiller en afgørende rolle for vor bevidsthed i vort jordiske liv pt, men videnskaben er end ikke nået til seriøse overvejelser over, hvem eller hvad der tolker og afkoder hjernens vibrationer. At vi har et jeg, der kan opfatte og forstå ihvertfald nogle af dem, fornemmer selv et 4-års barn. Martinus har fortalt os, at dette evige usynlige jeg er vort faste ubevægelige holdepunkt i alle tilværelser. Eksistensen af denne ophøjede instans må vi blot tage til efterretning og acceptere det logiske i, at vi ikke ville være i stand til at sanse bevægelser, hvis vi ikke kunne gøre det ud fra et fast punkt. Det er bevægelsernes, energiernes, evige samspil, der danner grundlaget for fænomenet bevidsthed.

Nogle få videnskabelige forskere er dog begyndt at stille de vigtige spørgsmål, f.eks. fysikeren Danah Zohar, som siger: "Hvis hjernen er et hologram, der sanser og deltager i et holografisk univers, hvem er det så, der kigger på hologrammet?"

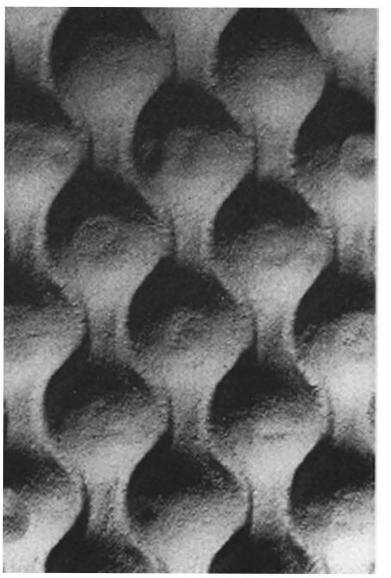

Stofsiden er nogle lyse og mørke vibrationer. Livssiden siger: Fordybninger i en æggebakke, men vendes det på hovedet får vi en anden betydning!

Energiernes betydningsindhold

Hvordan de forskellige energivibrationer afkodes for deres betydningsindhold, dvs hvordan vi bærer os ad med at lære stofsidens livsside (som er det egentlig åndelige) at kende, er en meget lang proces. Det er ikke bare som når små børn lærer hvilke lyde, der betyder hvad. Her i den fysiske verden begyndte vi som planter den lange prøvelsernes vej. Siden er vi kommet ganske langt med vor "try and error"-facon. Erfaring er lagt på erfaring.

Men hvordan bærer vi os ad med at bevare al denne ophobede viden og bringe den med os fra liv til liv? Det er f.eks.den viden, videnskaben kalder "ubevidsthed" eller underbevidsthed men i grunden ikke rigtig ved, hvad er. Det er også svært at forstå for alle de, der ikke kender åndsvidenskabens beskrivelse af skæbneelementet med dets talentkerner. Man indser nok, vi har et hukommelseslager "et eller andet sted". Lidt a la computerens harddisk, hvor-

fra man kan hente informationerne op på skærmen, når man skal bruge dem. Men det forklarer jo ikke alle de automatfunktioner, vi fødes med. Og de, der sørger for æggets udvikling til et barn f.eks.

Med opdagelsen af DNA og genernes betydning, mente man at mysteriet var opklaret. Her i nogle kemiske stoffer var altså oplagret den information, der styrede de ubevidste processer. Ligesom i et plantefrø. Den "nye" Gud, naturen, var altså mægtig intelligent! Men så var der lige mysteriet med, hvordan generne kunne vide, hvornår de skulle være aktive hhv passive på de rigtige steder, f.eks. i fosterudviklingen. Genpuljen er jo den samme i alle celler, uanset de sidder i hjertet eller i storetåen. Hvad er det, der styrer, hvilke gener, der skal belives hvornår? Man mangler altså alligevel en højere instans.

Analogien med computeren kan godt bruges et stykke vej, sålænge vi kun betragter livets stofside. Blot består vor "harddisk", talentkernerne i evighedslegemet, af nok så fine og hurtige energier, end de videnskaben har kendskab til, nemlig universets grundlæggende energi, moderenergien. Derfor er vi i stand til at opbevare uanede mængder af information (energimønstre). Vi kan føre analogien lidt videre og sige, at fordi vi har komprimeret og gemt alle vore erfaringsdata på en række CD-rom'er, kan vi tage dem med os fra liv til liv. Når vi reinkarnerer "genindlæser" (beliver) vi vore data (talentkerner), fordi der atter kommer strøm (salighedsenergi) på computeren.

Også i en pc er det elektromagnetiske mønstre, der "bærer" informationerne. Den kan også omsætte dem til synlige tegn på en skærm - de tegn, vi har vedtaget hvad betyder. Vi kan endda række ud over vor egen lille "harddisk" og få kontakt med computerverdenens "visdomsocean", internettet. Det kræver dog særlige forudsætninger, nemlig at vi har erhvervet et modem (evnen) til "at koble os op". Men der mangler det altafgørende, det "noget" hinsides den fysiske verden, der kan tolke og forstå budskaberne i apparatets tegn og lyde. Og der behøves stadig en intelligent bevidsthed, til at opstille hele "programmet".

PC'eren har gjort det lidt nemmere for mange at forstå, hvordan universet kan gemme alt.

Bevidsthedens udvikling

I bogen "Bevidstheden og dens udvikling" af teosoffen Annie Besant (1910) har jeg fundet en del interessant supplering til Martinus. Hun beskriver, hvordan det første nervesystem, det sympatiske (af videnskaben kaldt det autonome) opbyggedes af impulser fra astralplanet, altså af følelsesenergien. Det tidlige endnu diffuse uorganiserede astrallegeme drager æterisk og fysisk stof (energi) til sig. Heri dannes det første primitive nervesystem, som kan reagere på impulser fra den fysiske verdens vibrationer.

Disse impulser bevirker en videre udvikling og strukturering af astrallegemet, der virker tilbage på det fysiske legeme og dets nervesystem. Med Martinus kunne vi sige, at følelsesenergien efterhånden "civiliserer" tyngdeenergien. Ifølge Besant betyder det, at det sympatiske nervesystem fortsat er i nøje og direkte kontakt med astrallegemet.

Det er de strukturer, der efterhånden udvikles i astrallegemet, der står for oprettelsen af de sansecentre i hjernen, der dernæst danner vore sanseorganer. Alt dog overordnet ledet af hvad Besant kalder "det permanente atom", og som vi kalder skæbnelementet. Dette "element" vokser, efterhånden som nye erfaringer indhøstes. Med moderne sprog kaldes dette vist en "feed-back-sløjfe".

I begyndelsen har den svage bevidsthed svært ved at skelne mellem fysiske og astrale vibrationer. Heri består den lavere clairvoyance. Sålænge det sympatiske nervesystem virker som bevidsthedens "hovedapparat", vil astrale og fysiske indtryk opleves næsten ens. Selv højere dyr, hvori det nye nervesystem, det Besant kalder det "cerebro-spinale", er udviklet men endnu ikke blevet hovedmekanismen, har svært ved at skelne mellem fysisk og astralt syn, lyd osv.

Derfor kan vi f.eks. se en kat gnide sig mod en astral skikkelses ben, en hest springe over et astralt legeme og en hund gø ad en for os usynlig person. Hos hunden og hesten er der dog en ængstelig diffus følelse af forskel, især hos de højst udviklede af dem. Også lavtudviklede mennesker kan sanse astrale fænomener, men de er dog klar over forskellen. I Lemurien og Atlantis var de astrale fænomener en selvfølgelig del af livet, mener Besant.

Efterhånden som det nye nervesystem blev bevidsthedens hovedmekanisme og opmærksomheden vendtes mod de grovere fysiske indtryk, blev de finere astrale vibrationer overdøvet og dermed upåagtet, ja til sidst gled de helt ud af dagsbevidstheden. Men altså ikke ud af bevidstheden. Det gamle system er stadig virksomt, blot ubevidst. Nu var det udviklingen af intelligensen, der skulle fokus på, dvs mentallegemet.

Det lavpsykiske

Besant skriver: *"Forsøg på at generobre den lavere clairvoyance vil let forårsage nerveforstyrrelser, fordi disse forsøg er mod evolutionens lov, som altid arbejder fremover. Vi kan ikke vende tilbage til den tilstand, hvor det sympatiske nervesystem var det rådende, uden på bekostning af helbredet. Deraf kommer den alvorlige fare ved at følge mange af de anvisninger, som nu strøs ud offentligt, om at meditere på solar plexus og andre centre i det sympatiske system.*

Disse øvelser, hvoraf en del er kommet til vesten fra Indien, er systematiserede i Hatha Yoga. Man genvinder herredømmet over de uvilkårlige muskler, så man kan beherske hjertets slag, tarmenes virksomhed osv. Megen tid og møje må ofres, før udførelsen af sådanne kunststykker bliver mulig. Men hvorfor bringe tilbage alt det, vi forlængst har overleveret til det sympatiske system? Sådanne præstationer imponerer måske den uvidende, der tror det er beviser på åndelig storhed, mens det dog oftest praktiseres af mennesker, der ønsker magt.

Når det cerebro-spinale nervesystem for en stund bringes til hvile, fornemmes impulserne fra det astrale plan gennem det sympatiske system. Heraf kommer "klarsyn" i trance osv. Den lavere clairvoyance må ikke forveksles med den højere, der fremkommer når udviklingen af astral- og mentallegemet har nået en temmelig stor højde."

Det skal måske lige præciseres, at når vi taler om forskellige "energilegemer" og "planer", handler det ikke om adskilte fænomener, men om energiernes finhedsgrader. De fine og hurtige gennemtrænger de mindre fine. De befinder sig ikke hver sit "sted". At et nyt og "højere" legeme udvikles, betyder blot at vi bliver i stand til at benytte, samspille med, kontrollere en højere form for energi.

Det højpsykiske

Langsomt begynder også mentallegemet (dvs intelligensenergien) at udvikles og bevidstheden bliver til selvbevidsthed på det fysiske plan, dvs fuld dagsbevidsthed om den fysiske verdens vibrationer og stadig større opfattelse af deres betydning. Vi bliver som "kosmiske kemikere" bedre og bedre i stand til at jonglere med de fysiske stoffer. Vore hjerneceller sættes i svingninger, ikke bare af de grove energier på det fysiske plan, hvortil også hører det teosofferne kalder det æteriske, f.eks. duften af en blomst. Nu begynder også de finere energier at mærkes i det nye nervesystem.

De finere energier afsætter dog endnu kun så svage vibrationer i hjernen, at vi blot oplever dem som en indvendig fornemmelse, en anelse, dvs ofte en diffus følelse eller en mere eller mindre klar tanke. Vi oplever det derfor ikke som "virkelighed". Men efterhånden opleves følelserne stærkere, vi bliver mere sensitive. Vi kan tydeligt mærke, når vi f.eks. kommer ind i en forsamling, om stemningen er god eller dårlig. Vi kan mærke om et menneske er os venlig stemt eller ej, uden han har åbnet munden eller fortrukket en mine. Vi har fået udviklet intelligensen til at analysere de vibrationer, som noget af astralenergien afsætter i hjernen.

Vor tankevirksomhed bliver også mere præcis og koncentreret, og vi tager mere bevidst stilling til udefrakommende tankeenergier, der når os via medier osv. Vi begynder så småt at kunne kontrollere vort eget tankeenergi-felt, så negative tanker hensygner af mangel på energitilførsel. Vi bliver i stand til bevidst at arbejde på at danne nye positive talentkerner, mens vi samtidig udsulter de gamle uheldige talentkerner.

Vi begynder med andre ord at opleve de astrale og mentale energier som næsten lige så "virkelige" som de fysiske. Følelser, dvs astrale fænomener, opleves ikke længere blot som "hallucinationer" eller fri fantasi, og tanker er tydeligvis ikke længere "toldfri". De påvirker vore omgivelser, hvis de ellers er koncentrerede nok. (Hvad de nu sjældent er p.t.) Ja, vi vil blive i stand til at sende dem fra "sjæl til sjæl", uden at tele- eller postvæsenet skal tjene på det! Men først skal vi have lært at bruge "tænd- og sluk-knappen", ellers ville det mentale støjniveau blive for enerverende. Tænk hvis vi kunne opfatte alle de tanker, der tænkes i en by som København!

Besant har i omtalte bog beskrevet, hvordan der vil udvikles særlige centre i hjernen til at samspille med de finere energier. F.eks. vil pinealkirtlen udvikles for at formidle tankeenergiernes vibrationer. I den forbindelse er det lidt interessant, at Descartes mente (år 1619) at forbindelsen mellem ånd og materie gik gennem pinealkirtlen! (Det var ham, der sagde: "Jeg tænker, altså er jeg")

Mange synes det lyder foruroligende, at vi vil komme til at opleve mange former for levende (astrale) væsner myldrende omkring os. Men det gør vi jo allerede, selv om vi ikke er os dem bevidst. Når alt kommer til alt, består universet udelukkende af levende væsner. Og når vi kommer frem til at kunne sanse dem dagsbevidst, er vor egen udstråling så harmonisk og kærlig (går jeg ud fra), at vi kun tiltrækker de "gode"; dem vi er på bølgelængde med. Det vil blive en naturlig del af livet, en berigelse således at få større indblik i, hvilken fantastisk, mangfoldig verden vi i virkeligheden lever i.

Men så langt er der endnu kun ganske få, der er kommet. De fleste af os lever stadig bag "uvidenhedens slør", omend

det er begyndt at slå revner hist og her. Flere og flere er så småt begyndt at få det, Martinus kalder "højpsykiske evner". Han har dog ikke gjort meget ud af at forklare, hvori disse evner adskiller sig fra den begyndende kosmiske bevidsthed. Men at der er en reel forskel, ses af, at han på symbol nr. 33 (slipsesymbolet) har givet de højspykiske evner "slips" nr. 17, mens kosmisk bevidsthed har fået "slips" nr. 18. Det første begynder først at klinge af, når det sidste er ved at nå sit højdepunkt.

Kosmisk bevidsthed

Teosoffen Leadbeater har givet en forklaring på forskellen mellem højpsykiske evner og kosmisk bevidsthed på følgende måde. Højpsykiske evner, f.eks. clairvoyance, opstår fordi de astrale og mentale energier kan sanses og tolkes (mere eller mindre) af vor dagsbevidsthed. Dvs det handler om vibrationer fra omverdenen, som man er i stand til at reagere på og samspille med, når de dertil egnede sanser er udviklet.

Kosmisk bevidsthed eller kosmiske glimt opstår derimod ved at de fine stærke energier fra et højere plan (dvs intuitionsenergi) direkte sætter den fysiske hjerne i svingninger, dvs uden nogle specielle dertil egnede sanser. Derfor er højpsykiske evner ikke artsforskellig fra vor almindelige måde at sanse på i den fysiske verden. Oplevelsen er stadig baseret på nogle vibrationers indvirkning på og samspil med et sansesæt. Kosmisk bevidsthed er noget helt andet, en helt ny evne til at modtage og reagere på de højere energier og derved få en oplevelse. Men det forudsætter, at hjernen og nervesystemet er tilstrækkeligt udviklet til at klare så stærke energier. Ellers er der risiko for en kortslutning.

At det såkaldte "tomrum" i universet er fyldt med energier, er nogle forskere nu godt klar over. Den italienske professor Ervin Laszlo mener, at dette "vakuum" er fyldt med subtile højhastigheds energier, og forestiller sig at disse på holografisk vis opbevarer alle de erfaringer, universet og dets levende væsner har gjort. Alle har bidraget til dette universets "vidensbank", og vi vil alle være i stand til at hente viden fra denne bank, hvis vi altså forstår at indstille "antennerne" på den rigtige bølgelængde, mener Laszlo.

En fysiker i USA, Danah Zohar, går videre og overvejer hvordan vor hjerne og bevidsthed fungerer i forhold hertil (i bogen "Den kvantemekaniske bevidsthed). Superkort fortalt er hendes tanker nogenlunde sådan: Universet består af kraftfelter, energisvingninger. Nogle af dem er langsomme nok til at "krystallisere" til det, vi kalder partikler, fermioner. Det er materiens byggesten.
Den øvrige energi kaldes bosoner, kraftfelter. Den holder

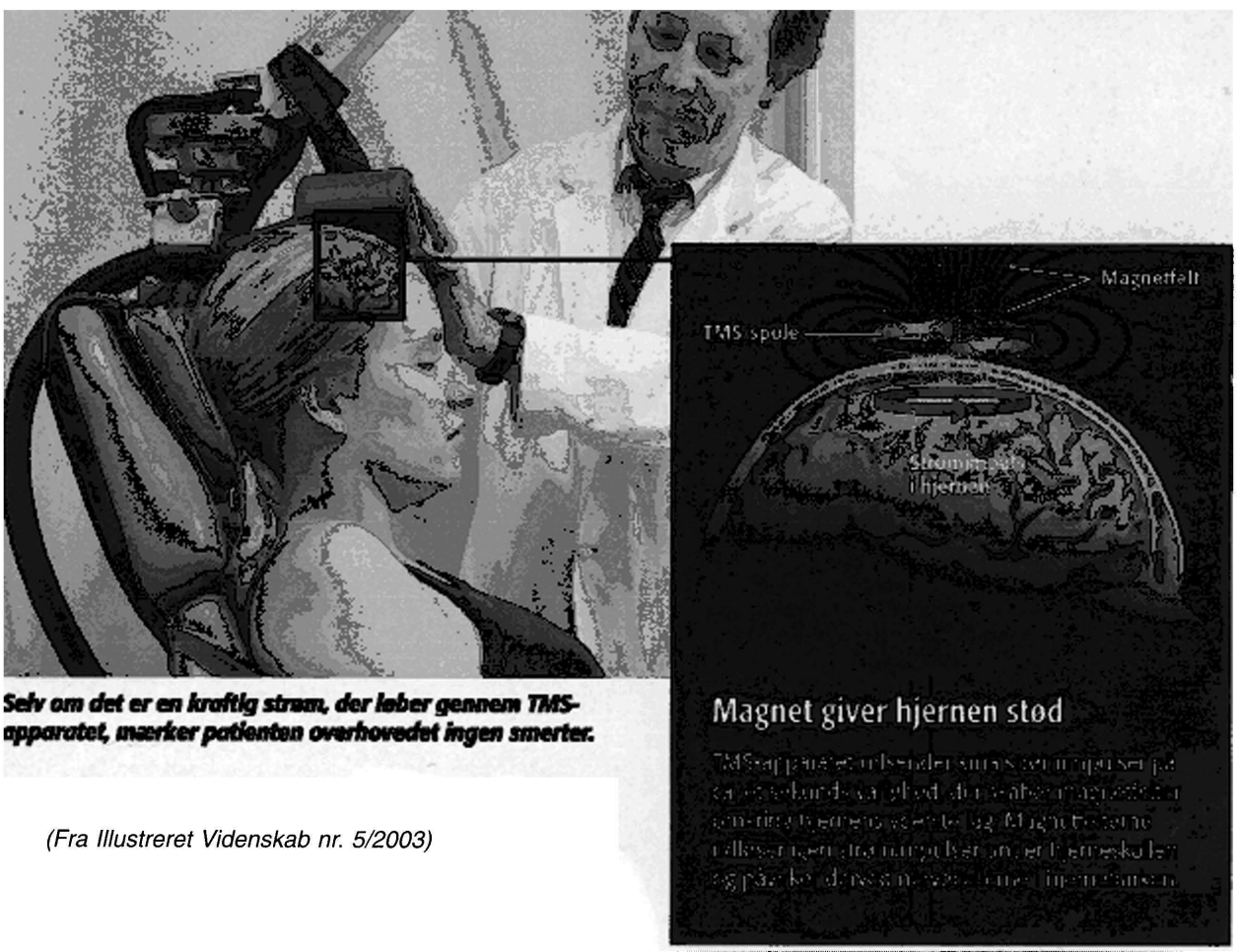

Selv om det er en kraftig strøm, der løber gennem TMS-apparatet, mærker patienten overhovedet ingen smerter.

(Fra Illustreret Videnskab nr. 5/2003)

materien og universet sammen. Det er bevidsthedens byggesten. Det er bosonerne, der får fermionerne til at ændre tilstand. Er bosonerne stærke nok, kan de få fermionerne til at opgive enhver modstand og svinge med i fælles takt. Ja, den pågældende gruppe fermioner hører op med at være "individualiteter" og bliver til èn enhed. (Det kaldes et Bose-Einstein-kondensat).

Ifølge Martinus er den fineste, stærkeste energi i universet alkærligheden. (Derfor er f.eks.en nær-døds oplevelse så kærlighedsfyldt, normalt) Det er den energi, der skal få os alle til at svinge i harmonisk samklang, som een enhed. I den forbindelse er det interessant, at Platon i sit skrift "Symposium" bl.a. sagde: "Mellem elskende er det kærligheden, der er den bindende kraft, som gør dem til èn enhed". Når det gælder Platon, ved vi det skal opfattes symbolsk, dvs på et nok så dybt plan end almindelig erotik!

Jeg tolker alt dette sådan, at hvis universets stærkeste, hurtigste energi skal kunne få vore hjerneceller til at svinge med i fælles rytme (i resonans), må de være forberedt og trænet op til at klare det. Det kan ikke nytte, vi sætter en 2 volts pære til et 10 volts batteri, så springer pæren. Laszlo's subtile energier har vi endnu ikke antennerne klar til at modtage.

Set i lyset heraf, kan det ikke undre, at der ved kunstigt at sætte dele af hjernen i gevaldige svingninger med elektromagnetisk stimulering, ind i mellem kan fremkaldes kosmiske glimt. Men de videnskabsfolk, der eksperimenterer med dette, må siges at være uansvarlige tåber, "thi de ved ikke, hvad de gør". For slet ikke at tale om eksperimenterne med elektrochok! Vi hører sjældent om, hvilken konsekvens og virkning dette har på ofrene på lidt længere sigt. En af Risskov psykiatriske hospitals "forsøgskaniner" mht "magnetstimulering" af hjernen har fortalt, at konsekvensen for hende bl.a. er blevet en ødelagt evne til at sove og konstant hovedpine.

Tornerose må sove lidt endnu

Udviklingen af vor bevidsthed må have sit naturlige forløb uden kunstig forcering. I TV så vi for nylig en udsendelse om vækkelse af Kundalini-kraften, og selv om den var meget overfladisk med en del naiv jubel-snak om bl.a. yoga, fik den dog også givet en advarsel. Men der manglede det væsentligste: der blev intet nævnt om nødvendigheden af en høj moralsk udvikling, næstekærligheds-evnen.

Det tager nu engang sin tid at vågne op fra uvidenhedens „søvn". Derfor måtte Tornerose sove i 100 år, indhyllet i tjørnehækkens tætte ubehagelige krat (fysisk materie), indtil hendes modsatte pol (prinsen) indfandt sig på scenen med al sin kærlighed. Det fik tjørnehækken til at blomstre, åbne sig og vige til side, så Tornerose atter kunne opleve den store vide verden.

I alle før-patriarkalske, dvs gudindekulturernes, skabelsesmyter berettes om, hvordan kvindelige og mandlige energier i samspil skaber materien, formernes verden. Den er en polariseringens verden og dermed ensomhedens og afgrænsningens verden. Derfor længes mennesket efter foreningen, "det hellige bryllup", hvor helhed og enhed genvindes. For at komme tilbage til enhedens verden har vi brug for slangen, dragen (kundalinikraften), men den er farlig, ildsprudlende skønt også forførende.
Derfor går den patriarkalske helt til kamp imod den, hvis den vover sig frem. Den skal en tid endnu forblive i ro i sin klippehule, lukket med "de syv segl" (chakraerne).

Først når det syvende segl brydes ved "de sidste tider", vil slangen blive vor gode tjener. Så er uvidenheden om, hvad der er godt og ondt, endelig overvundet.

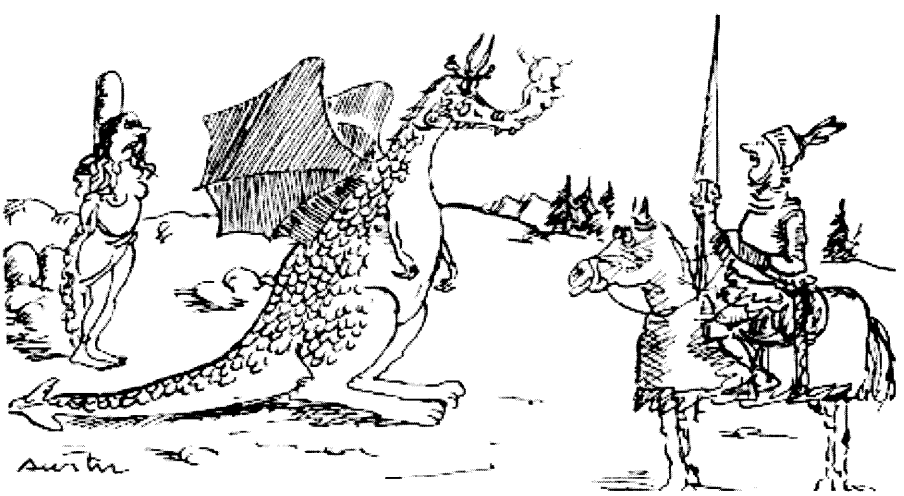

Er der nogen her som er i fare?

Martinus syv gyldne leveregler

Leveregel nr. 6
Tolkning v/ Gunder Frederiksen

Som det sikkert er en del læsere bekendt, blev Martinus på et tidspunkt spurgt om, hvorledes det er muligt for et menneske at nå den tolerance, han har givet udtryk for. Martinus svarede med syv gyldne leveregler, som nu gengives og tolkes her i IMPULS med en leveregel pr nummer. Første leveregel blev bragt i IMPULS nr. 1/2002. Resten følger med en leveregel i hvert nummer. I dette nummer behandles således leveregel nr. 6, der lyder:

Vær aldrig med til at dræbe , såre eller lemlæste.

Denne leveregel er evigt aktuel for hver enkelt af os - ja faktisk lige fra fødselen - eller endog lige fra befrugtningen - eller for at bringe det ind i en kosmologisk forståelsesramme: lige fra det øjeblik, hvor et nyt levende væsen inkarnerer i en fysisk organisme - og dette uagtet det inkarnerende individ kun rent fysisk er repræsenteret ved en befrugtet celle. Provokeret abort er altså drab. Men dog ikke drab i den på bjerget vedtagne betydning af ordet. I Gyldendals leksikon defineres død nemlig som "ophør af livsprocesserne".
I en kosmologisk forståelsesramme ser det imidlertid anderledes ud. Her kan drab ikke betyde udslettelse af liv, da det som bekendt ikke lader sig gøre, da livet er evigt. Der er tale om transformation til en anden oplevelsesform, der indebærer livsoplevelse på et åndeligt plan. Ved abort betyder det spærring for fysisk inkarnation. Man hindrer et levende væsen i at inkarnere på det fysiske plan, og eftersom det er her, det levende væsen høster sine mest værdifulde erfaringer, vil det sige, at man midlertidigt hæmmer et levende væsens udvikling. Man bryder altså ind i et andet levende væsens liv. Dertil kommer, at det inkarneringsmodne væsen tvinges til at forsøge at inkarnere igen evt. hos et andet par. Det betyder energitab for hvert inkarneringsforsøg og dermed svækkelse. Hvor der er tale om provokeret abort, er der tale om udfoldelse af det dræbende princip i ovennævnte betydning.

Drab på et værgeløst væsen

Om dette spørgsmål lægger Martinus ikke fingrene imellem. F. ex skriver han i Logik s. 152: "Fostermorderen angriber sit offer på et stadium, hvor det er ganske værgeløst, hvor det endnu ikke har fået nogen som helst evne til at forsvare sig eller kæmpe på lige fod med sin angriber. Blev en sådan fremgangsmådes princip ikke opfattet som umoralsk, ja, ligefrem som en skamplet, selv inden for de religioner, der netop havde "det dræbende princip" til højeste ideal? - Fordrede moralen ikke her, at de kæmpende var nogenlunde på lige fod? - Det kunne vel ikke være glorværdigt, at en kæmpe kunne nedlægge en dværg?
- Fostermord - er en giftig svampeart, der kun kan leve på den økonomiske misères træ i degenerationens og usundhedens store skygge". -
Martinus skriver videre: "Tænk hvilken vildfarelse en sådan fosterdræbende mor ligger under for. Hun er således sammen med barnets far, Guds skytsengel over for denne himmelske gæst. Tænk hvilken forfærdelig svigten af denne deres mission, som ligger i fosterdrab. Og tænk hvilket medansvar det samfund har, som er med til at opretholde så slette økonomiske situationer og så overtroiske forestillinger om moral". (LB stk. 1456)
Af to onder må man altid vælge det mindste. Så vidt jeg husker, vil Martinus kunne acceptere fosterdrab, hvis det kan redde moderens liv.

Hvem har ansvaret?

Ansvaret må deles mellem forældre og evt. andre rådgivende parter. Samfundet har også et medansvar, nemlig for at skabe tilfredsstillende betingelser for at føde og opfostre børn, så f. eks. en enlig moder ikke af økonomiske grunde føler sig nødsaget til at foretage fosterdrab for at klare dagen og vejen. Det er utvivlsomt vanskeligt at sætte sig ind i, hvilken smerte man ved fosterdrab påfører det inkarneringsmodne individ, med mindre man selv har oplevet det, og det kan man jo af gode grunde ikke have nogen klar forestilling om. Men på dette som på alle andre områder vil karmaloven naturligvis fungere efter hensigten, hvilket i denne forbindelse må betyde, at har man begået fosterdrab, vil der være større risiko for, at man selv bliver genstand for det samme næste gang, man ønsker at inkarnere på det fysiske plan. Med den belæring in mente, vil der herefter være en vis sandsynlighed for, at man rent ubevidst er modstander af fosterdrab, og at man lærer at forebygge uønsket graviditet.

Selvmord

Har man ikke lov til at bestemme over sit eget liv? Må man f. eks. ikke tage sig selv af dage, hvis man finder det fysiske liv utilfredsstillende? Er man ateist mener man jo, at livet ophører totalt, og så kan man naturligvis ikke opleve hverken behag eller ubehag og altså heller ikke få dårlig samvittighed. Oplever man, at livet er utåleligt, så vil mangen ateist derfor finde det mere tiltrækkende slet ikke at have nogen som helst livsoplevelse - altså at dø i betydningen total udslettelse.

Sådan er det bare ikke. Livet er evigt , og lidelserne har en mission, nemlig at forædle menneskesindet, at lære medfølelse, medlidenhed, empati, at sætte sig ind i andres lidelser og smerter og ad erfaringens stenede vej gradvis at lære at elske sin næste som sig selv, som er det højeste bud.

Har du nemlig oplevet arbejdsløshed, forstår du andres arbejdsløshed. Det samme gælder sygdom, fattigdom, at være flygtning og hjemløs osv. osv. En talemåde siger, at et menneske er, hvad det har grædt sig til. Det indeholder en stor og vigtig sandhed, nemlig at lidelser forædler menneskesindet.

Og flygter man ved at begå selvmord fra de lidelser og besværligheder, som et fysisk liv på menneskehedens nuværende udviklingstrin nødvendigvis medfører, så vil de samme ubehageligheder iflg. Martinus blot optræde på et andet tidspunkt evt. i et kommende liv. Dybest set er der tale om kærlige belæringer, uden hvilke vi aldrig ville vokse som mennesker - "ubehagelige goder", som Martinus kalder dem. Man ville aldrig komme ud af stedet, såfremt guddommen bare "klappede en på kinden". - Men selvfølgelig kan lidelser være så voldsomme, f. eks. tortur, at de næsten ikke er til at bære. Her vil man imidlertid altid med fordel kunne henvende sig til Gud i bøn om evne til at klare de smerter, som man altså skal igennem.

Skæbneloven

Man slipper ikke for sin karma ved at begå selvmord - tværtimod: de mørke og triste tanker fortsætter i den højere sfære, som vi alle må passere på vej fra det fysiske plan til den åndelige tilværelse. Martinus siger således, at "da den mørke tilstand er endnu mere mørk end den, han ved sin handling søgte at flygte fra, bliver han hurtigt endnu mere ulykkelig. Men med denne forstærkede ulykkesfølelse åbner der sig en i ham eksisterende automatisk funktion, nemlig evnen til at råbe til Gud om hjælp"(Kosmos 1974/88). . - Og så kommer hjælpen. Nemlig i form af lyse skytsengle, som i kraft af deres kærlige væsen er i stand til midlertidigt at bortsuggerere de mørke tankearter, så det levende væsen kan komme videre på sin åndelige rejse. For som Martinus skriver samme sted: "Efter at disse mørke bevidsthedslag er bortsuggereret fra hans sind, har han nu kun evnen tilbage til at tænke og opleve lys. Han vil derefter indgå i det åndelige tilværelsesplans normale liv. Han kan her slet ikke erindre noget som helst om sin før så ulykkelige tilstand".

Men de besværligheder, individet ville flygte fra, vil sandsynligvis vise sig i næste liv, hvor han/hun repeterer de foregående liv, for der er tale om en af de mange opgaver, livet bringer en for at komme videre i udviklingen frem mod det rigtige menneskerige. - Selvmord er altså ikke nogen god idé - en sandhed, som vi nok bør lægge os på sinde i Danmark, som på globalt plan er placeret blandt lande med verdens højeste selvmordsrate. Dette til trods for at vi betragter vort land som en velfærdsstat.

For øvrigt er det sjældent selve livet, selvmorderen ønsker at befri sig for, men den specielle måde det udfolder sig på for den pågældende person. Og som han/hun vel at bemærke selv har været den inderste årsag til.

Når Martinus som en gylden leveregel tager afstand fra drab, så er det en gentagelse af Moselovens 5. bud, "Du må ikke slå ihjel", der så dagens lys 600 år f. kr. altså for

2600 år siden, og som for øvrigt iflg. "Bibelens Hvem, Hvad, Hvor" er ændret til det 7. bud Med blikket rettet mod verdens aktuelle krigstilstande, hvor drab og myrderier florerer som aldrig før, og hvor masseødelæggelsesvåben står øverst på den internationale dagsorden, nærmer respekten for menneskeliv sig et absolut nulpunkt. Martinus leveregel er altså brændende aktuel som aldrig før, og vil sikkert være det mange århundreder fremover.

Drab på dyr

Og så har vi endda kun beskæftiget os med direkte drab på mennesker. Ser vi på dyrene, så står det endnu værre til. Hver dag må millionvis af dyr lade livet for at ende på bordet som føde. Her har vi meget at lære endnu. At forstå, at de firbenede dyr har akkurat lige så stor livsberettigelse som de tobenede. Og den omstændighed, at såkaldte mennesker har magt over dyrene, berettiger ikke til at leve af deres organismer.

På menneskenes nuværende udviklingstrin vil vegetarisk levevis ikke alene være i overensstemmelse med et kosmisk bevidst menneskes leveregel, men også indebære flere samfundsmæssige og personlige fordele som f. eks moralske, sundhedsmæssige og økologiske, men først og fremmest karmamæssige. Vi kan jo ikke på globalt plan ved kødspisning praktisere en så omfattende drabsudfoldelse, som vi er vidne til i dag, uden at det får alvorlige følger.

Alt i alt drejer det sig om behovet for en mentalitetsændring, og den får vi jo ikke gratis forærende på et sølvfad. Men tænk en gang hvilke enorme mængder af drabskarma, menneskeheden vil være befriet for, hvis vi alle levede af vegetarisk føde! Men det har desværre lange udsigter. Den menneskelige samvittighed arbejder langsomt.

Måske bør vi også minde hinanden om, at ovennævnte leveregel skal forstås i udvidet betydning. F. eks. handler den også om at undlade at dræbe glæden i vor næstes sind? Det er, hvad vi i et ubetænktsomt øjeblik gør med en nedsættende eller sårende bemærkning eller et fjendtligt blik, som let kunne være undgået ved større opmærksomhed.

Fremtiden

Mennesket er i konflikt med sig selv. Det fremtræder i en kultiveret verden med menneskerettigheder og mange fine formålsparagraffer, men har stadig så meget af arven fra det egentlige dyrerige i sin bevidsthed, at det ikke kan leve op til en kultiveret verdens bedste intentioner og eventuelt egne ønsker. Det moderne menneske er halvt dyr og halvt menneske. Med en overdimensioneret drabskapacitet er det i stand til at skabe helvede på jorden. En karmaudløsning, som utvivlsomt i sidste ende vil gøre sine virkninger i form af en omfattende afstandtagen fra krig og andre former for vold, således at det inderlige ønske om fred, som eksisterer i store dele af verden må blive realistisk fremtid.

Som det sikkert er læseren bekendt vil menneskeheden da også bevæge sig mod et rigtigt menneskerige, hvor kærlighed, omsorg, tilgivelse, empati og en omfattende fred mellem menneskene er så selvfølgelig en tilstand, at man til den tid med undren vil kunne læse i historiebøgerne om de barbariske tilstande, der hersker i dag. Det ligger dog et godt stykke ud i fremtiden, for vi skal selv skabe disse paradisiske tilstande, nemlig ved i livets skole at lære "aldrig at være med til at dræbe, såre eller lemlæste" - i udvidet betydning vel at bemærke!

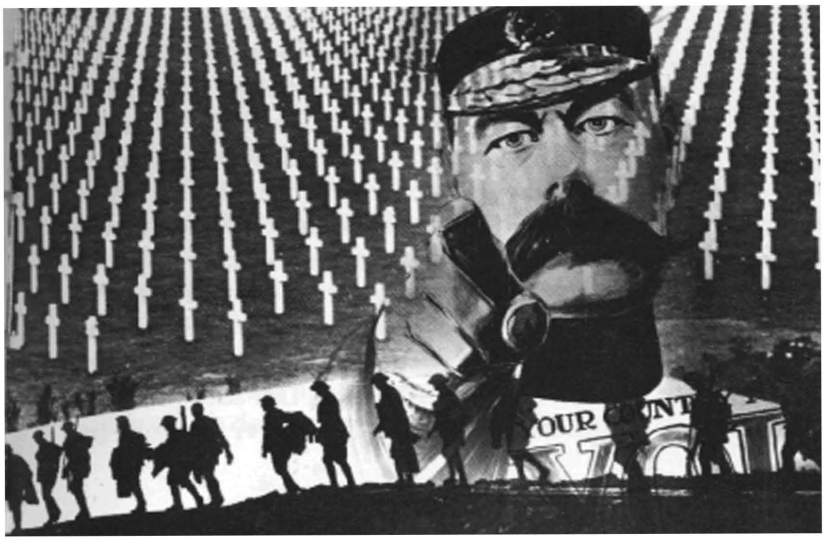

Østens og vestens veje

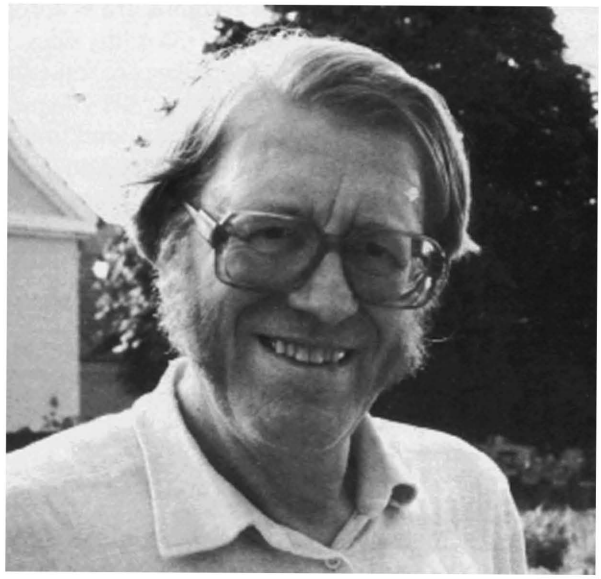

v/Johannes Dragsdal

Følgende er en let forkortet udgave af et foredrag, Johannes Dragsdal holdt i Solvognen i Odense 1979. Johannes Dragsdal var stifter af og underviser på højskolen Søtoftegård ved Ringsted. Han var cand.teol., havde lært Martinus at kende og havde bl.a.taget initiativ til at danne en forening af danske præster, der var utraditionelt tænkende. Han døde i 1996. Jeg har ikke fået hans tilladelse til at bruge foredraget her, for jeg har ikke evner til at tage kontakt til den anden side. Men jeg er sikker på, det er ok for ham. (Ruth)

Først vil jeg understrege, at følgende er min opfattelse. Andre kan have en anden. Det vigtigste er, at man får en bevidst og velovervejet holdning til disse ting.

Vi må konstatere, at den østlige bølge ikke er kommet pga en efterspørgsel fra vesten. Vi har ikke henvendt os i østen og bedt dem om at hjælpe os. Den er båret af et østligt ønske om at missionere. Ligesom vi har sendt kristne og håndfaste missionærer ud for at omvende hedninger i Indien, sender inderne nu håndfaste missionærer til bl.a. Danmark for at omvende hedninger her. Det må vi se i øjnene og derfor prøve at finde vore egne ben først og derefter lytte os ind til, hvad vi kan bruge.

Det er nødvendigt for søgende mennesker at tænke og vurdere selvstændigt. Meget af det vi foretager os åndeligt i disse år er en åndelig turisme, hvor vi ofte uden personlig vurdering og tænkning styrter os ind i hvadsomhelst med samme enøjethed, som den turister risikerer at rejse.

Menneskets vej

Vi må gøre os klart og overveje filosofisk, hvad der er menneskets vej i vor tid og fremover. Udtrykket "inkarnere" betyder at gå ind i kødet, ind i den stoflige verden. Når vi fødes, går vor bevidsthed ind på kloden og bygger sig en krop op. Det er den samme proces, som menneskeheden som helhed er på vej i. Bevidstheden inkarnerer dybere og dybere ind i stoffets verden. I begyndelsen da mennesket dukkede op her på kloden, havde vi nok en krop af en slags, men bevidstheden levede stadigvæk et andet sted, dvs på et andet niveau.

Mange tror, at man i Atlantis-kulturen havde den helt rigtige visdom. Men det beror mere på drøm end historisk analyse. Vi har Platons beskrivelser af Atlantis, men mere vigtigt er, at vi har den gamle Inka-kultur. Den er godt nok meget senere, men den er så nært beslægtet med Platons skildringer, at vi godt kan bruge den, når vi skal danne os et billede.

Det vi først og fremmest kan konstatere er, at mennesker dengang var ganske utroligt kollektive, de havde så at sige en kollektiv bevidsthed. De var delt op i grupper, også i krigstilfælde. Da spanierne kom til Inkahovedstaden, kunne ganske få spanske soldater hugge tusinder af inkaerne ned, række og geled efter hinanden. For da først deres overhoved var taget til fange, kunne de ikke ved egen tænkning ændre taktik efter den ændrede situation. De var en kollektiv utænkende masse.

I det gamle Atlantis byggede man på hukommelsen, man havde ikke kombinationsevne. Rudolf Steiner siger det på

den måde, at f.eks. tallet 12 kendte man, fordi man havde set dette antal og vidste, man kaldte det 12. Men man kunne ikke sige at 3 gange 4 er 12. Og fordi grundlaget var hukommelsen, var det de ældste, der var de bedste vejledere. De havde jo oplevet mest.

I den gamle indiske kultur er det det samme. Det er det ældste familiemedlem, der bestemmer. F.eks. kan man se, hvordan et ældgammelt og måske bundsenilt menneske bestemmer, hvem de unge må gifte sig med, hvad de må arbejde med osv. Altså er det en udløber af en kultur, hvor den enkeltes selvstændige tænkning og bevidsthed så at sige endnu ikke er ankommet.

I jægerkulturen spillede magien en vældig rolle. Man levede bogstavelig talt på psykiske evner, og det er derfor, vi må sige, at de psykiske evner strengt taget hører fortiden til. Senere kom agerbrugskulturen, hvor vi finder dyrkelsen af Den Store Moder med dertilhørende frugtbarheds-ritualer. I Indien kan man mange steder stadig se ofringer af dyr og afgrøder.

Tilbage-længsel

Mennesket er altså ankommet til jordkloden gradvist, og vi befinder os nu presset helt ind i jordisk stof, helt inkarneret. Vi er nu blevet materialistiske og tekniske. Vi føler os spærret inde i det jordiske, og i denne følelse af at være "fængslet", giver mange sig til at længes baglæns, tilbage til kulturer, som vi kalder åndelige. Men meningen er ikke, at vi skal flygte baglæns, men at vi bliver bevidste om, hvor vores vej går fremefter. Her er ordet bevidsthed vigtigt.

Atlantis-mennesket var ubevidst om sig selv, om eget ansvar og egne muligheder. Man var ikke et individ men kun en del af slægten, stammen, folket. Også i jægerkulturen. Men når vi dykker helt ned i stoffet, får vi så skærende og skarpe udfordringer, at vi bliver nødt til at tage bevidst og personligt stilling til dem.

Nu er Indien mange ting, og alle strømninger findes. Men vi må gøre os klart, at det vi kalder indiske guruer er repræsentanter for en gammel kultur. De bygger på det, de lærte fra deres guru, der byggede på deres gamle guru, osv. Det svarer til, hvis I sagde, at noget var rigtigt, fordi jeres bedstefar selv havde sagt det.

Der sker også en udvikling i Indien som konsekvens af bevidsthedens udvikling. Men det er ikke det, der missioneres i vesten. Det er det gamle Indien, der er kommet. Meget ofte, fordi de er blevet fortrængt hjemmefra. Mange af de guruer, vi finder i vesten, er her, fordi inderne ikke længere gider høre på dem. Tibetanere, der nu bor i Indien, har fortalt mig om et gammelt mundheld, der blev fortalt i Tibet, og som sagde, at "når jernfuglen flyver, skal dharma flyttes vest". Dvs når flyvemaskinen er opfundet, skal vor opgave flyttes vestpå.

På min rejse besøgte jeg en guru i de hellige mænds by. Han holdt foredrag to gange om dagen, og ud af de ca. 50 tilhørere var mindst de 40 vesterlændinge hver gang. Han talte godt. Men det gik op for mig, at han udelukkende arbejdede med påstande. Der var ikke, hvad vi kalder logik, ingen analyse. Han dængede påstand på påstand, og sagde at det var beviseligt derved, at det modsatte ville være en ganske tåbelig påstand.

Den gamle indiske visdomsformidling fra mester til elev bygger på hukommelse og på autoritet. Den lægger ikke op til selvstændig tænkning. Guruen er den, der kender vejen til Gud, ja han er Guds stedfortræder her på jorden, akkurat lige som den gamle katolske skriftefader. Deroverfor er vi i vesten begyndt at stille personlig erfaring og søgen efter selvindsigt. Overfor en bindende tradition sætter vi den enkeltes personlige oplevelser.

Frigørelse

Indien har et begreb, de kalder frigørelse. Man siger, menneskesjælen rummer to dele, ligesom to fugle. Den ene hopper rundt i grenene på et træ og nyder de søde frugter og har det skønt med dem, mens den anden svæver oppe over træet og ser ned på den første. Efter gammel indisk opfattelse burde vi alle være som den sidste fugl, en åndelig sjæl, der helt har frigjort sig.

Jeg tror, at denne trang til frigørelse kommer af en angst for verden. For omkring 2000 år siden skete der en ændring, hvor de hellige mænd flyttede til skovs, fordi den politiske verden blev så grov, at de måtte stikke af fra den. Dette har præget den indiske filosofi, således at verden blev til noget, der lokker mennesket på vildveje og fordærver mennesket. Derfor må vi frigøre os fra den. Yoga blev udviklet som en frigørelsesvej. Yoga har mange former, men den vi støder mest på her i vesten, er den som i grunden vil have mennesket til at "gå til skovs", dvs få verden på afstand og gå ind i sin egen verden.

Det er en holdning, som i Indien har ført til den opfattelse, at karma og reinkarnation er noget, som tynger mennesket og som man derfor længes efter at blive frigjort fra. Jeg tror, det skyldes, at verden for inderen var blevet noget uoverskueligt. Han har endnu haft så megen ubevidsthed i sig, at han ikke har kunnet analysere disse love virkeligt. Han har kunnet se dem fungere men har ikke kunnet gennemskue nytten af disse love om karma og reinkarnation.

Vi skal blive medarbejdere

Overfor indernes drøm om frigørelse står den vestlige drøm om hengivelse, f.eks. i den kristne mystik. Hengivelsen i Guds vilje og hengivelsen i tjenesten for andre. Som Bernhard af Clairvaux siger: "Man drømmer om meditationens hvile og i stedet får man pålagt den opgave at drage omsorg for Guds børn. Og dér hvor man drømmer om ensomhed, får man prædikantens hverv i hovedet." Man møder denne smerte gang på gang hos vestens gamle vismænd: Hvor ville vi dog gerne frigøre os fra denne verden og dog påbyder Guds vilje os at gå ind i denne verden og gøre vores arbejde dér, for denne verden skal forvandles.

Drømmen om gudsriget, der bliver til ved at mennesket arbejder med, har været det centrale i vesten. Altså gudsriget som en jordisk foreteelse. I vestlig religion har vi lagt vægt på det personlige i universet, mens man i østlig meditation søger bagved formerne, bag det personlige, ud i det abstrakte. Vi har hele tiden talt om vores Gud som en fader, om kristusidealet, om at blive menneske, som i lignelsen om den barmhjertige samaritan.

Hvis jeg oplever universet som en maskine, bliver jeg selv ligesom et tandhjul. Men hvis jeg opfatter universet som noget personligt, bliver jeg selv mere personlig. Så bliver karma og reinkarnation ikke en straf men et led i en samtale. En samtale mellem et skabende univers og mig, hvor jeg sættes så højt, at dette univers virkelig gider føre samtale med mig. Selv om jeg er en meget lille celle, føres der en samtale, hvor jeg, på det jeg råber ud i form af mine handlinger og ord får svar igen, der fortæller mig, om jeg har talt og handlet rigtigt eller forkert.

Og jeg får tilmed i kraft af reinkarnationen lov at vende tilbage for at gøre nye erfaringer eller for at være med til at skabe denne verden, til den er blevet det, jeg har drømt om. Det står for mig som den store lykke, at det som jeg har drømt om i dag, får jeg lov at være med til at gennemføre.

Udvikling

Vi har i vesten haft øje for konflikternes betydning. Set dem ikke som straf men som samtale, undervisning, udfordringer. Netop ved mine konflikter bliver jeg formet og dannet. Vort højere jeg kan slet ikke udvikles i et tomrum, men må have et arbejdsmateriale. Lykke er undervisning og ikke succes. Vores form for meditation skal ikke sigte på frigørelse, men på at gå ind i tingene for at fravriste dem deres hemmelighed. Vi skal gå ind i vores karma og spørge: hvad vil du lære mig?

De nordiske vikinger fik dannet sig et stærkt Jeg. Dette Jeg er vor velsignelse og vor plage. I Indien er man ikke nået så langt, man er først lige begyndt på det. Indien har været undertrykt i de sidste 600 år. Dvs Indien har været bundet i de gamle stammebånd, deres Jeg har været undertrykt. Vi i vesten har til gengæld noget nær et helvede med vores Jeg. Men man kan lære meget af det, hvis man vedkender sig det og gerne vil ændre det.

Vort Jeg skal ikke undertrykkes eller udslettes, det skal styres og udvikles. Og hvad vi forsømmer at få gjort i denne inkarnation, sættes vi blot til at indhente i den næste. Her er ingen flugt mulig. Jeg har ikke noget imod yoga og meditation, blot det ikke svækker vor personlige tænkeevne og i stedet styrker de lavere sider af jeg'et. I så fald kan det gå gruelig galt at eksperimentere med fremmedartede metoder.

Vor vej nu er at styrke vor tænkeevne, hvorved vi skal hente det åndelige ind i stoffet. Vi skal forene det stoflige og det åndelige. I dag længes vi så meget efter gudsriget, at vi er lette at lokke, så snart vi hører noget, der handler om "den universelle kærlighed". Ja sågar politikere, der lover alles lykke og tilfredshed, kan lokke mennesker med på deres vogn. Men vi er ikke for at blive tilfredse. Vi er her for at blive bevidste medskabere i Guds store plan.

Øje for øje

v/Gunder Frederiksen

"Hvis én rammer nogen med en genstand af jern, med døden til følge, er det manddrab; drabsmanden skal lide døden". (4. Mosebog. Kap 35. v. 16). - Altså øje for øje og tand for tand.
Jamen det hører jo en fjern fortid til - f. eks. Hammurabis lære fra 17- 1800 år før kr., hvor reglen om liv for liv eller håndsafhugning ved tyveri var gældende lov. - altså den mørke verdensgenløsning før den vi kender som den gamle verdensgenløsning, der jo netop af Jesus blev defineret med ordene: "De gamle sagde Øje for øje og tand for tand, men jeg siger eder: Du skal elske din Gud over alt og din næste som dig selv".
Ovennævnte lovpraksis er altså ældre end den, vi kalder den gamle verdensgenløsning, så den burde vel ikke eksistere i dag 2000 år efter kærlighedsbudet blev proklameret og tilgivelsesprincippet demonstreret ved Jesu død på korset. - Det er næsten ikke til at tro, at der i dag er ret mange, — om i det hele taget nogle - præster eller andre moralvogtere i vort land eller for så vidt i den vestlige verden, der tør gøre denne moral til deres egen? Man tør næppe tro, at der er nogen, der tør gøre sig til talsmænd for en så barbarisk og ligefrem hedensk lovgivning.
Og ikke desto mindre: De findes - og lever i bedste velgående - og endog i verdens mest fremskredne land - paradoksalt nok i det land, som på utroligt mange måder er verdens førende - det land, som danner mønster for mange andre lande, det land, som prøver at missionere for frihed, demokrati og menneskerettigheder.

Bibelbæltet

Der findes i USA et område, der kaldes bibelbæltet, hvor der bor bibelstærke mennesker. Det strækker sig hen over sydstaterne og inddrager Texas. Livet - især troslivet - i Texas er instruktivt beskrevet af medarbejder ved Danmarks Radio Egon Clausen i en bog med den rammende titel "Øje for øje". På et tidspunkt blev Egon Clausen opmærksom på, at der i Texasbyen Nacogdoches verserede en retssag mod en ung mand ved navn Kristian Oliver, som sad og ventede på sin dom. Egon Clausen var interesseret i om det kunne tænkes, at byens juridiske myndigheder, der jo skulle være velstuderede mennesker, gik ind for princippet om øje for øje og praktiserede det. Han rejste derfor til Nacogdoches for at følge sagens gang og sætte sig ind i befolkningen og dens udpræget gammeltestamentlig tænkning, hvilket altså resulterede i den læseværdige bog "Øje for øje".

Bibelen har altid ret

Han fandt ud af, at i "Nacogdoches tror man på Gud Den Almægtige. Han er ikke blot den øverste hersker, han er også vred på menneskene. Uhyre vred. Det har han været lige siden Adam og Eva var ulydige ved at spise af Kundskabens Træ. Han er faktisk meget vred endnu. Det ved de godt i Nacogdoches. "Over for Gud gælder det om at dukke nakken, hvis de vil undgå hans vrede".
I Nacogdoches har bibelen altid ret. I sagen mod Kristian Oliver, som byens borgere var meget optaget af, fandt nævningene et sted i Fjerde Mosebog kapital 35, hvor der står: "Herren talte til Moses og sagde: -Hvis èn rammer nogen med en genstand af jern med døden til følge, er det manddrab; drabsmanden skal lide døden. Og hvis èn griber en sten, som man kan blive slået ihjel af, og rammer nogen med den , med døden til følge, er det manddrab; drabsmanden skal lide døden ... I må ikke vanhellige det land, I bor i. Blod vanhelliger landet, og for det blod, der udgydes i det, kan der kun skaffes landet soning ved blodet af den, der udgød det".(s. 25)

Hvad med juraen?

Dette var den juridiske belæring, som dannede vejledning for dommen over den unge Kristian Oliver for som det hedder i bogen: "i Nacogdoches er det ikke blot Gud, der er vred på syndige mennesker. Det er borgerne også". Det blev til en dom med døden til følge ved indsprøjtning af gift.
Verdens stærkeste mand, den amerikanske præsident er fra Texas, som er den stat i USA, der har de fleste dødsdomme.
Som en god bekendt minder mig om skal retfærdigvis nævnes, at i Israel, hvor princippet øje for øje er blodig hverdag, går unge mennesker på gaden med transparenter, hvor der efter "Øje for øje" - er tilføjet "makes everybody blind". Det er præcis, hvad der sker, når man er offer for denne destruktive moralkodeks. Men det er da altid en begyndelse, at nogle unge mennesker kan se det. Lad os håbe, det siver ind hos de ansvarlige.

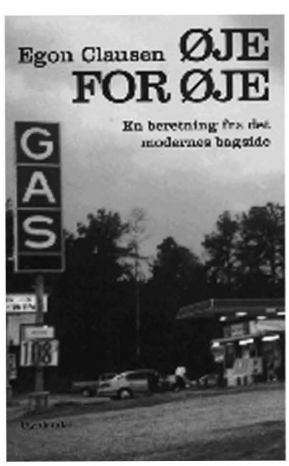

Hvor mosebøgerne stadig gælder

Laura Schlessingen er en kendt radiovært i USA, som giver råd til personer, der ringer ind til programmet. For kort tid siden svarede hun en af de, der ringede ind, med en henvisning til 3. mosebog 18,22, at homoseksualitet er en vederstyggelighed, som ikke under nogen omstændigheder kan accepteres.

En amerikansk medborger skrev følgende åbne brev:

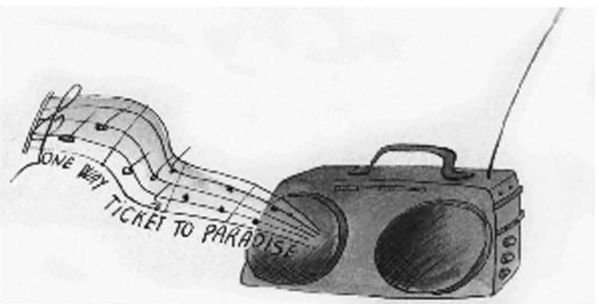

Kære Laura

Tak fordi du gør så meget for at lære folk om Guds bud. Jeg har selv lært meget af dig og forsøger at dele disse kundskaber med så mange, jeg kan. Hvis nogen f.eks. forsøger at forsvare homoseksualitet, så minder jeg dem bare om 3. mosebog, hvor det klart og tydeligt står, at homoseksualitet er en vederstyggelighed. Så er den sag færdig-diskuteret. Men nu må jeg erkende, at jeg behøver nogle råd om, hvordan jeg skal følge nogle andre af Guds bud.

Hver gang jeg brænder en okse som offer, ved jeg at dette giver en duft, der behager Herren (3.mosebog 1,9). Problemet er at naboerne klager.

Jeg ønsker at sælge min datter som slave (2.mosebog 21,7). Hvad anser du for at være en rimelig pris med dagens prisniveau?

I 3. mosebog 24,44 står der klart og tydeligt, at jeg må eje både kvindelige og mandlige slaver så længe de er købt i et naboland. En af mine venner hævder, at dette kun gælder meksikanere og ikke kanadier. Her må jeg have hjælp. Må jeg eje kanadiere?

Jeg har en nabo, som insisterer på at han er nødt til at arbejde på sabbaten/helligdage. Ifølge 2. mosebog 35,2 er jeg helt på det rene med, at han må dræbes. Er jeg moralsk ansvarlig for at gøre det selv?

En af mine venner mener, at selv om det er en synd at spise skaldyr (3. mosebog 11,10), så er homoseksualitet værre. Det mener jeg ikke. Hvem af os har ret?

I 3. mosebog 21,20 står der helt klart, at jeg ikke må nærme mig Guds alter, hvis jeg ser dårligt. Jeg må erkende, at jeg lider af en vis nærsynethed og anvender briller. Skal synet være helt perfekt eller kan der accepteres et vist spillerum i dette spørgsmål?

De fleste af mine bekendte går til frisør. De får klippet håret ved siderne og rager skægget af i kanterne. Dette er en oplagt synd ifølge 3. mosebog 19,27. Hvordan bør det straffes?

Jeg har læst i 3. mosebog 11,7-8, at jeg ikke må røre ved nogle rester af en død gris, da det vil gøre mig uren. Kan jeg fortsætte med at spille amerikansk fodbold, hvis jeg anvender handsker?

Min morbror har en gård. Han synder mod 3. mosebog 19,19 eftersom han planter forskellige afgrøder på samme jord. Hans kone er ikke meget bedre, eftersom hun går klædt i tøj, som er fremstillet af mere end eet materiale (som regel en blanding af bomuld og polyester). Han har også den uvane at sværge meget. Er det virkelig nødvendigt, at vi samler HELE byen for at stene dem (3. mosebog 24,10-16)? Er det ikke nok så let at brænde dem ihjel på et familiebål, som vi plejer at gøre med mennesker, som ligger med deres slægtninge (3. mosebog 20,14)?

Jeg ved at du er gået i dybden med denne slags problemstillinger. Så jeg er helt sikker på, at du kan hjælpe mig. TAK fordi du ihærdigt minder os om, at Guds ord er evige og uforanderlige.

Med venlig hilsen fra en trofast elev og tilbedende fan.

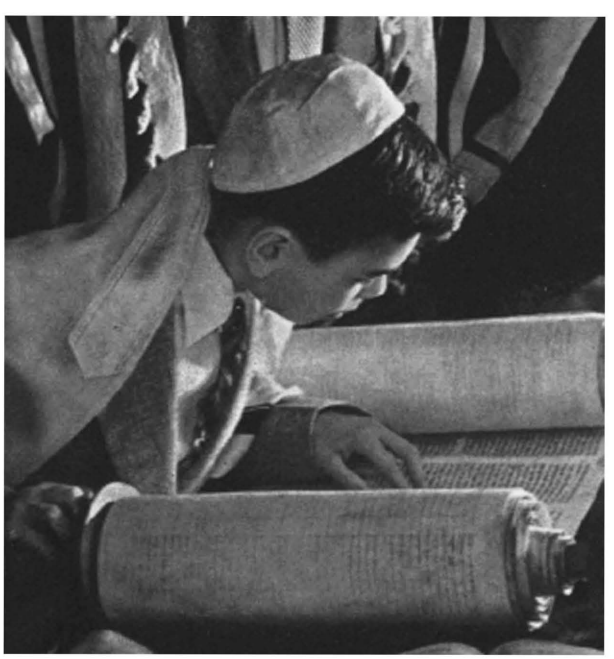

En opdagelsesrejse

v/ Mellen-Thomas Benedict

På internettet kan man nu også hente den viden, man har brug for, når man står foran sin rejse til "den anden side". Der udveksles erfaringer mellem de, der har været en lille smuttur derover. Her er historien om, hvad en glaskunstner i USA oplevede i de halvanden time, han var død. (forkortet af red.)

I 1982 døde jeg af uhelbredelig kræft. Alle de cellegifte lægerne havde kunnet give mig, ville bare have gjort mig til endnu mere "grøntsag", end jeg allerede var. De gav mig 6-8 måneder at leve i.

I 1970'erne var jeg optaget af at ville vide, hvad der foregik i verden, og blev mere og mere deprimeret af kernevåbenkrise, økologisk krise m.v. Jeg havde ingen åndelig platform at stå på og begyndte at tro, naturen havde lavet en fejl, og at menneskene var en slags kræftbylder på planetens overflade. Jeg kunne ikke se nogen udvej på alle de problemer, vi havde skabt for os selv og vor planet. Jeg opfattede mennesker som kræftbylder, og kræft var så det, jeg selv fik. Det dræbte mig.

Vær forsigtig med din verdensanskuelse! Den kan vende sig mod dig. Jeg forsøgte alle mulige alternative metoder til at blive rask, men intet hjalp. Så kom jeg til den slutning, at dette egentlig var en sag mellem mig og Gud. Jeg havde aldrig haft et opgør med Gud før, end ikke tænkt på Gud. Ved den tid var jeg overhovedet ikke optaget af åndelighed, men begyndte nogle omfattende studier.

Jeg bestemte mig for at læse så meget jeg kunne, og satte mig virkelig grundigt ind i emnet, så jeg ikke skulle få nogen overraskelser på den anden side. Jeg læste om forskellige religioner og filosofier. Det var altsammen meget interessant og gav mig håb om, at der findes noget på den anden side.

Jeg havde ikke konstante smerter, men fik blackouts. Så efter en tid havnede jeg på et hospice, hvor jeg havde en personlig plejer. Det var en stor velsignelse at have den engel, som gik gennem det sidste stadie sammen med mig. Jeg holdt ud i atten måneder. Jeg ville ikke tage så meget medicin, for jeg ville være så bevidst som mulig.

Ind i lyset

En morgen vågnede jeg kl 4.30 og vidste bare, at nu var det slut. Så jeg ringede til mine venner og sagde farvel. Jeg vækkede min plejer og sagde det til hende. Jeg havde en aftale med hende om at lade min døde krop ligge i fred i seks timer, da jeg havde læst, at der sker interessante ting, når man dør. Jeg sov ind igen.

Det næste jeg husker er begyndelsen af en typisk nær-død-oplevelse. Pludselig var jeg helt bevidst og stod op, men min krop lå stadig i sengen. Der var mørkt omkring mig. At være ude af kroppen var mere virkeligt end den sædvanlige virkelighed. Det var endda sådan, at jeg kunne se hvert rum i huset, kunne se taget på huset, se andre sider af det, ja selv nedenunder huset.

Der var et lys og jeg gik imod det. Det var ligesom det, mange mennesker har beskrevet i deres nær-død-oplevelser. Det var fantastisk, tiltrækkende, som at gå lige ind i favnen på en ideel mor eller far. Da jeg bevægede mig mod lyset, følte jeg intuitivt, at hvis jeg gik ind i lyset ville jeg være død. Så jeg sagde: "Vær rar og vent lidt. Lad os snakke lidt om det her, før jeg går videre."

Til min forbavselse standsede hele oplevelsen i samme øjeblik. Man har faktisk kontrol over sin nær-død-oplevelse, det er ikke som at køre i bjergbane hvor man bare må hænge på. Jeg fik opfyldt mit ønske om at tale lidt med lyset. Lyset forandrede sig hele tiden til forskellige skikkelser, som Jesus, Buddha, arketypiske symboler og tegn. Jeg spurgte lyset: "Hvad foregår der her? Kære lys, forklar det for mig." Jeg husker ikke nøjagtigt ordene, det var en slag telepati.

Lyset svarede og formidlede til mig, at det er ens trosforestillinger, der skaber hvad man ser i lyset. Om man er buddhist, katolik eller fundamentalist: man får en tilbagespejling af sine egne tanker. Man har mulighed for at se nærmere på det, men de fleste gør det ikke. Jeg forstod, at lyset faktisk er vort eget højere jeg. Det forvandlede sig til et mønster, en mandala, og jeg indså at det, vi kalder vort højere jeg, findes som et mønster i enhver af os. Det udgør også en slags "rørledning" til kilden, hvor vi alle kommer fra.

Det blev også klart for mig, at alle vore højere jeg'er er forenet med hinanden og udgør eet væsen. Vi er forskellige aspekter af det samme væsen. Det bekender sig ikke til nogen religion. Jeg så mandalaen af sjæle. Det var det smukkeste, jeg nogensinde har set. Jeg gik ind i den, og det var helt overvældende. Det var som al den kærlighed, man kunne ønske sig, og det var en type kærlighed, som helbreder, gør hel og giver liv.

Visdomsformidling

Da jeg bad lyset fortsætte med at forklare, forstod jeg, at alle vore højere jeg'er danner et netværk rundt om planeten. Det er som et stort selskab, et net af subtil energi. Og jeg så hvor vidunderlige vi alle er i vor essens, i vor kerne. Det mønster, alle menneskenes sjæle danner tilsammen er fantastisk, elegant, eksotisk, alting. Dette forandrede mit syn på menneskeheden totalt. Jeg sagde: "Min Gud, jeg anede ikke, hvor skønne vi er."

Jeg blev forbløffet over, at der ikke var noget ondt i nogen af sjælene. Hvordan kan det gå til? Svaret var, at der ikke findes noget iboende ondt i sjælen. Jeg spurgte: "Betyder det, at menneskeheden vil blive frelst?" Svaret kom som et trompetstød: " Husk dette og glem det aldrig: I frelser, forløser og helbreder jer selv. Det har I altid gjort. I vil altid komme til at gøre det. I blev skabt med kraft til at gøre det fra verden blev til."

Da forstod jeg, at vi er planlagt til at være selvkorrigerende, som resten af Guds univers er. Det er det Jesu genkomst handler om. Jeg blev fyldt med total taknemmelighed og udbrød: Kære Gud, kære univers, jeg elsker mit liv. Lyset syntes at "ånde" mig endnu dybere ind, det var som om jeg blev fuldstændig absorberet ind i dets ubeskrivelige kærlighed. Jeg gik ind i en anden virkelighed, mere storslået end den forrige. Jeg var i ekstase.

Lyset sagde: Du har et ønske? Det vidste alt om mig, i fortid, nutid og fremtid. Jeg bad om at måtte se resten af universet, hinsides vort solsystem. Jeg så Jorden flyve afsted, hele solsystemet susede forbi og forsvandt. Jeg red på en bevidsthedsstrøm gennem galaksens center. Strømmen udvidede sig i imponerende fraktale bølger af energi. Jeg følte mig som en baby i Vidunderland. Det var som universet gled forbi mig og forsvandt i et glimt af en lyspartikel.

Jeg befandt mig i en dyb lydløshed. Jeg kunne opfatte evigheden. Jeg følte det, som om jeg havde krydset over tidens begyndelse, den første vibration. Som om jeg berørte Guds ansigt. Jeg følte mig eet med Absolut Liv og Bevidsthed. Jeg kunne erfare hele skabelsen skabe sig selv. Det var uden begyndelse og uden ende. Videnskaben forestiller sig et Big Bang, men den er blot een ud af talløse Big Bangs. Gud ånder ud og ind.

Jeg så at hvert eneste fnug i universet har kraft til at skabe. Skabelsen er Gud som udforsker Guds Selv på alle tænkelige måder, gennem hver og en af os. Gennem hvert hår på dit hovede, gennem hvert blad på hvert træ, gennem hvert atom. Jeg var i intetheden og var opmærksom på alt, som nogensinde er blevet skabt. Det var som om jeg så gennem Guds øjne. Og pludselig vidste jeg, hvorfor hvert atom fandtes, og jeg kunne se *alt*. Jeg gik ind i intetheden og kom tilbage med forståelsen af, at Gud er ikke *der* men *her*.

På vejen tilbage passerede vi centeret af vor galakse, som er et såkaldt "sort hul". Sorte huller er universets store prosessorer eller "recirkulerings"-centraler. Omsider kunne jeg se et stort lys komme, lysmønsteret i vort solsystems højere jeg. Jeg så at solsystemet er vort legeme, vi er en del af det. Jorden er vort legeme, vi er en del af det. Den del som ved, at vi er. Jeg kunne se al den energi, som vort solsystem genererer, et utroligt lysshow. Et unikt mønster af lys, lyd og vibrationsenergier. Avancerede civilisationer i andre stjernesystemer kan udforske livet i vort system på grund af de vibrationer, vi efterlader. Jordens "vidunderbørn", menneskene, frembringer en overflod af lyd for tiden, ligesom børn der leger i universets baggård.

Tilbagekomsten

Det faldt mig aldrig ind og ingen fortalte mig, at jeg skulle returnere til samme krop. Jeg bad blot om, at jeg aldrig måtte glemme det, jeg havde lært på den anden side. For første gang tænkte jeg på mig selv som et menneske og var lykkelig for at være det. Ud fra det jeg havde set, ville jeg være lykkelig bare for at få lov at være et atom i universet. Så at få lov at være den menneskelige del af Gud .... det er en fantastisk velsignelse. Hver og en af os er en velsignelse for vor planet, uanset hvad vi er og hvor vi er.

Jeg troede, jeg skulle reinkarnere tilbage til Jorden, dvs atter blive en baby. Men jeg vendte tilbage til min "gamle" krop. Jeg var overrasket, da jeg slog øjnene op i mit rum, hvor min hospiceplejer så ned på mig med tårevædede øjne. Det var halvanden time efter, hun havde fundet mig død. Alle dødstegnene var der. Hun havde undersøgt mig med stetoskop, målt blodtryk, brugt hjertemonitor. Der var ingen tvivl.

Jeg var ikke bare overrasket, men fuld af ærefrygt. I løbet af tre dage følte jeg mig normal igen, men dog meget anderledes. Mit syn på verden og menneskene var totalt ændret. Efter tre måneder lod jeg mig teste, der var ingen kræft mere i min krop. Der var sket et mirakel. Jeg var gået over "på den anden side" med megen frygt for giftigt affald, kernefysiske raketter, befolknings

eksplosion, regnskovens udryddelse osv. Jeg kom tilbage med kærlighed til hvert eneste problem. De har ført os sammen til et nyt niveau af bevidsthed, mere end nogen religion eller filosofi kunne gøre. Kendskabet til at vi kan sprænge planeten i luften har omsider fået os til at indse, at vi alle sammen må passe på hinanden og vor planet.

Efter jeg døde og kom tilbage er jeg kommet til at elske livet, døden og menneskene. Nu ved jeg, vi har været til i evighed og vil være det i evighed. Vi har intet at frygte. (Hele historien kan læses på http//www.near-death.com/experiences/reincarnation04.html)

Dette luftfoto er taget over Fransk Ny Caledonien i Stillehavet. Her består øerne primært af mangrove svamp, som er almindelig ved tropiske kystlinier.

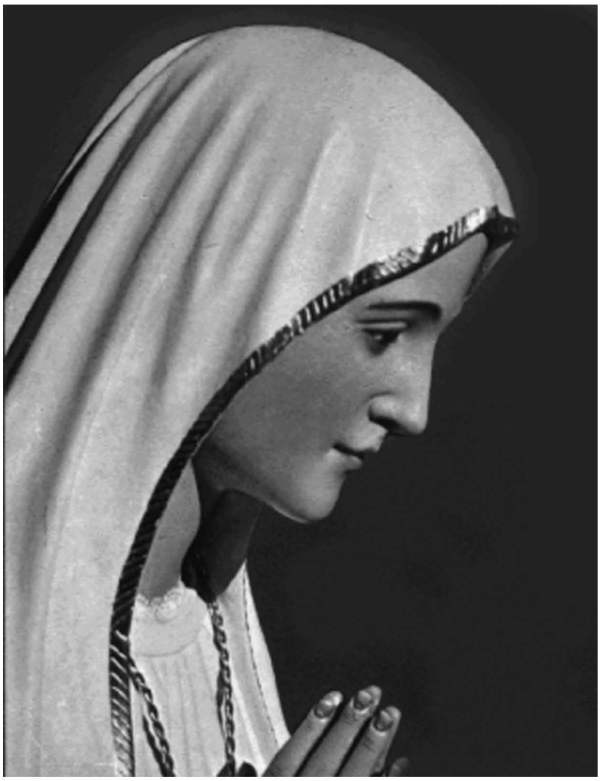

Maria Åbenbaringerne i Medjugorje

- fra bogen "Profetier for et nyt årtusind",
af Elisabeth Clare Phrofet

v/Joy Persson

Det var en sommerdag i 1981, at Maria begyndte at vise sig for seks børn på et lille bjerg ved landsbyen Medjugorje i Jugoslavien. Et sted, som skulle vise sig at blive det mest berømte pilgrimssted i vor tid.

Maria kaldte på børnene, der var i alderen 10-16 år, og de løb op ad bjerget til hende. Hun var meget smuk og så meget ung ud, med venlige blå øjne. Hun talte til dem, og det fortsatte hun med hver dag i lang tid.

Allerede den tredie dag var børnene omgivet af en stor menneskemængde, mens de talte med Maria, og siden har ca. 20 millioner mennesker været på pilgrimsfærd til den lille by ved Adriaterhavets kyst. Vi har sikkert alle hørt om dette fænomen. Og når vi nu ved, hvad der er sket i Jugoslavien i den forløbne tid, er det bemærkelsesværdigt at denne landsby og dette område er helt uberørt af rædslerne. Det er som om området har været beskyttet - af Maria og hendes engle? Det er ihverfald den udbredte tro. Faktum er, at en serbisk pilot, som var på bombetogt over stedet, fortalte under et senere fangenskab, at han intet kunne se, hverken huse eller kirken, kun noget der lignede et hvidt lagen af lys bredt ud over det hele, så han vendte om.

Nådens tid .... er NU!

Men ak og ve, ligesom i Fatima er disse tilsynekomster i Medjugorje blevet mødt med mistro og forfølgelse fra de offentlige myndigheder. Børnene blev undersøgt på alle måder, lægeligt og psykiatrisk, men hver gang erklæret sunde og normale. De blev forhørt af både den kaltolske kirke og det kommunistiske styre og truet med tvangsindlæggelse på sindsygehospital, hvis de ikke offentligt tilbagekaldte deres fantasifulde udsagn. Politiet forbød folk at gå op på bjerget, også børnene blev forment adgang. Bjerget blev afspærret i to år- men folk strømmede alligevel til området, og Maria viste sig stadigvæk for børnene, hvor de end var. Som en af de unge seere bemærkede: ""Vi ser den hellige moder, ligesom vi ser enhver anden. Vi beder sammen med hende, vi taler med hende, og vi kan røre ved hende. De eneste der ikke tror på os er præsterne og politiet."

Fra en biskop i Mostar lød det: "Fænomenet i Medjugorje vil blive den største skamplet på kirken i det tyvende århundrede. Der er tale om hallucinationer, illusioner, hypnose eller løgn." En kommission, han nedsatte, bekræftede dette udsagn 1986. Vatikanet var dog ikke tilfreds med disse undersøgelser og gav kirkehierarkiet i Jugoslavien besked på at foretage en ny undersøgelse for at afgøre, om visionerne var troværdige.

I 1991 udsendte biskopperne i Jugoslavien deres endelige erklæring: "På grundlag af de foreliggende undersøgelser kan det ikke bekræftes, at der er tale om overnaturlige fænomener eller åbenbaringer." Men i 1996 sagde Vatikanet, at enhver frit kunne foretage pilgrimsrejser til Medjugorje, blot det ikke blev betragtet som en officiel autentifikation af tilsynekomsterne.

Havde det sin forklaring i, at paven Johs. Paul II havde en positiv opfattelse af fænomenet i Medjugorje? En af seerne kom i 1995 til Rom som tolk for en gruppe sårede kroatiske soldater, som havde fået en privat audience hos paven. Han genkendte hende straks. "Er du ikke Vicka fra Medjugorje?". Han bad derefter for hende, velsignede hende og sagde: "Bed til Madonna for mig. Jeg beder for dig." Han skal også flere gange have sagt, at han gerne ville besøge Medjugorje, men endnu er det vist ikke sket. Vatikanet bekræftede ikke desto mindre i 1998 sin tidligere erklæring, og dèr står det så - åbent for enhver at tro og tænke, som de vil.

Budskaberne

Seerne i Medjugorje får endnu i dag, som vi kunne se i TV for nylig, daglige budskaber, der opfordrer til fred, bøn, faste og et helligt liv. "Vor Frue bliver ved at opfordre os til at bede, idet hun siger: I har glemt at I med bøn og faste kan afværge krige og ophæve naturlove."

Hvilke budskaber gav hun ellers? Det var profetier som ikke straks måtte offentliggøres. Hver af de unge seere blev lovet ti "hemmelige profetier" om begivenheder, der snart ville finde sted. Når de havde fået alle ti budskaber, ville Maria ikke mere vise sig for dem, men hun ville efterlade et synligt tegn på bjerget, hvor hun først viste sig. "Når tegnet kommer", sagde hun, "vil det være for sent for mange."

Allerede i 1983 havde en af seerne sagt til deres åndelige vejleder, pater Vlasic, at Maria ønskede paven og biskopperne straks skulle underrettes om, hvor presserende og vigtigt budskabet fra Medjugorje var. Pateren sendte en rapport til paven og biskoppen i Mostar, og fortalte i et senere interview, hvad der stod i den rapport:

> "Jeg har brug for jeres bønner. Jeg kan ikke hjælpe verden uden jer."

"Før det synlige tegn bliver givet til menneskeheden, vil verden få tre advarsler, som vil komme i skikkelse af begivenheder på Jorden. Efter advarslerne vil det synlige tegn blive givet til menneskeheden på stedet for tilsynekomsterne i Medjugorje - som en bekræftelse på tilsynekomsterne og en opfordring til at vende tilbage til Gud.
Den niende og tiende profeti var alvorlige. De drejede sig om en revselse for verdens synder, som er uundgåelig, men som kan afbødes eller formildes gennem bøn, selv om den ikke helt kan elimineres.

En af de ulykker, der truede verden, den som er indeholdt i den syvende profeti, er blevet undgået takket være bøn og faste. Det er grunden til at den velsignede Moder bliver ved at opfordre os til bøn. Efter den første advarsel vil der følge andre inden for temmelig kort tid, så folk vil have tid til besindelse. Dette interval vil være en periode med nåde og omvendelse.

Når først det synlige tegn er kommet, vil de der stadig er i live kun have kort tid til omvendelse og forsoning. Vi er tæt på de begivenheder, som den velsignede Moder forudsagde; Skynd jer at åbne jeres hjerter for Gud. Dette er budskabet til hele menneskeheden. Verdensfreden er i en kritisk fase."

"Jeg har brug for jeres bønner. Jeg kan ikke hjælpe verden uden jer", siger Maria.
Man må vel antage, at det var Joguslaviens forestående rædsler, Maria ville advare imod og søge at mildne? Eller er det også en advarsel til os i dag?

Vandmandens tidsalder

Moderens og Helligåndens tidsalder

Bogens forfatter havde selv et helt uventet møde med Maria - hun fortæller: "Jeg var ikke opdraget som katolik, og ligesom mange andre havde jeg siden min barndom fået indarbejdet en fordom mod Maria. Da jeg læste på Boston Universitet og var ved at tage eksamen i statskundskab, fik jeg en af de vigtigste oplevelser i mit liv.

Jeg havde tidligere i Europa besøgt katolske katedraler, men jeg mente stadig at katolikker tilbad et idol, en slags gudinde som de kaldte "Gudsmoderen". Billeder og ikoner af denne Maria var overalt i Boston, og jeg var især irriteret over et kæmpemæssigt vægmaleri i undergrundsbanen, som jeg hver dag tog for at komme til universitetet. Det bar titlen "Universets Dronning".

Jeg var vred. Hvis hun var så stor, hvorfor tillod hun så denne blasfemi? Med tanke på alle de problemer, som skabte splittelse og forvirring i Kristendommen, hvorfor kom hun så ikke ned og løste problemet?

Et magisk møde

En solskinsdag gik jeg i frokostpausen glad og tilfreds hen ad fortovet midt i menneskemylderet og takkede Gud for alt, hvad han havde givet mig, og glædede mig til at begynde på næste kapitel af mit liv. Pludselig så jeg op - og dèr var hun! Jeg stod ansigt til ansigt med den smukkeste Maria, et væsen af stort lys, en transcendent og yndig ung kvinde, fuld af sandhed, skønhed og integritet.

En udladning af lys og ubeskrivelig lykke gik gennem mig, som et elektrisk kredsløb fra isse til fod og tilbage igen. Jeg husker det nøjagtige sted på fortovet, hvor jeg blev standset, tryllebundet, forvandlet. Hun svævede over mig og foran mig, så virkelig som du og jeg, bare i en anden dimension. Som jeg stod dèr foran Moder Maria, udøste hun sit hjertes kærlighed. Under nærværet af hendes umådelige barmhjertighed blev jeg indhyllet i svøbet af hendes forståelse. Siden det øjeblik har jeg altid følt hendes nærvær. Moder Maria var min ven.

Gud som moder

"Jeg er din ven og ven med alle statsoverhoveder, hvert medlem af Kongressen, og dem der er grebet af deres egen betydning. Elskede, jeg har løsningen på mange problemer. Hvis nogen blot ville spørge, ville jeg fortælle dem den. Måske skulle du spørge på vegne af din præsident, hans regering og alle de andre. For mange af dine repræsentanter er blevet frataget Moderens forbøn, fordi deres religion ikke rummede begrebet Gud som Moder.

Virkelig mange er fortvivlede, fordi de ikke ved hvordan nationens problemer skal løses. Og jo flere problemer der kommer, desto flere problemer bliver brugt som løsning på problemer. Og som I udmærket ved, kan èt problem ikke løse et andet, en ny fejl vil ikke eliminere en gammel fejl."

Her taler Maria til et voksent menneske, hvor hun før talte til børn og deres forståelse. Som hun siger til vor forfatter: "Jeg er i høj grad kvinde af tiden, og jeg ønsker at lære jer, hvordan I kan frigøre Guds energier til gavn for alle områder af tilværelsen. Uanset om I kommer fra Tibet eller Kina, fra Indien eller Afrika eller Amerika, kan I være velsignet med forståelsen af, at alle medlemmer af lysets hærskarer er jeres venner, og at helgener i enhver religion er ven med Guds menighed af enhver tro. Lad barriererne falde!"

Maria's hjerte - Moderstrålen - Skaberkraften

Maria fortæller os, siger forfatteren, at hun står for Guddommens feminine aspekt - Moderstrålen. Denne tidsalder er tidsalderen for bevidstheden om Gud som Moder. At være moder som Gud vil være det er at nære alt liv på Jord. Når vi erkender vort feminine potentiale, vil også vi være i stand til at nære alt liv.

Vandmandens tidsalder er Moderens og Helligåndens tidsalder. Det er tidsalderen, hvor vi skal opleve og udtrykke moderaspektet af Gud. En forståelse af dette feminine aspekt af Gud kan frigøre vor kreative feminine energi, hvad enten vi er mand eller kvinde. Det er skønhedens, kreativitetens, intuitionens og inspirationens energi.

Hun siger: *Jeg er havenes, landjordens og luftens Moder. Jeg er Moderen i ilden og i hjertet af atomkernen. Jeg giver hele mit hjerte for at foregribe, at visse karmiske tilstande skal udløses. De er blevet mildnet, eller holdt tilbage. Dette sker fordi der stadig på Jorden er folk, der påkalder den violette flamme - Moderens energi.*

"Disse profetier blev kun delvist fortalt til børnene i Fatima og Medjugorje. Vi røber aldrig hele omfanget af visionen om, hvad karma kan bringe før i den elvte time, idet vi indtil da beder til Faderen om indgriben og dispensation. Forstå, I kære, at indtil Guds højre hånd falder, indtil det sidste korn af muligheder i timeglasset rinder ud, er der mulighed for og dispensation i overflod til, at verden kan blive løftet op på et øjeblik."

"Gud sendte mig som mægler, og eftersom jeg har fået lov at komme nærmere jorden, endda så nær at mine tårer kan ses på mine statuer og billeder, kan I forstå at I gennem mit hjerte (kærlighedsenergien) kan opnå en daglig enhed med jeres Kristus-Selv.
Det er vigtigt ikke at vedblive med at acceptere begrebet "syndere", men i stedet bekræfte jeres sande identitet som sejrrige døtre og sønner af Gud.
Med kærlighedens kraft kan I udrette ting, som forekommer jer umulige."

Efterskrift

I TV-udsendelsen for nylig fortalte to danskere om deres oplevelse af stedet, hvor så mange millioner mennesker har valfartet siden 1980'erne, og som gør så dybt et indtryk på de besøgende, at de ofte kommer igen og deltager i den bøn for verdensfred, som konstant foregår dèr. Der er sikkert stærkt brug for sådanne steder af koncentreret åndelig kraft.

Men man kan godt undre sig over, at det er børn, som skal formidle budskaberne fra åndelig side. Er det mere troværdigt? Hvem tager børn alvorligt? Som vi har set holdt det hårdt, hvad de styrende instanser angik.Men det er måske ikke så vigtigt? Hvad nu hvis Maria havde manifesteret sig midt i Romerkirken under en pavemesse? Eller på plænen foran Det Hvide Hus? Eller over FN-bygningen??

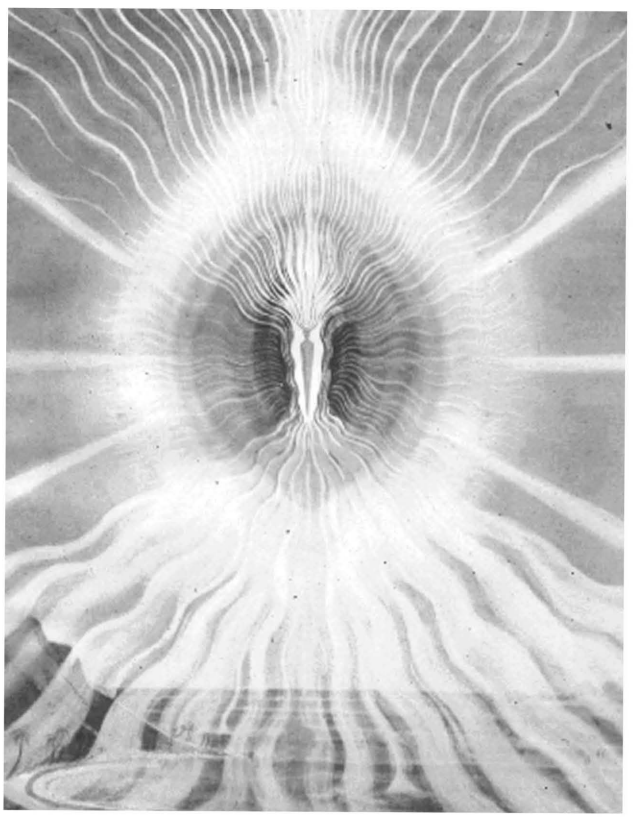

Qigong- og Tai Chi-sygen

v/ Marja Savola

Ligesom yoga'en har også qigong og den nærtbeslægtede øvelse tai chi gjort sit indtog i den svenske hverdag som noget naturligt, og stadig flere mennesker praktiserer disse østerlandske metoder, ofte med forsikringens, arbejdsgiverens og nu endda sundhedsvæsenets opmuntring og velsignelse. Den almene tro er, at når nu kineserne udøver "helsegymnastik" i parkerne i Kina, så er det nok også sundt for os. Det er meget få, der ved noget om, hvad disse øvelsers virkelige sigte og mål egentlig er, og at man - i stedet for at blive sundere, "merpræsterende", afbalanceret og lykkelig - kan blive syg af qigong- og tai chi øvelser. Ja så syg, at man risikerer at havne på en psykiatrisk afdeling.
Men lad os begynde med begyndelsen.

Qigongens historie

Som med den indiske yogalære hersker der stor usikkerhed om, hvor langt tilbage i tiden man skal for at finde qigongens rødder. Fortalerne for begge lærer hævder, at den mundtlige tradition kan gå tilbage til flere tusinde år f.Kr.

Qigong og tai chi, som fra begyndelsen var en kampsport, har sin rod i shamanismen, og de tidligste qigonglignende øvelser i Kina var de forhenværende kinesiske shamaners dyredanse. Visse af qigongs bevægelser og stil er stadig inspireret af forskellige dyrs bevægelser såsom tiger, leopard, drage, slange og trane.

Omkring Kristi fødsel gjorde buddhismen sit indtog i Kina fra Indien og blev hurtigt meget populær og udbredt. Det blev en ny æra for qigongens udvikling. Den blandedes med den buddhistiske lære og de religiøse indiske meditations-, yoga og åndedrætsteknikker. Dette gav qigongøvelserne en åndelig dybde. De blev kun udført i buddhisttemplerne, og målet med dem var rettet mod "Buddhaskab", dvs at blive oplyst, opnå nirvana, blive "udslukt" og befriet fra genfødslens hjul og den jordiske lidelse.

Dermed blev qigong en hemmelig lære, som kun blev givet til specielt udvalgte elever, og skrifterne blev holdt i strengt hemmelig forvaring i klostrene. Øvelserne blev aldrig givet til lægmænd. Det er først i 1900-tallet, at de åndelige qigongøvelser er blevet tilgængelige for en bredere almenhed.

Udover denne qigongmetode udvikledes der siden flere forskellige forgreninger, og i dag findes der over 2000 forskellige slags. Metoderne kan være nærbeslægtede men også være meget forskellige, beroende på hvordan de er påvirket af tibetanske, indiske, japanske eller andre religioner.

Under Mao Zedongs kommunistregime blev de forbudt, og udøverne af de qigongmetoder, man sagde kunne give overnaturlige kræfter, blev forfulgt og sat i fængsel. Men en forenklet variant, kaldet "folkegymnastik", var dog tilladt. Men siden 70'erne er udbredelsen af alle mulige qigongmetoder øget enormt og er blevet spredt til vesten i takt med et stadig mere åbent Kina. De tidligere så hemmeligt opbevarede skrifter er blevet offentliggjort og spredt ud.

Nu lærer man metoderne på weekendkurser, og man kan blive qigongunderviser uden dybere viden om disse øvelsers egentlige sigte, mål og risici. Teorierne om qigongens udspring og sigte varierer desuden fra forfatter til forfatter, hvilket gør det svært at skaffe sig et rigtigt billede af den urgamle tradition.

Hvad er qigong?

Ordet qi har i den kinesiske filosofi været udtryk for luft, tåge, sky eller åndedrag og fik betydningen "ånde" eller "livskraft". Qigong er en traditionel form for alternativ psykoterapi i de østerlandske kulturer, og de forskellige metoder mener man fungerer som nøgler, der åbner døre til eller "tilkobler" universets større energi. I den kinesiske medicin mener man, at menneskets krop har meridianer, eller energikanaler, hvorigennem qi-kraften strømmer.

Qi siges at være en subtil kraft, der er ikke-fysisk, men anses også for at være såvel jordisk og materiel, som himmelsk og immateriel. Den går indad, og det er derhen, man forsøger at kanalisere energien. Gong betyder vedholdende og ihærdig øvelse eller koncentration. Qi menes at være grundlaget for vor fysiske og psykiske sundhed, og ved at tage qi, altså livsenergi, ind i kroppen og afbalancere den, så øges vor vitalitet og mentale sundhed.

Man forudsætter en bevidsthed, som adskiller sig fra vor sædvanlige materielle opfattelsesevne hos den, der udøver qigong, og denne må være både opmærksom og centreret. Åndedrætstekniker, for at styrke og øge qi-energiens cikulation, forskellige kropsbevægelser og meditativ stilhed, udgør grundlaget i de fleste qigongøvelser, men afvigelser forekommer.

Åndedrætsøvelserne i yoga hører til de farligste øvelser og har vist sig at forårsage mange fysiske og psykiske sammenbrud i såvel pranayama og de i dag så sædvanligt forekommende "frigørende åndedræt" (rebirthing) og holotropisk vejrtrækning.

Qigongens fortalere i dag mener, at øvelserne fører til øget koncentrationsevne, øget præstationsevne, bedre stresstolerance, evne til afslapning og derved mindre muskelspænding, øget velbefindende, bedre søvn og forbedring af kroppens egne lægende processer samt et stærkere immunforsvar. Men hvad de ikke fortæller, og måske heller ikke ved, er at det oprindelige sigte med øvelserne i qigong, meditationen og åndedrætsøvelserne, er at forsøge at opnå overnaturlige evner og kræfter, som f.eks:

Clairvoyante evner dvs at kunne skue ind i åndeverdenen.
Gennem tankekraft at kunne manipulere, ødelægge, forvrænge og flytte fysiske objekter.

At blive herre over materien og naturkræfterne som f.eks. regn og vind.
At skue ind i og kunne forudsige fremtiden samt genopleve fortiden.
Tankelæsning og telepati.
At kunne udstråle energi fra sine hænder og krop med viljekraft.
At gøre kirurgiske indgreb blot ved at bruge psykisk kraft.
Kunne forsinke aldringen.
Blive usårlig og uovervindelig.
At kunne kontrollere andre psykisk og endda kunne dræbe med tankekraft.

At opnå en højere bevidsthed, dvs blive åndelig oplyst og blive eet med universets al-sjæl Tao, Brahman, Gud - og opnå "moksha" eller nirvana, hvilket indebærer befrielse fra genfødsel og al jordisk lidelse.

Om de østlige religiøse traditioner og de skjulte hemmeligheder bag disse øvelser mangler den materialistisk tænkende vesterlænding ethvert kendskab. Og i dag markedsføres altså qigong som en ufarlig "helsegymnastik", hvor man kan opnå balance og sundhed. Fortalerne taler om "videnskabelige beviser" for bedre helbred, men ingen har kunnet underbygge dette med nogen dokumentation.

Mennesker oplever ofte i begyndelsen af qigong, tai chi og yogaøvelser en positiv forbedring af sin almentilstand. Men på brøkdelen af et sekund kan dette velbefindende for mange qigong-praktiserende forandres til sygdom og kaos. Også de der begynder at motionere på almindelig måde oplever hurtigt en almen konditions- og helbredsforbedring, men mig bekendt er ingen blevet syge af "Friskis & Svettis" (alm. gynmastik og jogging).

Den balance og sundhed, som man håber at opnå med sine qigongøvelser, har i stedet for mange mennesker ført til svære lidelser. Man kan nemlig blive både fysisk og psykisk syg af øvelserne.

Qigongsygen - hvad er nu det?

Hvis qigong var så sundt, så burde det kinesiske folk høre til de sundeste i verden, eftersom de har haft adgang til denne helbredsmetode i mindst 2000 år, men det er ikke tilfældet. Ifølge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) dør ca. 5 millioner af hjertesygdomme i Kina og Indien. De psykiske sygdomme øger lige meget i Kina som i den øvrige verden og vil ifølge WHO's beregninger stige til 17,4% inden år 2020. Næsten 200.000 kinesere begår selvmord hvert år.

Nu er der for første gang udkommet en kritisk bog, en vurdering af qigong, på engelsk: "Qigong, Chinese Medicine or Pseudoscience?", skrevet af flere kinesiske videnskabsmænd og læger. Den behandler mange af de myter om qigongens mirakuløse muligheder, som jeg her har opregnet.

Et kapitel i bogen er en rapport af Dr. Zhang Tongling, professor i psykiatri på Pekings Medicinske Universitet. Den handler om qigongfremkaldte psykoser, som hun har specialiseret sig i og har behandlet i over tyve år. De som praktiserer qigong kan rammes af tvangsforestillinger, selvbedrag, hallucinationer og psykoser, mener dr. Zhang.

Forfatterne til bogen mener, det er svært at definere og forklare qigong, men mener at qigong fremtvinger en intensiv koncentration i et kompliceret billedsprog, som tilbydes af mestrene, qigongbøgerne eller videobånd om emnet.

Kulturbundne psykiatriske sygdomme

I Hong Kong Journal of Psychiatry skriver Dr. Huaihai Shan fra Shanghai, at mentalt afvigende adfærd forårsaget af qigong allerede blev bemærket i Kina i 50'erne, men først i 1989 blev den diagnosticeret som "kulturbunden psykisk sygdom". Et studie udført af "Shanghai Institute of Qigong Research" på 207 personer viser, at kendetegnene for qigongforstyrrelses-syndromet var:

Normal adfærd før qigongøvelserne påbegyndtes.
Psykofysiologiske reaktioner opstod under og efter qigongøvelserne.
Forstyrrelserne stemte ikke overens med diagnoserne for schizofreni og neuroser.

Af disse patienter havde 62% psykiske forandringer af varierende grad. Efter den kinesiske folketro kunne 62 patienter klassificeres som at have "skadelige strømme i kroppen", 10 havde ukontrollerbar adfærd, 28 havde "overmediteret", og 29 var udsat for åndebesættelse. Der var sensoriske problemer, hukommelsesproblemer, koncentrations-besværligheder, store humørsvingninger, vrangforestillinger, angst og depressioner.

Mest almindeligt forekommende var akutte psykotiske reaktioner, der lignede schizofreni. Forvirring og usammenhængende tale hører til symptomerne, ligeså eksalteret adfærd som siden går over i depression. Så godt som alle patienter klager over oplevelsen af, at qi-energien rører sig inde i kroppen og vælder op i hovedet. Ofte opleves at denne energi sætter sig fast et sted og forårsager forvirring, hovedpine og underlige fornemmelser i underlivet. Hypokondri, fobier, tristhed, angst og uro over ikke at have kontrol over sig selv, tvangstanker og -billeder er almindelige synptomer ligesom selvmordstanker.

Andre symptomer er desorientering vedr. tid, rum og personer, høre- og synshallucinationer, forfølgelsesmani og oplevelsen af angreb fra besættende åndevæsner. Alle disse symptomer er almindeligt forekommende også i yogapsykoser.

En qigonglærer advarer

Nu vil måske mange qigongfortalere hævde, at den her information kommer fra kinesisk hold og bare er negativ propaganda og forfølgelse af det kinesiske folks ret til lidt sundhedsgymnastik. Så lad os rette blikket mod USA, til Bob Flaws, qigonglærer, akupunktør og forfatter til mange bøger om kinesisk medicin.

Bob Flaws, som har studeret kinesisk medicin siden 1980, skriver i en artikel "Qigong Disease: What it is & what to do about it", at i hans tid som assistent på Lung Hua Sygehus i Shanghai, 1982, strømmede det ind med patienter, som fik diagnosen "qigongsygen" eller "tai chi sygdom". Han mener, at mennesker burde være lidt mere forsigtige med at praktisere qigong. Hvad mange vesterlændinge ikke forstår er, at qigong ikke er et universalmiddel, men at det kan give negative helbredseffekter, hvis øvelserne gøres forkert, for meget, eller af den forkerte person.

I kinesisk medicin anses bevidstheden for at være en strålende ånd, og ånden er ikke andet end en samling qi i hjertet. Qigongøvelserne sætter energistrømmen i kroppen i gang og påvirker hele systemet. Det kan i ulykkelige tilfælde forårsage, at abnorme energistrømme sættes i omløb, eller modsat, at en tilstoppelse indtræder, hvilket giver meget ubehagelige fysiske oplevelser og sygelig psykisk tilstand.

Sygelige symptomer ud over de allerede nævnte er: energistagnation og blodpropper, emotionel instabilitet med uafbrudt gråd eller latter, hovedpine, trykken for brystet, vejrtrækningsproblemer, angst og frygt, vredesudbrud.

Den omtalte bog beskriver mange konkrete tilfælde. Selv har jeg truffet en svensk kvinde, som efter hun var begyndt på qigong pludselig så syner af store hunde og skumle væsner ved sin seng. Hun oplevede også poltergeist-fænomener, dvs det knagede og bragede i hendes lejlighed, og hun kunne mærke nærværelsen af usynlige væsner omkring sig.

Risikoen gælder alle

Man har ment, qigongsygen var et kulturbundet syndrom. Men nu er flere og flere vesterlændinge også blevet ramt af lignende symptomer, så det kan ikke længere anses for at være kulturbundet. Hvis man i vesten ønsker at dyrke østlige metoder, må man ihvertfald sikre sig at finde den rigtige lærer og at sætte sig ind i, hvad baggrunden og målet er for de forskellige metoder.

Det dybeste sigte og mål med qigong, tai chi, falungong ligesom de fleste yogaøvelser er, at forsøge på at opnå

overnaturlige kræfter og højere bevidsthed, dvs at blive "eet med altet", Tao, Brahman, Allah, Gud, eller hvad man nu vil kalde denne højere bevidsthed. Det er en lære, som er rester af et fortidigt religiøst ritual, som ingen længere har nogen dybere kendskab til. Derfor er de farlige.

Hvem der risikerer at blive syg, har ikke noget at gøre med lærerens evner eller kundskaber, men det beror udelukkende på den praktiserendes psykiske og fysiske helbredstilstand. Det er et spørgsmål om, hvorvidt personen har bevidste eller ubevidste fysiske eller psykiske sygdomme eller har en latent psykose. Hvem der har det, kan ingen bedømme på forhånd, ikke engang den dygtigste psykiater, og endnu mindre en lægmand.

Samme risiko for at blive syg forekommer ved andre metoder, der sigter på finde genveje til sundhed, lykke, harmoni, fremgang, afspænding og stress-befrielse. Disse tilstande kan ikke opnås gennem kunstige åndelige metoder, hvortil også qigong hører. Sundhed opnår man kun ved sund levevis, sund mad, sund fornuft og positive, kærlige tanker. Befrielse fra stress opnår man først, når man har en sund balance mellem arbejde og hvile.
(Oversat fra svensk).

Dette er en stærkt forkortet version af artiklen. Den findes i sin helhed med flere symptombeskrivelser, cases og kildehenvisninger på hjemmesiden:

http://www.kundalini-info.org/svensk/qigong-sv.html

I Sverige døber man børnene uden tilspørgelse. Ved en barnedåb i en dansk kirke spørger præsten den svenske gudmoder som man plejer her:
„Forsager du Djævlen og alle hans gerninger og alt hans væsen?"
Svaret lød: „Nej, for det gör vi inte i Sverige!"

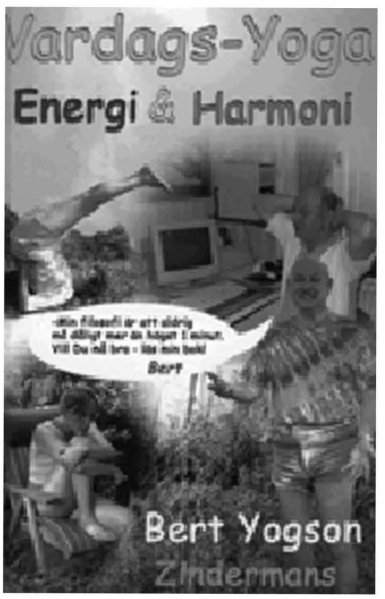

En af vores svenske læsere - Bent Yogson, har været yogalærer i mange år. Det kunne være interessant at høre om hans erfaring på området.

Hvad er den åndelige verden?

Fra ***Ingrid Britta Christensen, Nykøbing Sj.*** har vi fået flg. spørgsmål:

I denne tid bli'r der sagt så meget omkring f.eks. "den åndelige verden" - og jeg kan sommetider komme i tvivl om, hvordan det hænger sammen. Således siges det, at døde personer ikke er nævneværdigt forskellige i den åndelige verden fra da de levede på jorden. Samtidig bli'r der skelnet mellem det personlige og det sjælelige plan, idet det personlige skulle søge egne interesser og det sjælelige helhedens. Men da det personlige tilhører den fysiske verden og dermed ikke eksisterer i den åndelige verden, må der blive en væsentlig forskel, når vi dør?

Ligeledes har jeg tænkt på afhængigheden af en eller anden last og dermed besættelsen for at få den dækket. Er det ikke det fysiske legeme, der er afhængigt? Kan sjælen også blive afhængig? Endelig vil jeg spørge: Hvis en person har levet et langt liv i sindsyge, bliver vedkommende så befriet ved dødens indtræden?

Svar v/*Ruth Olsen*

Jeg kan godt forstå, du kan komme i tvivl om, hvad der egentlig menes med begrebet "den åndelige verden". Som regel bruges det om alt, hvad der ikke hører til den fysiske verden, dvs som vi ikke kan sanse med vore fysiske sanser. Det er i grunden begrebsforvirring. Mange dyr kan sanse lyde og fænomener, som vi ikke kan sanse, men det bliver fænomenerne ikke mere "åndelige" af.

Når vi ved "døden" forlader den energiform, som er lav nok i sine frekvenser til at vi kan sanse den, og lever videre i de legemer, der vibrerer i højere frekvenser, burde vi hellere sige, vi er gået over i en højere dimension. Det er stadig en energi-verden, uanset vi er her eller der. Energien har blot forskellig finhed og hastighed m.v. Al energi er bærer af et betydningsindhold, og det er dette der er det egentlig åndelige!

Martinus har forklaret, hvordan al oplevelse har en stofside (energien) og en livsside (betydningen). Vort liv her på jorden har altså også sin åndelige side. Men jo lavere energifrekvensen er, des mere selvisk og negativ er betydningen. Derfor kan vi som regel ikke gå direkte fra de jordiske lave frekvenser lige over i "paradisets" højere frekvenser. Vi må gennem en mellemtilstand, hvor vi aflægger os de mørke tanker og følelser, evt. ved at bede om hjælp til det.

Når afdøde personer kan bevirke uheldige forstyrrelser her på jorden, skyldes det, at de er blevet hængende i mellemtilstanden uden at ville give slip på sine tunge negative tanker. Når vi er gået over "på den anden side", er vi altså ikke meget anderledes som mennesker, dvs vi er f.eks.ikke klogere end det intelligensniveau, vi har udviklet os til her på jorden. Men når vi først er kommet over mellemtilstanden, er vi ikke længere i stand til at tænke og handle egoistisk og ukærligt.

Vi kan godt kalde det, at vi har erstattet det personlige med det sjælelige, men det er egentlig lidt begrebsforvirrende. Vi er stadig det samme jeg, den samme overbevidsthed med de "indhøstede" talentkerner. Kun har vi aflagt tyngdelegemet med hertil hørende tunge og selviske energier. Alle de andre energilegemer har vi stadig.

De laster, du skriver om, hører måske nok til det fysiske legeme, f.eks. alkohol og andre stoffer, men de er jo også (oftest) blevet til talentkerner i evighedslegemet, skønt

nok ikke særlig "fastgroede". Derfor huserer trangen til at få lysterne tilfredsstillet stadig en tid, indtil den afdøde erkender det håbløse i sit foretagende. Når talentkerner ikke får tilført fornyet energi, sygner de hen.

Martinus har skrevet om, hvordan sindssyge kan skyldes nogle defekte talentkerner, dvs at de har fået en skade i et tidligere liv, f.eks ved overdreven alkoholmisbrug. Men ligesom alle andre skader, vi udsætter os selv for, vil de heles med tiden. Desuden skriver Martinus i LB II stk. 443: "Åndssvaghed og sindssygdom skyldes i realiteten en benyttelse af altfor store mængder af giftige tankematerier, en alt for svag kontrol med disse materiers indpas i bevidstheden og derved en altfor svag beskyttelse imod dem."

At tanker kan være "giftige", betyder at de er så konstant negative og disharmoniske, at de er livsnedbrydende. Da tanker er en form for elektricitet, kan de også "kortslutte". Men da man efter "døden" ikke længere kan tænke mørke tanker, går jeg ud fra, man her er "befriet". Blot må man nok i næste inkarnation arbejde videre med at få ændret sit tankeklima.

Om Talentkerner

Synnøve Sandahl har stillet flg. spørgsmål:

Kan talentkerner degenerere og forsvinde helt?

Svar *v/Ruth Olsen:*

Det eneste sted, jeg har set Martinus bruge ordet "degenerere" i forbindelse med talentkerner er i småbog 18 (Livets Skæbnespil) kap. 2, hvor han skriver: ..."tanker, ønsker og længsler strømmer ind i overbevidstheden i skæbneelementet og påvirker talentkernerne. Dér samles de erfaringer, vi gør, længslerne og ønskerne bliver årsag til udviklingen af nye talentkerner og til at visse gamle talenter, hvis udfoldelse vi er mæt af og opfatter som ondt degenererer."

Spørgsmålet er nu, om han dermed mener, at de erfaringer, disse talentkerner repræsenterer, er totalt forsvundet eller blot ligger i dvale, energiforladt. Fra naturen ved vi, at plantefrø kan ligge i tusindvis af år og alligevel "vågne op til dåd", når de rette betingelser opstår.

I LB VI stk. 2185 skriver Martinus bl.a., at det eneste bevægelige i overbevidsthedens område er talentkernernes "passage ind og ud af skæbneelementet". De kan altså også gå ud! Men er de så helt tabt? Nej, for alle vore erfaringer er "komprimeret" til guldkopier og fastholdt for "evigheden" - så vidt jeg har forstået. I LB I stk. 212 står der: "Individets indre verden udgør et slags arkiv, i hvilket alle detailler i dets fortidige evighedspanorama er opbevaret og fremtræder i form af kærlighedskopier, og vil således fundamentalt bevidst kunne opleves af samme individ, når dets hukommelseslegeme bliver tilstrækkeligt udviklet."

Med hukommelseslegemet vil vi være i stand til at genopleve vore egne fortidige guldkopier (og genbelive de erfaringer, vi har brug for - regner jeg med). Med intuitionslegemet kan vi se, ikke bare vore egne, men også alle andres guldkopier. De udgør tilsammen "Verdensaltets historie". Intet går altså tabt. Vor "indre verden" indeholder det hele, den står altså i nærkontakt med Visdomsoceanet! Det kræver dog et veludviklet intuitionslegeme at kunne "stikke sugerøret" derind!

Liv efter døden?

Medierne var på et tidspunkt optaget af en debat om, hvorvidt der er et liv efter døden.

Præsten i den lille by var på indkøb hos sin slagter. Da han har fået sine varer og går mod døren, siger slagteren:

„ Jeg håber, at De ihvertfald tror, der er et liv efter dette."

„Hvabehar" siger præsten forskrækket. „Er der noget i vejen med leverpostejen?"

Fra videnssamfund til visdomssamfund

v/Alex Riel Matthiasen

Om behovet for åbne åndsvidenskabelige institutioner til etablering af Visdomssamfundet.

Videnssamfundet

Vi lever i dag i et forceret videnssamfund, hvor hverdagen er præget af behovet for informationer. Vi bombarderes af informationer fra medierne, Internettet, mobiltelefoner, stigende krav til uddannelse og livslang læring mm. Hvis man med ét fjernede alle disse informationer, tror jeg mange menneskers liv ville opleves meget kedeligt og tomt. Vi fylder i høj grad vores liv ud med informationer fra mange lokale og globale kilder, og vi lever i en generation, der mener at vide mere end tidligere tiders generationer, men hvad er egentlig indholdet i vores viden og informationsstrøm?

Den Vestlige kultur er i høj grad præget af oplysningstidens adskillelse af religion og videnskab, hvor tænkemåden fra videnskaberne kom til at dominerer vores kultur. Videnskabernes succes med at beskrive: hvordan verden virker, er grundlaget for at informationssamfundet kunne opstå. Hvordan ting og processer fungerer, er her at vide noget.

I denne periode fødtes også individualismen, hvor det enkelte menneskes behov kom særligt i fokus. Indholdet i informationssamfundet er derfor i høj grad kommet til at handle om, hvordan man personligt kan få mest ud af sit liv, ved at tilegne sig informationer om, hvordan verden virker. Se på informationsstrømmen i medierne, samtalerne på arbejdspladserne, uddannelserne og i vennekredsene og i familierne, læg mærke til i hvilken grad de er præget af dette: hvor, hvornår, hvordan og hvor meget. Vi lever rigtig nok i et videnssamfund, men de gamle græske filosoffer som f.eks. Sokrates og Platon ville hævde, at der manglede det vigtigste: Visdom.

Visdomssamfundet

I visdomssamfundet er man fokuseret på: hvorfor noget sker, på hensigten og formålet med begivenheden. Hvordan verden virker er her blot midler til at forstå, hvorfor den virker. Information handler her om at forstå hensigter og formål. Det er med henblik på at afdække den udviklingsproces verden og mennesket er en del af. Her er viden et middel til at praktiserer visdom. Det sande og det gode (etikken) er to sider af den sammen sag, så den der ved det gode, gør også det gode (Platon). Man taler i disse traditioner om en åndsvidenskab, der omfatter både mennesker og naturen. Alle de filosoffer der har talt for eksistensen af visdomssamfundet, har set det som målet for udviklingen. Spørgsmålet er nu, hvordan (!) man kan komme fra videnssamfundet til visdomssamfundet.

Problemet er, at viden om hvordan verden virker, ikke i sig selv siger noget om hvorfor den virker. Viden fører i sig selv således ikke til visdom. Åndsvidenskab er et hyppigt ord, der bruges i visdomstraditionerne, men det bliver sjældent begrundet. For hvordan kan man begrunde en tro på at mennesker og natur er gennemstrømmet af ånd?

Vores nuværende dilemma er, at viden udvikler intelligensen, der afliver evnen til at tro på dogmer af en hver art, men den medfører ikke visdom. Dette stiller det moderne menneske i et ingenmandsland mellem tro og visdom, hvor broen til fortiden er brændt, mens fremtidens visdomssamfund står som et håbets lys, der ikke kan begrundes. -Eller kan det?

Indicier fra videnssamfundet

Måske kan al vores viden alligevel bruges til noget, jeg tænker her på de nye vinde der blæser fra videnskaberne.

Kvantefysikken viser at verden tilsyneladende ikke virker som en maskine, at processer er forbundet på tværs af tid og rum, og at det synlige univers blot er en lille midlertidig bølgekrusning oven på et hav af endnu ukendt energi, der er til stede i 'tomrummet' (nulpunktsenergi, virtuelle partikler og lign.). Alt det fysiske er her energifelter i proces.

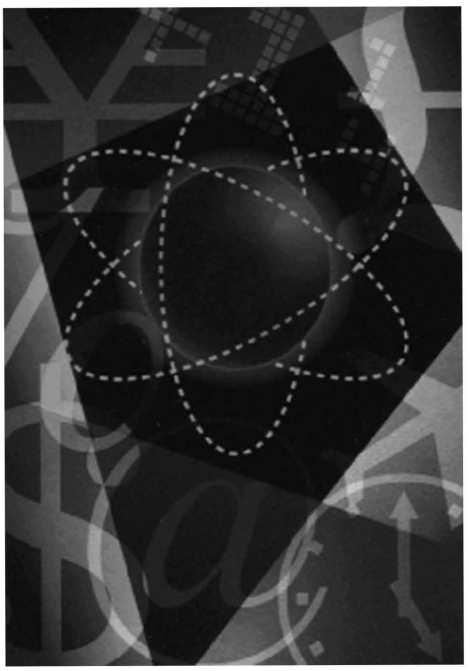

Astronomien beskriver det fysiske univers udvikling, som én samlet og yderst velkoordineret proces, hvor naturkræfterne er tilpasset hinanden, så verden kan siges at balancere på et knivsæg mellem disse. Hvis ikke der findes – eller har eksisteret – andre universer, så er Gud en mere rimelig hypotese end tilfældigheden. Desuden vokser verden ifølge big bangteorien, hvilket stemmer bedre overens med organiske verdensbilleder end med maskinelle, idet maskiner ikke vokser.

I biologiens verden findes der fænomener, som mange mener ikke kan forklares alene med henvisning til tilfældige mutationer og naturlig selektion (Pro. Brian Goodwin og Rupert Sheldrake m.fl.). Livets udvikling fra amøbe til menneske kan man næste ikke undgå at se som en udviklingsproces, og der er mere og mere, der tyder på at Gaiahypotesens påstande holder. Her hævdes det at alt liv, landjorden, havene og atmosfæren er ét samlet økosystem, der har samarbejdet, som ét system i udviklingen. Mange har dog svært ved at finde en etik i dyrerigets nødvendige drabsprocesser.

I Psykologien har man fået en større forståelse for både menneskets dyriske og humane sider, hvor nogle lægger mere vægt på førstnævnte og andre på sidstnævnte. Ingen har endnu kunne samle disse i én overordnet psykologi. Psykologien og de humanistiske videnskaber er stadig i høj grad præget af materialismens verdensbilleder og ser ikke nogen speciel menneskelig udviklingsproces.

Parapsykologien er psykologiens sorte får og her har man efterhånden et veldokumenteret materiale, angående telepati, clairvoyance og psykokinese. Det er sansning og kommunikation på tværs af tid og rum, samt påvirkning af materien med tankens kraft. Dette sprænger efter min mening rammerne for de almindelige materialistiske verdensbilleder og menneskesyn, men det er endnu uklart hvilke filosofiske konsekvenserne dette i øvrigt har. End ikke filosofferne tør endnu røre ved disse emner. Det tør befolkningen og nu også tv godt, hvilket næsten har delt befolkningen i to, dem der er for og dem der er imod.

Fra videnssamfund til visdomssamfund

Hvad betyder al dette? Det er al tsammen viden om hvordan verden og mennesket virker og beviser ikke hvad verden og mennesket er. Men det tyder på at den måde verden og mennesket virker på sprænger rammerne for de almindelige materialistiske verdensbilleder og peger hen i mod verdensbilleder, hvor disse fænomener kan forklares og giver mening. Det er netop sådanne verdensbilleder visdomstraditionerne står for og videnssamfundets mange spredte informationer kan her bruges som indicier, der i stigende grad peger mod visdomstraditionerne. Disse er også i udvikling og deres vigtigste opgave lige nu, mener jeg, er at integrerer sig med videnssamfundet. Det vil sige at de skal kunne rumme de mere 'sikre' erkendelser fra videnssamfundet og sætte dem ind i en forståelsesramme, der samler dem og viser meningen med dem. Det moderne visdomssamfunds rolle er altså at etablerer sig i videnssamfundet ved at give det et udviklingsperspektiv, der giver det en retning. Herved undgår man at drukne i informationer, da man lettere kan bevare overblikket og se mening, der hvor andre ser meningsløshed og finde muligheder, der hvor andre ser en mur af begrænsninger.

Kan man dømme verden på indicier?

Det åndvidenskabelige og visdomssamfundet mener jeg således kan begrundes med indicier. Indicier er jo ikke beviser og man må forblive åben og kritisk søgende. Det er at begrunde sit verdensbillede på sådan, som verden ser ud lige nu.

Hvis man har mistet sin evne til blindt at tro på personer eller bøger, så er der ingen anden vej end at se, tænke og føle sig frem, ud fra egne overbevisninger. Det er en vej som skaber et behov for at forstå verden og mennesker. Visdomssamfundets mennesker er fokuseret på at forstå

sammenhænge, hvilket ofte fører til et ønske om at kunne overskue naturvidenskab, psykologi og filosofi i relation til det åndsvidenskabelige.

Det er lettere sagt end gjort for de forskellige fagvidenskaber er splittet op og har nok i sig selv, mens de forskellige spirituelle åndvidenskabelige retninger også lever ret isoleret fra hinanden. Jeg mener at visdomssamfundet lettere kan integrerer sig med videnssamfundet, hvis man arbejder med flere åndsvidenskabelige retninger end hvis man kun arbejder med én.
Ved at se disse i sammenhæng med naturvidenskaberne, psykologi og filosofi bevarer man en åben og kritisk synsvinkel, som er afgørende for et moderne og åbent visdomssamfund. Filosoffen Whitehead sagde: der er ingen genvej til sandheden. Dette er naturligvis krævende og problemet er, at vi mangler institutioner, som tager udgangspunkt i hvorfor-spørgsmålet og samler videnssamfundet og visdomssamfundet, men lader hvorfor-spørgsmålet stå åbent. Enhver ide har sin tid og i takt med at videnssamfundet etablerer velfærdssamfundet, da banker et nyt åbent visdomssamfund på døren.

Derfor har jeg taget initiativ til at oprette:

Institut for Holistisk Åndsvidenskab

(Følgende er stærkt forkortet af red.)

Formålet med instituttet

Instituttets formål er at informere og forske i emner der kan belyse, hvad det er for en virkelighed vi lever i, og hvad et menneske er. Den holistiske åndsvidenskab søger at påvise, at bevidstheden er den primære del af universet, den skabende kraft. Instituttet vil informere om, hvorledes der i dag findes en række overbevisende indicier for de holistiske verdensbilleder. Der gives *ikke ét svar*, men anvises mange muligheder. Instituttet bekender sig ikke til én retning, men arbejder med flere forskellige filosoffer, videnskabsmænd og mystikere på en åben undersøgende måde.

Mange menensker har følelsen af at leve i en dynamisk og kaotisk tid, hvor verden forandrer sig hastigt. Der er behov for en sammenhængende og meningsfuld livsfilosofi til at forstå sig selv og verden, således at mening erstatter meningsløshed, og nye muligheder åbner for nye perspektiver. Det er vores personlige verdensbillede, der giver os vor livsmening og skaber livskvalitet, men vi må selv etablere denne ud fra troværdige kilder.

Indenfor den *praktiske anvendte åndsvidenskab* arbejdes der med etik og kommunikation imellem forskellige menneskers verdensbilleder. Hensigten er at undervisningen på kurserne giver kursisterne viden og metoder til at integrere sig i det nuværende samfund og tilføje det større livskvalitet. Vi vil se på mulighederne for at realisere en etisk global humanisme, der realiseres i takt med, at det enkelte menneske realiserer humanismen i sig selv.

Om uddannelsen

Uddannelsen består af 4 grundmoduler: åndsvidenskab og filosofi, åndsvidenskab og naturvidenskab, åndsvidenskab og psykologi, og praktisk anvendt åndsvidenskab. Herefter kan man tage 2 overbygningsmoduler. Hvert modul forløber over 30 timer fordelt over et semester eller som flere weekendkurser. Hvert modul koster 700 kr. Der udstedes deltagerbevis og på overbygningen kan man aflægge prøve og få eksamensbevis. Det giver dog ingen officiel anerkendelse.
Det drejer sig ikke om at blive til noget, men til nogen!

Alex Riel Mathiasen underviser. Han er uddannet cand.Mag. i filosofi fra Kbh's universitet og har også en psykologilærer-uddannelse. Alex har i en årrække undervist på folkeuniversitet i Kbh samt på dansk studiecenter i bl.a. emner som bevidsthedsfilosofi, religionsvidenskab, parapsykologi, videnskabsfilosofi, etik og praktisk filosofi, kommunikation m.m..

Første modul starter onsdag d. 17/9-03 og fortsætter hver onsdag til 19/11-03. Dvs 10 aftner á 3 timer. Sted: Sundhedshuset, Teglgårdstræde 4-8, Kbh V. Kl. 18-21, i foredragssalen på 3. sal.

Tilmelding og yderligere information:
Alex Riel Mathiasen
Slesvigsgade 31, 4.th, 1762 Kbh V.
Tlf. 33 21 25 73
E-mail: ar.m@mail.dk

Om bøger

DER ER EN ANDEN VERDEN

af Bettina Eriksen

Borgens forlag
297 sider
279 kr.

Anmeldelse v/ Inge Blohm Pedersen

Dette er i sandhed en bemærkelsesværdig bog. Forfatteren hævder, at hun via en clairvoyant er blevet opfordret til at skrive bogen af sin afdøde forlovede René, der omkom ved en bilulykke den 12. juli 2002 mellem Nyborg og Kerteminde.

Kort tid efter ulykken tager Bettina kontakt til den clairvoyante Gitte Sparsø, som under besøget bl.a. udtaler: "Han siger, I skal skrive en bog sammen, den skal handle om "pure love" og vise, at kærlighed kan gå på tværs af planerne. Du skal sætte dig ved computeren og lade din intuition råde, for René vil lede dig."

Clairvoyancen finder sted den 9. september, og Bettina begynder at skrive to dage efter. Hun har aldrig tidligere skrevet en bog eller tænkt på at gøre det, men i løbet af en måned er bogen færdig.

DER ER EN ANDEN VERDEN er en stærk beretning om Bettinas og Renés dybe kærlighed, om et ubærligt tab og en forbindelse, der fortsætter på tværs af liv og død. Bettina udtrykker medrivende sin smerte og fortvivlelse og giver en dybtfølt fremstilling af sin sorg over at skulle leve alene i denne verden uden René.

René og Bettina kendte hinanden, da de var børn, men på et tidspunkt ser de ikke hinanden mere og mødes først efter 13 år, hvor de bliver vildt forelskede. Deres forhold udvikler sig til en kærlighed så altopslugende, at de næsten ikke kan holde ud at være væk fra hinanden.

I bogen beskrives udførligt, alt hvad Bettina og René oplever sammen i de 2½ år forholdet varer. Bettina, der i dag er 37 år, har egen konsulentvirksomhed og underviser i strategisk ledelse på Odense Universitet. Hun har en datter, der går i 8. klasse. René var 28 år, da han døde. Han havde en militær baggrund og var under uddannelse inden for kriminalforsorgen.

De følte begge en for udenforstående næsten sygelig trang til kontakt og havde det elendigt med fysisk adskillelse. Derfor ringede de til hinanden mange gange om dagen, ofte en gang i timen, når de var fra hinanden. René havde en panisk angst for at miste hende, og Bettina fik uro i maven, når de ikke var sammen. Måske var det derfor, deres samvær var præget af så stor intensitet.

Bettina udtrykker det således: "Den uro vi begge var plaget af, men som ingen af os bevidst havde lyst til at dykke ned i, og den musik, vi lyttede til, kommer på en måde til at betyde, at vores sjæle har vidst, hvad der ventede os."

Katastrofen sker præcis et år efter, at René friede til hende på en ferie i Frankrig. Han er på vej hjem fra arbejde, og Bettina venter ham med festmad for at fejre dagen. Pludselig rammes hun af en smerte som af et hårdt slag i maven, og hun hører René råbe sit navn. Hun mærker en panisk angst og er klar over, at der er sket noget forfærdeligt. Hun prøver flere gange at ringe på hans mobil, men kan ikke komme igennem.

I tiden efter ulykken oplever hun mange mystiske sammentræf, samtidig med at hun har en intens oplevelse af at have en direkte kontakt med René. Men hun kan ikke selv fremprovokere kontakten, hvor gerne hun end vil, den kommer kun, når han vil. Hun har specielle drømme, hvori René optræder, også drømme som hun relaterer til tidligere liv. Hun oplever at se ham forskellige steder om dagen, ikke fuldstændig fysisk men lidt transparent. Han ser på hende med et omsorgsfuldt, kærligt blik og med smil i øjnene, og hun begynder at skrive breve til René hver aften, inden hun går i seng.

Som følge af disse specielle oplevelser søger Bettina oplysninger i den alternative verden. Hun læser en masse bøger om parapsykologi og okkultisme, om regressionsterapi og clairvoyantes oplevelser og om stjernemennesker og tvillingesjæle. Efter råd fra en kinesiolog forsøger hun sig med at skrive automatskrift, og René kommer igennem flere gange med forskellige meddelelser. Hun begynder også at meditere og får svar i form af billeder.

Efter besøget hos Gitte Sparsø, da Bettina er i gang med at skrive bogen, mærker hun, at hun kan tale med René i dialogform, og at han svarer meget konkret. Hun spørger fx, om han vil hjælpe med at få bogen udgivet, og han svarer, at det behøver hun ikke bekymre sig om. Hun skal bare sende den til Borgens Forlag, de skal nok udgive den. Den slags konkrete og præcise udtalelser gør hende urolig, især når det er på områder, der absolut ikke er indlysende, men det viser sig altid, at tingene udarter sig, som han siger.

I skriveprocessen oplever Bettina, at hun ikke skal sidde og tænke, imens hun skriver, hun behøver bare at skrive, hvad der kommer. Når hun undrer sig over, om de tidspunkter og datoer, hun skriver, nu også passer, får hun det senere bekræftet ved at kigge i sin kalender. Meget husker hun trinvis, samtidig med at hun skriver, nærmest som om hun får genfortalt en historie, der ellers er langt væk i erindringen.

Under læsningen af **DER ER EN ANDEN VERDEN** fik jeg gang på gang associationer til Shirley MacLaines bøger **På dybt vand, Dansen i lyset** og **Camino,** der strækker sig over ca. 20 år. Shirley fortæller i disse bøger hudløst ærligt om sig selv og sit møde med den alternative verden, og hvordan den åndelige virkelighed, som hun er blevet bevidst i, har ændret hendes liv.

Bettina har på en tragisk baggrund først lige begyndt sin søgen. Hun siger selv, at den åndelige påvirkning af hende er sket i et nærmest eksplosivt omfang, hvad hun dog selv har bedt om, og hun mener, at hendes analytiske indgangsvinkel nogle gange har været ekstremt blokerende, men andre gange har hjulpet hende med at se mønstre i billeder, handlinger, episoder og synkroniciteter.

Bettina Eriksen fortæller i sin bog åbent og usentimentalt om, hvordan hun midt i sorgen og med undren og skepsis går i gang med at udforske de mange budskaber og tegn fra en anden verden, hun aldrig før har forholdt sig til.

DER ER EN ANDEN VERDEN er en betagende bog, der går lige til hjertet.

Sjælens hjerte

Gary Zukav og Linda Francis

Borgens Forlag
272 sider
269 kr.

Anmeldelse v/ Birgit Nielsen

Gary Zukav har skrevet en meget lærerig og inspirerende bog sammen med sin kone Linda Francis – en arbejdsbog! Gary Zukavs første bog" *Hvor sjælen har sæde"* udkom på dansk i 1999, og i 2002 udkom *"Sjæleberetninger"* som blev anmeldt meget positivt her i bladet dec 2002. Jeg kan varmt anbefale alle 3 bøger, men det er ikke en forudsætning at have læst de 2 første bøger inden man læser denne.

I forordet til *"Sjælens hjerte"* skriver Zukav :" Mine tidligere bøger har udelukkende bestået af ord, sætninger, afsnit, kapitler. Denne bog er meget mere. Den indbefatter illustrationer, diagrammer, styrkende tanker og, som det vigtigste, øvelser i AUTENTISK STYRKE. Autentisk styrke er ensbetydende med, at din personlighed er i overensstemmelse med din sjæl. Du må blive opmærksom på, hvad du føler for at skabe autentisk styrke."
Forordet hedder"Velkommen" og jeg opfatter det som velkommen i den jordiske skole.

Jeg citerer igen fra bogen: "Når du ændrer spørgsmålet fra *hvordan kan jeg ændre andre* til *hvordan kan jeg ændre mig selv,* så træder du bevidst ind i den jordiske skole. Her er målet hvordan du skaber autentisk styrke. At bebo jorden med din sjæls opfattelse og værdier: Harmoni, samarbejde, fællesskab, ærbødighed for livet. Din lærer er meget tålmodig. Hvis du ikke lærer det af livsoplevelserne, vil der komme flere af dem for at hjælpe dig at lære den samme lektie. Dette fortsætter så længe det er nødvendigt - i flere år, i et helt liv, i flere liv. Når du bliver interesseret i den jordiske skoles pensum bliver dit liv meget interessant. Dit klasseværelse er dit liv. Du kan ikke dumpe. Ingen kan dumpe."

Medens jeg læste bogen, kom der brev fra en ven med følgende ord af Martinus (LB, Stk 2128): Ligesom det i et almindeligt spejl er muligt for et væsen at se et fysisk billede af sig selv, således er det også muligt for et væsen, igennem den samlede påvirkning, det fra naturens side, hvilket vil sige: omgivelserne og medvæsenerne, kommer ud for, at se et mentalt spejlbillede af sig selv. Ligesom

væsenet i et almindeligt spejlbillede blandt andet kan se sit ansigts renhed og urenhed, dets fuldkommenheder og ufuldkommenheder, således kan væsenet også i det nævnte mentale spejl efterhånden komme til at se sin sjæls renhed og urenhed, dets fuldkommenheder og ufuldkommenheder. Da væsenets sjæl er det samme som dets underbevidsthed og den heri rodfæstede vågne dagsbevidsthed, viljeføring og væremåde, bliver dette område således det absolutte fundament for dets forhold til dets omgivelser, naturen og de levende væsener.

Nøjagtigt dette handler *"Sjælens hjerte"* om – at blive opmærksom på og analysere de budskaber der kommer til os fra omgivelserne. I enkelt og flydende hverdagssprog formår forfatterne at beskrive alle de muligheder vi har hver eneste dag for at forandre os i stedet for at blive irriteret, måske endda virkelig vrede på omgivelserne. Det er en inspirerende bog om selvudvikling, men jeg oplever, at Zukav har en dybere mening med sine bøger og især med *"Sjælens hjerte"*, nemlig at inspirere os til at blive humane og næstekærlige, dermed kan vi være med til at arbejde for helheden.
Zukav skriver:" Milliarder af mennesker lever i fattigdom og lider under undertrykkelse, ydmygelse og brutalitet. En ændring af disse omstændigheder kræver vore hjerter. Det kræver at vi udvikler evnen til at forstå andres smerte og glæde, og til at tage deres behov ligeså alvorligt som vi tager vore egne."
Jeg er meget glad for bogens store perspektiv og den globale ansvarsfølelse, og at forfatterne har reinkarnation med i deres livsanskuelse. Ellers tror jeg ikke jeg ville være så begejstret for bogen.

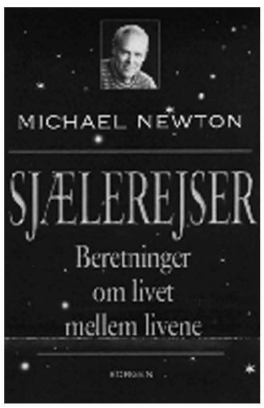

SJÆLEREJSER
- Beretninger om livet mellem livene

af Michael Newton -

Borgens Forlag
340 sider
299 kr.

Anmeldelse v/ Lise Grandt

Det var med blandede følelser, jeg læste denne bog. Glæde, nysgerrighed, kedsomhed, spænding har vekslet med en god portion skepsis. Men uanset hvad man endeligt mener om bogen, så er den ikke ligegyldig. Michael Newton fortæller om sjælenes eksistens, mens de venter på at blive født påny. Den er blevet til på baggrund af 10 års forskning, og er bygget op omkring rapporterne fra 29 klienters beretninger.

Michael Newton, som er Ph.D. i rådgivning og certificeret hypnoterapeut, fortæller at hans interesse for reinkarnation og metafysik udelukkende var baseret på intellektuel nysgerrighed, indtil han en dag opdagede, at det var muligt at se ind i den åndelige verden gennem en hypnotiseret persons sind, og at vedkommende kunne rapportere tilbage til ham om livet mellem livene på jorden. Han opdagede desuden, at den helbredelsesproces, der blev udløst hos hans klienter, når de fandt deres plads i den åndelige verden, havde langt større betydning for dem end den, der blev udløst gennem beskrivelse af deres tidligere liv på jorden.

Siden da udviklede han sin egen regressionsteknik, så han kunne bringe klienterne tilbage til sindets inderste kerne, som han kalder overbevidstheden. Overbevidstheden repræsenterer centeret for vores højeste visdom og perspektiv, „..... og alle mine informationer om livet efter døden stammer fra denne kilde af intelligent energi," fortæller Michael Newton.

Et „kig ind bag forhænget" skulle således hjælpe os til at møde dagligdagens personlige udfordringer med større accept, idet vi begynder at ane de dybere årsager bag begivenhederne i vores eget liv. Nøglen til udvikling ligger i at forstå, at vi har fået evnen til at ændre kurs midt i livet, og at vi må have modet til at foretage disse ændringer, når den måde, vi ellers lever på, ikke fungerer for os. Når vi overvinder frygten og tør løbe den risiko, som forandringer indebærer, vil vores karmiske mønster tilpasse sig virkningerne af vores nye valg, mener han.
Blandt de 29 beretninger møder vi begyndersjælen, den vildfarne sjæl, sjælen på mellemstadiet, og den højtudviklede sjæl. Vi hører om vores vejledere i det hinsides, hvordan det foregår, når vi vælger nyt liv og ny krop, hvordan vi forbereder os til at rejse fra vores „hjem" i den åndelige verden, og endelig hører vi om en sjæl, som inkarnerer til et nyt liv.

Det, at vi ikke bevidst har nogen erindring om vores tidligere liv, virker forvirrende for dem, der føler sig tiltrukket af reinkarnationstanken, siger Newton. Ville det ikke være værdifuldt at kende til tidligere livs fejltagelser, så vi kunne undgå de samme fælder i et nyt liv? Hvorfor er det nødvendigt at famle rundt, mens vi forsøger at finde ud af, hvem vi er, og hvad vi forventes at gøre? Dette svarer en af klienterne i hypnose på. Hun siger blandt andet, at når vi vælger en krop og lægger en plan, før vi vender tilbage til jorden, træffer vi med vores åndelige vejledere en aftale, som går ud på ikke at kunne huske andre liv, fordi det er bedre at begynde på en frisk, end på forhånd at vide, hvad der kan ske som følge af det, man tidligere har foretaget sig. Det er meningen, at vi skal afprøve nye metoder til at håndtere de gamle problemer. Desuden kan vi, i forbindelse med livskriser, få hjælp i form af glimt i vores drømme, eller en pludselig indskydelse. Mennesker famler ikke rundt i blinde, men

besidder en indre viden om, hvilken vej de skal gå. Trods dette udsagn kan det altså lade sig gøre at søge hjælp for at få lidt mere at vide, hvilket hun jo også selv har gjort. Og som regel vil de åndelige vejledere vise sig imødekommende.Det er ret interessant, at Newton oplyser, at de fleste af hans klienter ved deres genfødsel vælger det ene køn frem for det andet i 75% af tilfældene. Dette mønster gælder alle bortset fra de højt udviklede sjæle, som har bedre balance i valget mellem mænd og kvinder. Det, at størsteparten foretrækker det ene køn, betyder ikke, at de er ulykkelige i de resterende 25 % af tiden som henholdsvis mænd eller kvinder.

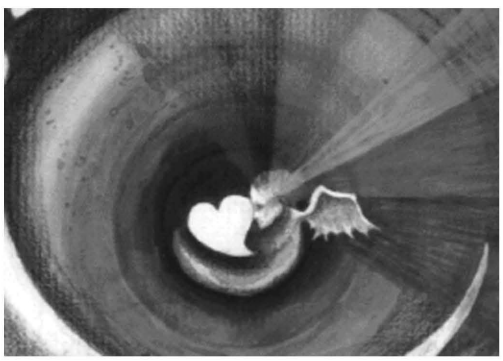

Newton fortæller et sted om sit arbejde med en fremskreden, ældre sjæl, som havde levet mange liv. Han er blevet så erfaren, at han håber med tiden at kunne blive åndelig vejleder, foreløbig er han blot medhjælper. På spørgsmålet, om han arbejder i eller uden for den åndelige verden som hjælper, svarer han, at han arbejder ude i to liv, at han altså lever to parallelle liv på samme tid! Som patient hos Michael Newton er han en 50årig lille, stille og høflig mand, tidligere journalist, og nu ansat ved en velgørende institution i USA. Hans andet liv foregår i Canada, hvor han som kvinde har den vigtige opgave at tage sig af sin seks år yngre lillebror, som er stærkt invalid. Sjæle kan altså, for at øge udviklingstempoet, dele sig og leve to eller lejlighedsvis flere liv ad gangen på samme tid, hvilket naturligvis ikke altid forløber uden komplikationer.

En anden højt udviklet sjæl beretter om andre fysiske universer ud over det, som indeholder jorden. De fleste mennesker i dyb hypnose kan se ind i tidløshedens alternative virkeligheder. Når de er i den underbevidste tilstand, opleves tidsfølgen med hensyn til tidligere og nuværende liv på samme måde, som når de er ved bevidsthed. Men der sker en forandring, når de føres ind i den overbevidste, åndelige verden. Her opleves tidens nu som en enhed bestående af fortid, nutid og fremtid. Sekunder i den åndelige verden repræsenterer tilsyneladende år på jorden.

Denne højtudviklede sjæl uddyber desuden det begreb, som Newton kalder kilden eller skabelsens enhed. Kilden pulserer rundt om os, den er uendelig. Sjælene udgør en del af en massiv elektrisk eksplosion, der skaber en glorieeffekt, helt lys ude ved randen og mørkere indad. Hun fornemmer, at i begyndelsen bevæger sjælenes energi sig udad. Senere bruger vi vores liv, efterhånden som vi bliver klogere, på at bevæge os indad igen, mod sammenhæng og forening. Da hun følte sig presset udad, var hendes sjæl ung, nu bliver hun trukket indad i takt med at hun er blevet en ældre, erfaren sjæl. Efterhånden som vi forenes, gør vores tiltagende visdom kilden stærkere. Den skabende enhed kommer til udtryk, bliver opretholdt og beriget gennem sjælenes forvandling. Michael Newton mener, at hans forskning viser, at illusionen om tidens gang opretholdes, for at sjælene nemmere kan bedømme deres fremskridt. Derfor giver det mening, når kvantefysikere som en hypotese antager, at tid ikke er et absolut, men blot udtryk for forandring. Han formoder, at astrofysikkens og metafysikkens begreber om rum-tid så småt er ved at nærme sig hinanden.

Når sjælene har haft en kortere eller længere „hvileperiode", hvor de dygtiggør sig, kommer tidspunktet, hvor de, i samarbejde med en åndelig vejleder, atter skal inkarnere til en ny tilværelse. Hvad skal læres i det næste liv? Hvor skal livet leves og som hvem? Der findes et område i den åndelige verden som minder om en biograf, der giver sjælen mulighed for at se sig selv i fremtiden i forskellige sammenhænge. Før sjælen forlader dette sted, har den valgt et bestemt scenarie som sit. Forlæggene varierer i sværhedsgrad i forhold til, hvad sjælene ønsker at lære i det kommende liv.

Et andet område i den åndelige verden hedder genkendelsesstedet, det er her, man mødes med sine sjælevenner, altså personer som følges både i den åndelige og fysiske verden. Det kan være ægtefællen, andre familiemedlemmer eller nære venner. Det, der har betydning, er den indflydelse, de har på os i vores liv. Her skal sjælene lære at huske genkendelsestegn til det kommende liv. Jeg har overvejet, om de deja- vu oplevelser, næsten alle kommer ud for, måske kunne hænge sammen med de korte glimt af et fremtidigt liv, vi alle fik, inden vi inkarnerede sidst?

Michael Newton konkluderer, at et vigtigt aspekt af vores mission som sjæle på jorden er at overleve mentalt, mens vi er afskåret fra vort sande hjem. Han fortæller, at en buddhistisk lærer engang sagde til ham: „Livet får vi som middel til at udtrykke os selv, og det giver os kun, hvad vi søger, hvis vi lytter til hjertet". Dette udtryks højeste form er handlinger, der udspringer af kærlige følelser. Det kan godt være, at sjælene er på rejse langt fra deres faste hjem, men vi er ikke blot turister. Vi har ansvaret for udviklingen af højere bevidsthed hos os selv og hos andre. Vi er således på en kollektiv rejse som ufuldkomne men guddommelige væsener, som skal lære at blive herrer over os selv og indhente viden. Vi må have tillid til denne proces og være tålmodige og udholdende.

Reisen til virkeligheten - bak sinnets grenser

af Anne Lofthus Solheim,

272 sider
150 kr.

Anmeldelse v/ Kirsten Andersen

Rejsen, som Anne Lofthus beskriver, er en rejse på det indre plan. En rejse, som vi alle kan foretage. Hun fortæller, at rejsen går igennem tre porte. Den første er porten til underbevidstheden, den anden til grænsetilstanden og den tredje åbner op til ens indre jeg. Bogen er skrevet på norsk, men et letforståeligt norsk.

For Annes vedkommende starter rejsen på et tidspunkt i hendes liv, hvor hun har det temmelig dårligt, fordi hun har store problemer med at sove, og kontakten med de åndelige væsener sker som følge af problemer i forbindelse med denne søvnløshed.

Romanen er blevet til på den måde, at Anne har skrevet sine oplevelser på små lapper papir, bl.a. oplevelser med åndelige væsener, som kontaktede hende. Disse lapper er så på et tidspunkt sorteret i kronologisk orden og sat sammen til bogen Rejsen til Virkeligheden. Møderne med åndelige væsener er reelle, ligesom de fleste personer i romanen er virkelige personer. Begivenhederne i bogen er en blanding af fiktion og virkelighed, men det vigtigste i bogen er virkelighed. Sara i bogen er forfatteren selv.

De to åndelige realiteter, som Sara kommer i forbindelse med er Uri, som er en afdød person - og hendes åndelige vejleder; og Michael som tilhører en højere åndelig sfære. Uri er til tider synlig for Sara, mens Michael er et åndeligt kraftfelt. Begge besvarer Saras spørgsmål om liv og død. De beskriver bl.a. de kosmiske planer, og Sara har forskellige oplevelser på disse planer.

Sit første møde med Uri har Sara, da hun en dag befinder sig på sin klinik (hun er biopat). Pludselig taler en stemme til hende, og hun ser en hvid skikkelse, men da hun har lidt af søvnløshed i syv år, tror hun, at hun måske er begyndt at lide af hallucinationer. Senere samme nat vender Uri tilbage og fortæller Sara, at han er kommet for at hjælpe hende, at han ikke er en hallucination, og at deres møde er aftalt, inden hun blev født.
Hun får også fortalt, at søvnløsheden hjælper til at åbne nogle kanaler til den åndelige verden.

Søvnløsheden fører på et tidspunkt til, at Sara må opgive sin praksis for at tage en hvileperiode og prøve at få søvnen tilbage. I denne periode, hvor hun næsten konstant er vågen, kommer hun i kontakt med specielle mentale tilstande, hvor hun oplever rejser ud-af-kroppen, hun genoplever tidligere liv, hun kommunikerer med sin afdøde mor og får også kontakt med andre ikke-jordiske bevidstheder.

Udenom begivenhederne i forbindelse med Saras åndelige kontakter og udvikling, foregår en handling med forskellige mennesker i hendes omgangskreds. Bogen udvikler sig til en spændende beskrivelse af nogle personer, som er Sara nær. Den er både en beskrivelse af, hvordan Sara når et højere åndeligt stade og er samtidig en spændende roman. Det som bogen beskriver er noget, som er fortalt af mange andre i tidens løb, men det som gør denne bog interessant er, at oplevelsen er meget personlig.

At man aldrig er overladt til sig selv i den materielle verden, vi lever i, kan være dejligt at få bekræftet. Der er altid hjælp at hente fra den åndelige verden, når man er i en eller anden form for krise. At få fortalt, at vi alle er åndelige væsener, at der ingen død findes, og at vi har det fulde ansvar for vore handlinger og udvikling, er nok de vigtigste budskaber i bogen, som jeg ser det.

Hvis man synes, det er spændende at beskæftige sig med disse aspekter af livet, kan jeg på det varmeste anbefale denne bog. I øvrigt kan interesserede læse mere om bogen på internettet.

(Flere oplysninger: info@framtiden-er-din.com

eller 46(0)570 131 00)

Dzogchen - Den store fuldkommenheds inderste

af H.H. Dalai Lama,

Borgens Forlag
280 sider
299 kr.

Anmeldelse v/ Joy Persson

Dette er en bog om Buddhismens inderste væsen, som den blev udviklet og har været dyrket i TIBET gennem en tusindårig periode. Her har man frembragt en lang række tekster, som indtil nu har været forbeholdt praktiserende munke, nonner og lærde i det engang så lukkede og sagnomspundne land på Verdens Tag.

Dalai Lama, som vi kender fra hans virke i verden idag som den store vise humanist, lærer vi her at kende fra en anden side. Her er han den intellektuelt skarpsindige analytiker af den buddhistiske tradition, hvis mange forskellige retninger han har et dybtgående kendskab til ud fra egen erfaring og praksis.

Han belyser her den uhyre avancerede erkendelseslære i dens forskellige faser og niveauer og næsten uendelige psykologiske detaillerigdom. Han kender alle Buddhismens mange forgreninger og meditationsteknikker, og viser os her forskelle og ligheder mellem dem og konkluderer, at de alle er veje til det samme mål - at åbenbare det universelle Buddhasind, det Klare Lys, den visdom, kærlighed og medfølelse med alle lidende væsner, som er Oplysningens inderste væsen.

I fire forelæsninger eller undervisningsforløb gennem et årti fra 1982 til 1989 gennemgår og fortolker Dalai Lama for vestlige studerende i hhv. Paris, London, Helsinki og San Jose i USA de lærde tekster og forklarer Dzogchen-lærens særlige egenskab som den inderste, dybeste og højest værdsatte lære i tibetansk buddhisme - den Store Fuldkommenheds inderste væsen.

Det særlige ved Dzogchen er at vejen skabes gennem visdom, der transcenderer det almindelige sind. Man skelner i buddhismen mellem det Store Sind og det lille sind. "I Dzogchens meditationssystem bruger man ikke det lille sinds begrebsmæssige og diskursive tanker, men erfarer i stedet fra begyndelsen tydeligt og åbenbart selve det klare lys, næsten som om det var håndgribeligt - en direkte nøgen oplevelse af lysende klarhed."

Når det kan lade sig gøre, er det fordi vi alle har del i Buddhasindet og derfor også kan manifestere det, åbenbare det. Det er et potentiale i os alle, som det gælder om at afdække. Når den endegyldige erfaring af klart lys viser sig, og det vil det, efterlades man uden frygt for at falde tilbage i samsara, man efterlades uden håb eller frygt overhovedet, alle følelser, gode eller dårlige, karma, dens resultater, fødsel, død og forandringer, alt dette manifesterer sig blot som det Klare Lys' magiske udfoldelse.

Med et citat fra en af de store Dzogchen-mestre forklarer Dalai Lama to forskellige metoder til opnåelse af denne store frihed: "I fader-tantraerne blotlægges det klare lys ved at tæmme vitalenergien - prana. Afhængigt af i hvor høj grad denne energi er blevet tæmmet, vil oplevelsen af det klare lys fordybes og stabilisere sig. I Moder-tantraen behersker man den lysende klarheds yoga ved at arbejde med essenserne, og i den udstrækning ens praksis forstærkes, vil man erfare at det klare lys vil udfolde sin stråleglans og pragt og blive stadig mere kraftfuldt."

Det er en sjælden fascinerende bog, der her er bragt til de studerende i vesten, som vil praktisere buddhismen. Men den kræver en del af sin læser, og en anmelders hurtige gennemgang kan på ingen måde yde den retfærdighed. Kun pege på dens enorme kvaliteter som en grundig indføring i buddhismens virkelige grundlag. Det er Dalai Lamas og denne bogs store fortjeneste.

Desuden bliver vi bragt nærmere forståelsen af, hvad der egentlig var betydningen og essensen i den tibetanske kultur, som så længe var en mystisk og hemmelig lukket verden, der for os kun repræsenterede "tabte horisonter" - et fjernt Shangri-la.

Gud er Gud for de levende
– en mystisk evangelielæsning af Frank Robert Pedersen

Forlag Ca' Luna
124 sider
125 kr.

Anmeldelse v/ Gunder Frederiksen

Bogens titel refererer til et bibelcitat fra Markus evangeliet kap.12.27, der lyder: "Han er ikke Gud for de døde, men for de levende. I er helt på vildspor".
I overensstemmelse med disse ord har forfatteren, der er cand. mag. i religion og filosofi med speciale i religionspsykologi og mystik, i et levende og engageret sprog foretaget en aktuel tolkning af dele af det nye testamente – først og fremmest Matthæus, Markus, Lukas og Johannes evangelierne. Han afslører et grundigt kendskab til disse evangelier og underbygger sin tolkning med et væld af velanbragte citater. Et enkelt må jeg studse over – og finder anledning til at slå efter i bibelen. Men det er rigtigt citeret. Jesus siger faktisk: "Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin fader og moder og hustru og børn og brødre og søstre, ja, endog sit eget liv, kan han ikke være min discipel" (Luk. 14,26). Hvor kan den Jesus, der kraftigst af alle fremhæver kærlighedsbudet som det største, stille krav om, at man skal hade sin familie som betingelse for at følge ham?

Det lyder stærkt, men skal måske blot forstås som et krav om nytænkning. Jesus er verdensgenløseren, der tog afstand fra det gamle testamentes moralkodeks, der bygger på øje

for øje- princippet og fremhævede i stedet budet om næstekærlighed. Når han ligefrem stiller krav om, at disciplene skal hade deres familie og endog deres eget liv for at følge ham, så må det tolkes som en kraftig opfordring til at tage afstand fra deres hidtidige tænkning, som bygger på det gamle testamentes moralkodeks, da de i modsat fald ikke er modne til at følge ham - altså af hjertet forstå hans bud om næstekærlighed.

Men når Frank Robert Pedersen siger, at "Meningsløs lidelse er ond" (s. 101), kan jeg ikke følge ham, idet jeg ikke tror, der eksisterer meningsløs lidelse. En alkærlig, almægtig og alvis Gud kan ikke skabe noget meningsløst. Alt har en mening endog i sidste instans en absolut kærlig mening. Det er, hvad Jesus udtrykker, hvor han siger, at "Ikke en fugl falder til jorden uden min herres vilje" og hvad vor hjemlige Martinus ud fra en klar kosmisk bevidsthed understreger ved at udtale, at "end ikke et støvfnug lægger sig tilfældigt". Og derfor har lidelserne en mission, nemlig at forædle menneskesjælen.

En så stor og vanskelig indlæringsproces kan naturligvis ikke gennemføres på et liv. Men livet er evigt, og evighedsprincippet opretholdes af reinkarnationsprincippet og skæbneloven. I denne forståelsesramme vil man få øje på en mening med alle lidelser, idet man overfører sine erfaringer – ikke mindst de ubehagelige – fra liv til liv. Man forstår andres lidelser, hvis man selv har oplevet tilsvarende former for lidelse. Lidelserne er et gode – om end et ubehageligt gode. Det skaber indfølingsevne, medfølingsevne, empati.

Jeg kan i den forbindelse henvise til Martinus omfattende litteratur, som på en logisk og kærlig måde afdækker tilværelsens mange mysterier bl. a. mysteriet om en Satan- eller Djævlefigur, som Frank Pedersen omtaler flere steder f. eks. s. 106: "Måske er Satan ikke kun en mytisk og symbolsk figur eller en kuriøsitet i psykopatologien, men en energetisk realitet på andre niveauer af virkelighed, både kollektive og individuelle. Og kan hænde, at forestillingen om Satans magt og virke er absolut relevant i forbindelse med forståelsen af de dynamikker, der holder sammen på egoet, og at den i forhold til mange historiske, samfundsmæssige og kulturelle processer viser sig særdeles virkeligheds-beskrivende og –forklarende. (s. 106).

Det er ikke så underligt, at man kan være usikker m. h. t. en Satanfigurs reelle eksistens. Iflg. Martinus eksisterer en sådan figur ikke. Men der er sataniske eller djævelske tilbøjeligheder eller bevidsthedsfænomener i der enkelte menneske. Det er ikke unaturlige forekomster i det enkelte menneske sind på dets lange og stenede vej fra dyr til menneske, hvor vi jo alle kun er på vej. At djævelen stadig figurerer i mange præsters forkyndelse som en levende realitet er kun et udtryk for en træghed i tankegangen, som har svært ved at bortkaste gammelt og uhensigtsmæssigt mentalt vraggods til fordel for nyt og mere logisk og dermed kærligt. Der eksisterer kun det såkaldte "onde", vi stadig oplever i vort eget indre, men som i realiteten er udtryk for den uvidenhed eller manglende viden, som nødvendigvis må forekomme hos mennesket, der endnu kun er på vej mod det rigtige menneske dvs. det vidende menneske, hvor enhver form for primitive eller sataniske tilbøjeligheder for længst er tilbagelagt.

Jeg kan følge Frank Pedersen, hans kritik af den dogmatiske kirke og advarslerne mod gurudyrkelse og tillid til clairvoyance. Interessant er også de mange drømmebilleder, ikke blot som krydderi på fremstillingen, men også nyttig kilde til forståelse. Og hvad der især gør bogen læseværdig er den omstændighed, at et kærligt livssyn går som en rød tråd gennem hele bogen. Trods de enkelte små uoverensstemmelser, som kan skyldes forskelle i livssyn, kan jeg derfor på det varmeste anbefale vore læsere at stifte bekendtskab med bogen. Man er i godt selskab.

Ingen fremtid uden tilgivelse

af Desmond Mpilo Tutu

Forlaget Rosinante

Anmeldelse v/Ruth Olsen

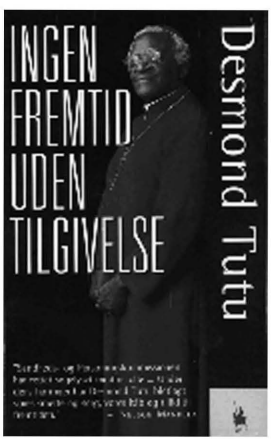

Ærkebiskop Desmond Tutu's bog om den sydafrikanske Sandheds- og Forsoningskommission har jeg lyst til at skrive lidt om, for den forekommer mig at være et lysglimt i mørket, selv om den også indeholder megen beskrivelse af menneskelig grusomhed. Der er mange kloge overvejelser i denne bog.

I konflikter der har stået på i mange år ophobes der så megen had og bitterhed, at det er svært at få helet de dybe sår, selv om længslen efter fred er stor. En fredsproces er ingen nem sag. I tidligere tider var det som regel forbryderne der vandt, og som sejrherrer bestemte de, hvad der var retfærdighed. Noget retsopgør kom således ikke på tale. Anderledes i vor tid, hvor man ofte søger at ende stridigheder ved forhandling. Hvem er da "forbryderne", og hvad skal man gøre ved dem? Og hvad med folkets krav om retfærdighed? De internationale folkeretslige regler er kun på "foster-stadiet".

I Sydafrika gjorde man noget genialt, da man ved fredsslutningen nedsatte det, vi kender som

"Sandhedskommissionen". Det er godt at erfaringerne herfra nu er blevet fastholdt, for der er steder nok her på jorden, hvor man kunne bruge ideen (Irland, Israel osv ....) Hvis man ellers vil! Men der er nok endnu alt for megen hævn-tænkning i den vestlige verdens løsninger (Nürnberg, Den Internationale Domstol i Haag, osv).

Nogle af argumenterne for den sydafrikanske forsoningsløsning håber jeg USA's magthavere i Irak har med i baghovedet. Tutu skriver: "En nation der under et undertrykkende regime har været splittet, bliver ikke pludselig forenet, fordi undertrykkelsen ophører. Regimets terrorredskaber, menneskerettigheds-krænkerne, er medborgere som bor imellem alle mulige andre. .. Der går lang tid før befolkningen igen kan nære tillid til det politi og retssystem, som i de onde tider stod for uretfærdige grusomheder."

Man kan ikke pludselig udskifte det meste af et lands offentlige administration. Man kan heller ikke give forbryderne en stiltiende accept af deres ugerninger. Ofrene har i det mindste krav på at få sandheden frem. Kommissionens opgave var "at genrejse ofrenes menneskelige og medborgerlige værdighed." At give regimets forbrydere amnesti mod at de til gengæld fortalte sandheden overfor ofrenes pårørende, for offentligheden og under vidneansvar, var globalt set en ny måde at håndtere "retsopgøret" på. Hver enkelt skulle selv ansøge om amnesti - der blev ikke givet generel amnesti som i Chile - og der blev afsagt kendelser om skyld og uskyld. Man fik frihed til gengæld for sandhed. Kun således kan man nå frem til forsoning og tilgivelse, siger Tutu. Det skal lige bemærkes, at dette ikke handlede om almindelige kriminelle.

For at vise, hvordan man ikke bare kan "glemme og tilgive", hvorefter fortiden er hokus pokus forsvundet, fortæller Tutu om en ung afrikaaner (de opr. hollandske boere), der engang var chauffør for ham. Englænderne havde under boerkrigen (omkring år 1900) spærret boere og sorte inde i grusomme koncentrationslejre. Chaufførens bedstemor havde overlevet en sådan og fortalt ham om det, og derfor var hans forhold til englændere stadig baseret på mistænksom høflighed. Det var ligesom en dæmon stadig huserede. Mon mange jøder stadig har en dæmon huserende, der forhindrer dem i at turde nære tillid nok til at skabe fred?

Over indgangen til musseet i Dachau, den tidligere koncentrationslejr ved Nürnberg, står der: "Den der glemmer fortiden er dømt til at gentage den". Spirituelt set vil det at fortrænge noget vel betyde, at vi så heller ikke lærer noget. Som den kloge Tutu siger, gælder det ikke om at glemme, men om at tilgive. Vi skal ikke benægte de udøvede ugerninger, det ville være som at gøre ofrene til ofre endnu engang.

Vi er på en måde vore erindringer, de er vor oplevelse af identitet. Når torturbødlen benægter eksistensen af sin handling, rammes ofret i sin sjæls inderste, nemlig på sin personlige integritet. At erkende og bekræfte ofrenes oplevelser er at bekræfte deres eksistens som mennesker og give dem deres værdighed tilbage. Så er de til gengæld ofte beundringsværdigt storsindede med hensyn til at tilgive. Og først med tilgivelsen kan man begynde at bygge en fremtid op - sammen. Først med tilgivelsen får ofrenes pårørende fred i sjælen og kan sørge i stedet for at fortsætte den nedbrydende følelse af had og bitterhed.

Mange af bødlerne fik iøvrigt aldrig fred i sjælen. Det sørgede deres samvittighed for. Og således blev de også en slags ofre for et sygt regime. Tutu refererer et brev fra en af bødlernes koner, hvori hun beskriver, hvordan hendes ellers livsglade mand ændredes til et indesluttet nervevrag, især da han blev nærmest tvunget ind i politiets "specialenhed", den såkaldte dødspatrulje. Ved at behandle andre umenneskeligt fik han ulægelige sår på sin egen sjæl og blev aldrig mere et helt menneske. Som Tutu siger: "Universet er sådan skruet sammen, at det har sin pris ikke at overholde dets moralske love." Alle i Sydafrika blev mærket i deres personlighed af samfundets almindelige brutalisering.

Undtagen nogle få - f.eks. Nelson Mandela. Men han var vel også af forsynet udset til at påtage sig opgaven med at få den onde voldsspiral stoppet. Det var en fin og åndsvidenskabeligt set klog løsning, han fik etableret til ændring af alle de mørke energier. Men han havde også i Tutu en uvurderlig medhjælp til at forestå det svære arbejde. Udviklingen går trods alt fremad - ind i mellem!!

„Husk på - Ånd er magt!"

„Meget muligt - men det omvendte er sjældent tilfældet."

(Storm P)

Når tankeenergi bliver konkret

v/ Ruth Olsen

Roland Plocher

For over 20 år siden begyndte den tyske mekaniker Roland Plocher at eksperimentere inspireret af Wilhelm Reich, Tesla og Schauberger. Han fik fremstillet et apparat, hvor han mener at kunne koncentrere kosmisk energi, og ved hjælp af den kan han overføre egenskaber - information - fra forskellige stoffer til et bærematerialе som f.eks. vand, sand, metal o.lign. Dette kan så videregive informationerne til sine omgivelser, hvor de end bliver anbragt. Det kan dog ikke lade sig gøre at informere et stof, hvis informationen ikke kan komme i resonans med dette stof.

Rolands interesse er, hvordan man praktisk og billigt kan genoprette den sunde balance i miljøet. Han er ikke teoretiker. Det vigtige for ham er om det virker, ikke om det stemmer med noget videnskabeligt verdensbillede. Han har foretaget mange forskellige forsøg. Træer og planter har han behandlet med vand eller sand, der var "informeret" med mineraler eller sporelementer. Og han sænker "energirør" informeret med "ilt" ned i forurenede søer. Alt sammen med gode resultater.

Han har også fremstillet en træplade, som forbedrer de fødevarer, man stiller på den. Han har fremstillet et kosttilskud, et pulver der er "informeret" med vitaminer og mineraler. Der er forhandlere af Plocher-produkter i mange lande, også i Danmark, og der er fremstillet en video om produkterne, deres virkninger og resultater.

Radioni

Alt dette lyder tilsyneladende meget mystisk. Indtil man begynder at læse noget om radioni (der betyder noget i retning af strålings-behandling), og især om baggrunden for denne. Først faldt jeg over et gammelt interwiev med naturlægen Kurt Rasmussen, som fortæller om sit virke som radioniker. Han behøver blot en dråbe blod fra patienten, som altså ikke selv behøver at møde op.

Når blodet tørrer ind og krystalliserer, virker det som bindeled til patienten. Vibrationerne fra blodet kan måles i et særligt diagnoseapparat og således fortælle, hvad patienten fejler. Bloddråben "bombarderes" så med helbredende frekvenser, der automatisk overføres til "ejermanden" og retter dennes livsfelt op uanset afstand. Overførslen sker, så vidt jeg har forstået, ved hjælp af et magnetfelts-apparatur. Man kan også overføre de helbredende frekvenser til destilleret vand, som patienten så får at drikke.

Uden iøvrigt at gå i detaljer med diagnosemetoden, indgår der i denne en aktiv tanke-indsats fra behandlerens side, idet han med forskellige sygdoms-tankebilleder prøver sig frem indtil der er resonans med blodets frekvenser. Det gælder iøvrigt fysisk såvel som psykisk sygdom. Det der kan undre er, hvordan den påførte ændring af bloddråbens frekvenser kan ændre patientens frekvenser som helhed, evt. blot det syge organ. Da Kurt Rasmussen i artiklen fortalte, han havde stået i lære hos Poul Goos, gik jeg på opdagelse efter mere viden i hans bøger.

Kurt Rasmussen

Grænsebrydende forskning

I bøgerne "Hinsides vor verden" (1960) og "Dimensioner uden grænser" (1972) beskriver Poul Goos den interessante forskning, der er udført i snart 100 år vedrørende den energi, der danner baggrund for den fysiske verden. Den har fået forskellige betegnelser - overfysisk energi, livskraft, tankekraft, elektromagnetisme og firedimensionel energi.

Det er dog især den engelske George de la Warr's forskning, Goos er optaget af og har deltaget i. Teorien bag denne er, at universet består af en primær energi udenfor tid og rum, hvor alt er i kontakt med alt. Den fysiske verden er en nedtransformeret del af denne energi, som således skaber fænomenerne tid og rum og en form, vi kan sanse umiddelbart.

Selv om en bloddråbe er et manifesteret kraftfelt i den fysiske dimension, er den stadig også et energifelt i den højere dimension. Derfor står den stadig i kontakt med det felt, den kom fra. "Operationen", overføringen af frekvenserne, foregår således på det overfysiske plan, det plan som også vore tankeenergier arbejder på, og hvorfra det så nedtransformeres til patientens fysiske legeme.

Men det kan også nedtransformeres til en fotografisk plade, viser det sig. Dette virke forunderligt. Men det må skyldes noget af den samme mekanisme, vi kender fra den holografiske billeddannelse, hvor delen indeholder og afspejler helheden. Blod har iøvrigt en særlig stærk udstråling, og hvert menneske har sit eget helt specielle blodkrystaliserings-mønster.

Poul Goos skrev iøvrigt flere henvendelser til sundhedsmyndighederne om, at man først ville være i stand til at løse kræftens gåde, når man erkendte, at det var et spørgsmål om at korrigere kroppens hhv organets energimæssige kraftfelt med de rigtige harmonerende svingningsmønstre. Hans opfordring til officiel forskning på dette område gav selvfølgelig ikke det mindste respons!

Det er frekvensen der virker

Warr fandt i sin forskning ud af mange ting, bl.a. at planter ikke behøver stoflig gødning blot de får stoffernes frekvensmønstre tilført. Med sit apparat der kunne måle hvilke stoffer, der har hvilke frekvenser, var der mange muligheder for at eksperimentere. F.eks. prøvede han at give to hold mus foder uden C-vitaminer, hvor det ene holds foder dog var påvirket af C-vitaminfrekvenser, mens det andet ikke var. Det ene hold udviklede sig helt normalt, mens det andet mistede pelsen. Han prøvede også for sjov at sætte alkoholfrekvenser til vand - det virkede!

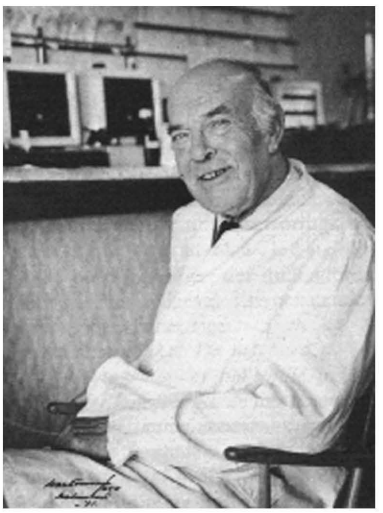

Poul Goos

Denne forskning viser altså, ser det ud til, at i den medicin der i dag bruges er det ikke stofferne i sig selv, der virker, men de frekvenser stofferne udstråler! Tænk hvis man kunne undgå medicinens giftige bivirkninger og nøjes med at få de helbredende frekvenser. Endda bare ved at få bestrålet en bloddråbe! Men det vil medicinalindustrien nok modarbejde i meget lang tid endnu. Og iøvrigt er det afgørende ifølge Martinus, hvad vi selv tænker og føler. Hvad hjælper det, vi får tilført sunde frekvenser, hvis vi straks med negative tanker ødelægger dem!

Det var muligheden for at måle tankeenergi-frekvenser, der førte til opfindelsen af den såkaldte "løgnedetektor". Men tolkningen af disse frekvensers betydning er endnu temmelig mangelfuld. At vi har et elektromagnetisk energifelt er dog blevet et almindeligt accepteret faktum. Jeg tror det var dette, man målte, dengang man i Eksperimentarium i Hellerup kunne lægge hånden ind i et apparat og se, hvilke udstrålinger vi udsendte alt efter, om vi så på et gruopvækkende eller et dejligt billede.

Når Roland Plocher overfører "informationer", dvs energivibrationer, er det ret så afgørende at finde ud af, hvilke der er de rigtige. Der findes ikke ret megen viden på det felt. Det meste af den viden, der findes har vi fra homøopatien. Når den etablerede videnskab engang tager fat på denne forskning, tror jeg der for alvor vil ske noget. Hidtil har det mest kun været spirituel indsigt. Som teosoffen Dion Fortune siger, kan dårlige energier klæbe til fysiske genstande ligesom løgduften hænger på en kniv, man har skåret løg med, og kan føres videre på andre ting, man bruger kniven til. Men også gode energier kan altså "hænge ved" og overføres!

Kosmologi for børn

v/*Børge Christiansen*

I Impuls 1/2003 er der under "Kort fortalt" anmeldt en lille bog af Karen Herold Olsen: "Hvem er jeg?" En helt igennem dejlig lille bog til undervisningsbrug. Den opfordrer eleverne til selv at søge svar på spørgsmålet "hvem er jeg?". Men børn begynder jo allerede at stille spørgsmål i den periode, hvor de stadig betragter deres forældre som autoriteter. Og hvad svarer man da et barn, der nu engang er inkarneret i dette ateistiske materielle samfund?

Jeg kom i tanke om en fortælling, jeg engang fandt i Alan Watts' (amr. forfatter og teolog med speciale i zen buddhisme og indisk og kinesisk filosofi) bog: *The Book*, On the taboo against knowing who you are. Bogen udkom i 1972 og er ikke oversat til dansk, så jeg forsøger mig som oversætter:

"Myten er da den form hvori jeg prøver at svare, når børn stiller mig disse fundamentale metafysiske spørgsmål, der så naturligt kommer til deres sind: Hvor kom verden fra? Hvor var jeg før jeg blev født? Hvor forsvinder folk hen når de dør? Atter og atter har jeg fundet, at de synes at være tilfredse med en simpel og meget gammel historie, der lyder nogenlunde således:

Der var aldrig et tidspunkt hvor verden tog sin begyndelse, for den bevæger sig rundt og rundt som i en cirkel, og der er ikke noget sted hvor en cirkel begynder. Se på mit ur. Viserne drejer rundt og rundt, og på samme måde gentager verden sig atter og atter. Men ligesom timeviseren bevæger sig op til tolv og ned til seks, så er der også dag og nat, at være vågen og at sove, at leve og at dø, sommer og vinter. Du kan ikke have det ene uden det andet, fordi du ikke ville vide hvad sort er, hvis du ikke havde set det ved siden af hvidt.

På samme måde er der tider hvor verden er, og tider hvor verden ikke er, for hvis den bare fortsatte og fortsatte uden at hvile nogensinde, ville den blive forfærdelig træt af sig selv. Den kommer og går. Nu er den der. Nu er den der ikke. Og fordi den aldrig bliver træt af sig selv, kommer den altid tilbage, når den har været væk. Det er ligesom når du trækker vejret: du ånder ind, og du ånder ud, og hvis du prøver at holde vejret i lang tid får du det forfærdeligt. Det er også ligesom at lege skjul, fordi det er altid sjovt at finde nye måder at gemme sig på, og at lede efter nogen, som ikke altid gemmer sig det samme sted.

Gud synes også det er morsomt at lege skjul. Men fordi der ikke er noget udover Gud, har han ingen andre end sig selv at lege med. Men denne vanskelighed overvinder han ved at lade som om han ikke er Gud. Det er den måde hvorpå han gemmer sig for sig selv. Han lader som han er du og jeg og alle mennesker i hele verden, alle dyrene, planterne, alle stenene og alle stjerner. På denne måde oplever han mærkelige og vidunderlige eventyr, hvoraf nogle er frygtelige og forfærdende, men det er bare som onde drømme, for når han vågner op, forsvinder de.

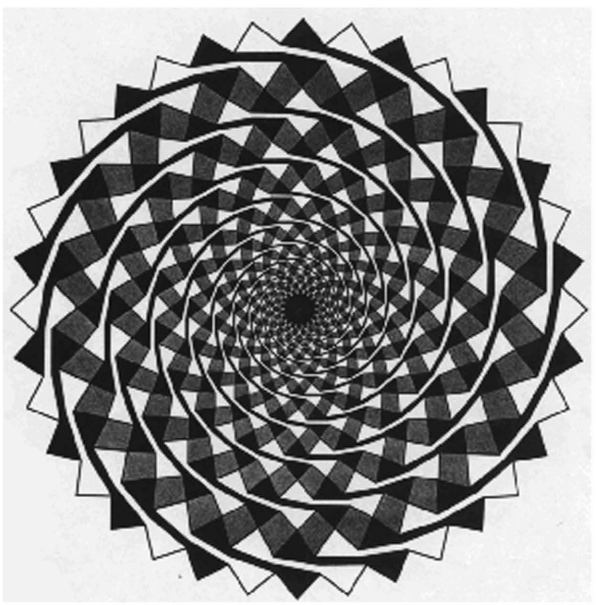

Når nu Gud leger skjul og lader som om han er du og jeg, gør han det så godt, at det tager ham meget lang tid at huske, hvor og hvorledes han skjulte sig selv. Men det er netop det morsomme ved det - lige hvad han ville. Han vil ikke finde sig selv for hurtigt, for det ville ødelægge legen. Det er derfor det er så svært for du og jeg at finde ud af, at vi er Gud, der har forklædt sig, og lader som om han ikke er sig selv. Men når legen har fortsat længe nok, vil vi alle vågne op, holde op med at "lade som om" og huske, at vi alle er det eneste ene selv - den Gud, der er alt hvad der er, og som lever i al evighed.

Naturligvis må du huske på, at Gud ikke har form som en person. Mennesker har hud, og der er altid noget som er udenfor deres hud. Hvis der ikke var det, ville vi ikke kende forskel på, hvad der er inde i, og udenfor vore

kroppe. Men Gud har ingen hud og ingen form, fordi der ikke er noget uden netop Gud. Og skønt jeg har talt om Gud som "han" og ikke "hende", er Gud ikke en mand eller en kvinde. Gud er verdens Selv, men du kan ikke se Gud, for uden et spejl, kan du ikke se dine egne øjne, og du kan heller ikke bide i dine egne tænder, eller se ind i dit eget hovede. Dit selv er netop gemt så godt, fordi det er Gud, der skjuler sig.

Du vil måske spørge, hvorfor Gud sommetider forklæder sig som de mest forfærdelige mennesker, eller lader som om han er mennesker der lider stor smerte. Husk først og fremmest på, at han ikke gør noget mod andre end sig selv. Husk også, at i næsten alle de historier, du synes er spændende, må der være onde mennesker og gode mennesker, for det spændende ved historien er, hvordan de gode overvinder de onde. Det er ligesom at spille kort. Når vi begynder, blander vi kortene så de ligger i uorden, hvilket er ligesom en verden i kaos, og spillets formål er så at bringe orden i kaos, og den der bedst til det er vinder. Så blander vi kortene endnu engang, og for hver gang vi spiller bliver vi bedre og bedre til det, men Gud opfinder altid nye og vanskeligere spil, så han og vi kommer aldrig til at kede os."

Denne fortælling, mytisk i sin form, gør ikke krav på at være en videnskabelig beskrivelse af verden. Den er et skuespil - et drama, der bruger det meget forslidte ord "Gud" for skuespillets forfatter, instruktør og aktør.

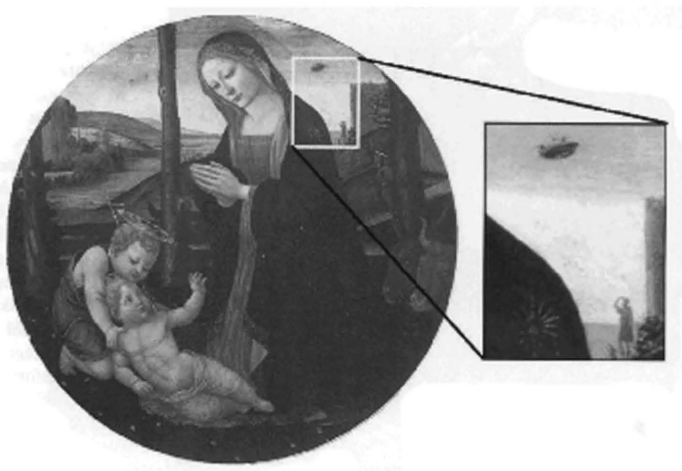

Dette maleri fra det 15. århundrede kaldes „The Madonna with the Saint Giovannino". Objektet i den fremhævede del af billedet tolkes af nogle som en UFO.

Galaktiske væsner?

v/Joy Persson

Ved et foredrag Martinus holdt i 1968 i Jönköping om "Himmeriges Rige" sagde han bl.a.:
"I den fysiske del af Himmeriges Rige har man maskiner, som man ikke har idag. De flyvende tallerkener, som der tales så meget om, dem vil man sikkert have i det Rigtige Menneskerige ... de bruger jo en kraft der tages fra selve rummet, og på det åndelige plan kan man jo også på denne måde komme til andre verdener, og dér kan man så materialisere sig med den begavelse og de maskiner, man behersker med sin tanke.

Og det er muligvis det, der skal ske med de flyvende tallerkener her på jorden, når karmaen kommer (udløses?). Det er jo muligt at de så vil materialisere sig bedre for menneskene. Men det sorterer ikke under mig. Men det er en mulighed, man kan forestille sig. Det er en realitet. De kan virkelig rejse fysisk og komme til andre verdener. Det er så længe man er i den fysiske del af Himmeriges Rige - det Rigtige Menneskerige - hvor de materialiserer sig fra det åndelige. De skaber disse maskiner med deres tanke og kan materialisere dem." Citat slut.

Og så siger han, at når vi har fået Det Rigtige Menneskerige her på jorden, så vil vi også kunne gøre det samme, og så vil vi kunne være med til at virke på andre kloder.

Interessant er også et svar, han giver i kontaktbrev nr. 18 fra 1966, hvor han kommer ind på at ... "De kan udmærket være åndelige væsener i midlertidig fysisk materialisation, som er tilknyttet Mars' og Venus' åndelige planer, selv om disse verdeners fysiske planer ikke skulle være egnet til beboelse af fysiske mennesker ..."

Et fredens tempel

v/ Gunder Frederiksen

Krig, krig og atter krig – sådan er vor tids dagsorden. Alle vigtigste nyheder handler om krig, alle taler om krig, alle tænker på krig og alle handler i større eller mindre grad på baggrund af krig. Ikke så underligt i en materialistisk orienteret verden, for krig er verdens bedste forretning. Men krig forekommer også i camoufleret skikkelse f. eks. som konkurrence, drilleri, sarkasme, forretningssans eller andre former for skjult krig – hvad mener man f. ex om det "dræbende blik" – uha! Alt sammen er det forskellige variationer af begrebet krig. Kunne man teste og evt. dechifrere menneskehedens mentalitet, så ville krigsmentalitet sandsynligvis være den betegnelse, der bedst karakteriserede menneskehedens bevidsthed. Men sådan må det jo også være, eftersom det jo ret præcist svarer til, hvad man må forvente hos nogle væsener, der stort set kun afviger fra rovdyret ved at gå på to ben.

I denne globale ørken af primitiv mentalitet er der imidlertid også oaser som i alle andre ørkener. En af dem er omtalt i en lille bog af Baird T. Spalding med titlen "Østens Vises liv og lære".(Strubes forlag) Det vidunderlige ved denne fredsoase er, at den er skabt af mennesker. Der er tale om et tempel i Himalaya, som har eksisteret i fortiden som et helbredelsens tempel. Om dette tempel fortælles, at "lige siden dets opførelse er der kun blevet udtalt ord, som har med liv, kærlighed og fred at gøre, og dets vibrationer er så kraftige, at næsten alle, der går gennem templet, bliver helbredt på stedet. Det hævdes endog, at templet i den grad er mættet med liv, kærlighed og fred, at de vibrationer, der strømmer ud, er så kraftige, at al disharmoni og ufuldkommenhed ville være ganske kraftesløs i fald den fandt vej dertil".

Der nævnes desuden, at det skulle være, hvad der foregår i mennesket. Det hedder således, at "hvis mennesket øver sig i kun at give udtryk for liv, kærlighed, harmoni og fuldkommenhed, så ville det i løbet af kort tid ikke længere være i stand til at ytre eet eneste uharmonisk ord".

En kærlighedsatmosfære

Det er interessant, at en åndelig atmosfære lader sig akkumulere. I dette tempel akkumuleredes således gradvist en så kraftig virkende kærlighedsatmosfære, at den havde helbredende effekt. Talsmanden for en ekspedition til fredstemplet siger således, at "vi overværede helt vidunderlige helbredelser. Nogle syge gik blot igennem templet og blev helbredt. Andre tilbragte megen tid derinde. Det udtalte ønske satte så kraftige vibrationer i gang, at alle fik hjælp. Vi så en mand, der var helt forbenet, blive båret ind i templet og blive fuldstændig helbredt. På mindre end en time gik han og var helt kureret. Et lille barn med visne lemmer og forkrøblet krop blev helbredt på stedet og gik selv ud af templet. Vi så spedalskhed, blindhed, døvhed og mange andre sygdomme blive kureret på stedet. Faktisk blev alle, som gik ind i templet helbredt."

Det nævnes desuden, at man i løbet af de kommende to – tre år havde lejlighed til at følge nogle af de pågældende mennesker, hvor det viste sig, at helbredelsen var "permanent" (s. 45). Det tilføjes dog, at hvis helbredelsen ikke var permanent, og sygdommen kom igen, så skyldes det, at "den pågældende person ikke havde nået sand åndelig erkendelse". Altså netop hvad man må forvente, hvis der skal være mening i galskaben: det er trods alt et spørgsmål om udvikling – nærmere betegnet åndelig udvikling, udvikling af kærlighedsevnen – herunder hensynet til skæbneloven.

Som bekendt skulle vi alle i en evt. fjernere fremtid blive vore egne helbredere. Den helbredende eliksir må forventes at være kærlighed, som det jo også er tilfældet i ovenstående beretning fra Østens Vise.

Det vil altså være rationelt at sende positive, glade og healende tankeenergier til det knæ eller den albue eller i det hele taget til det ømme sted på kroppen. Vi bør huske på, at når der er smerter, så er det faktisk de pågældende celler – altså små levende væsener, der råber om hjælp. Og hvem skulle være nærmere til at sende denne hjælp end selve det makrovæsen, der repræsenterer disse væseners forsyn. Og vi kan jo ikke forvente bønhørelse fra vort forsyn, hvis ikke vi bønhører de mikroindivider, vi selv er forsyn for.

I mange tilfælde gør vi lige det modsatte. Vi bliver sure og irritable, når en ankel, en skulder eller en anden legemsdel smerter til trods for at det er varme og kærlighed, mikroindividerne råber efter. Man kan f. eks. med fordel vænne sig til hver dag at "overskylle" hele legemet fra top til tå med kærlighedsenergi – altså et åndeligt styrtebad evt. i forbindelse med det fysiske. – Kroppen er jo også vor næste foruden de mange andre "næster", vi støder på i hverdagen. Og man har jo lov til at gøre sin fysiske og åndelige organisme til en fredsoase eller et fredens tempel. Mon ikke der er brug for sådanne templer. Jeg tror det. Og der sker ikke noget ved at starte et træningsprogram. Jamen, bliver man da ikke egocentrisk af at koncentrere sig så meget om sig selv? Ikke når det drejer sig om sundhed. Jeg tror tværtimod. Ved mentalt at arbejde på sin egen sundhed bliver der mere overskud til også at tænke på sin næste.

Den glemte visdom

v/Ruth Olsen

Vi kan hverken forstå biblen, myterne eller eventyrene rigtigt, hvis vi ikke kender den gamle åndelige visdoms symbolsprog. Hvor meget lærer man mon om dette på det teologiske studium?

Lad os f.eks. tage historien om Ødipus, der skulle løse "sfinksens gåde" - den om hvem der om morgenen gik på fire, om middagen på to og om aftenen på tre ben. Som de fleste sikkert ved, svarer Ødipus, det er mennesket, der først kravler, så går oprejst og tilsidst med stok. Men det er en meget overfladisk forklaring, der først kom til på et sent tidspunkt. Den dybere mening er, at først var vi dyr, så menneske og til sidst bliver vi eet med det treenige princip, altså guddommeliggjort og bevidst om vor høje evige identitet.

I den gamle ægyptiske visdom stod (iflg teosoffen Besant) tallet 3 for Guds bevidsthedskraft dvs kærlighedsenergi, og tallet 6 for den polariserede manifesterede energi (2x3, men altså pol-ariseret dvs opsplittet i en positiv og en negativ del). Tallet 666 er ifølge dette den laveste tungeste energiform, derfor kaldes det "dyrets tal". Og så forstår man først, hvorfor der står det om "dyrets tal" i Johs. Åbenbaring (bl.a. 13,18). Andre har forklaret det ud fra cirklens geometri - sådan: Fra midten af cirklen (Gud) går radius (der betyder stråle) ud til omkredsen. Mennesket er en stråle, der udgår fra det guddommelige skabende center. Afstanden fra center til omkreds går nøjagtig 6 gange op i omkredsen, 6 er begrænsningens tal.

Tallet 33 står iøvrigt for det "bjerg", vi hæves op til, når vi gennem den dybe afgrunds smerte tilsidst er blevet forenet med den gud, der bor i os. Nået op på dette bjerg får vi "loven", dvs vi lærer Guds love at kende. Når vi har lært at leve efter dem, kan vi få et liv i fred og kærlighed. Med den symbolik ses historien om Moses, der får loven på et bjerg, i et lidt andet lys.

Det er forøvrigt lidt morsomt, hvordan Freud helt misforstod myten om den blinde Ødipus, der blev spået, han ville slå sin fader ihjel og gifte sig med sin moder. Det blev til hans påstand om drenges "Ødipuskompleks", dvs at de skulle ønske sig faderen fjernet for at få seksuel adgang til moderen. I virkeligheden er mytens Ødipus symbol for vort Jeg, der i en periode i menneskehedens udvikling vil være blind dvs ubevidst/uvidende og derfor erklære Gud (faderen) kasseret og død. Da vil menneskene give sig helt hen til det materialistiske (moderen). Materie kommer af mater = moder.

De syv segl

Således helt neddykket i materien, er der mange ting, vi ikke længere forstår. For eksempel er bibelens afsnit om Johs.' åbenbaring ikke til at forstå mere, hvis man ikke kender de gamle symbolers betydning. Prøv bare f.eks. at læse Jehovas' vidners udlægning i deres bog herom! Følgende har jeg mestendels taget fra en artikel i Psykisk Forum fra sep.1963 af Carl V.Hansen.

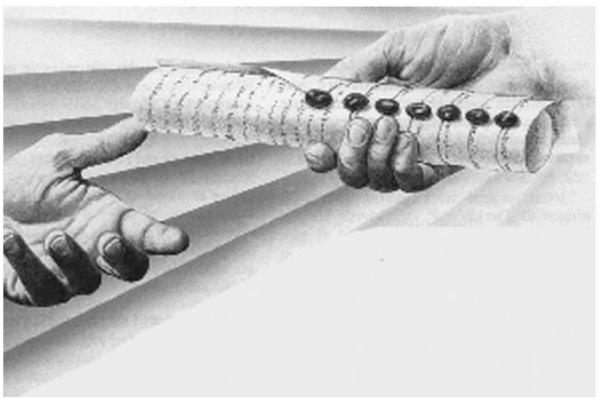

- som Johavas Vidner forestiller sig Livets Bog med de syv segl

Den bog, der kaldes "livets bog" og er forseglet med syv segl, symboliserer menneskets højere Selv med dets kosmiske bevidsthed. De syv segl er de syv chakraer, energicentre, der vil brydes (åbnes) efterhånden som vi udvikles. Det er kun "lammet", der kan åbne "bogen", dvs et væsen med kristusbevidsthed. Lammet har "syv horn og syv øjne", dvs har alle chakraer åbne og energiudstrålende. Let bliver "den store fødsel" til kosmisk bevidsthed ikke. Mange "frygtelige dyr" vil føre krig mod "lammet". Vor dyriske vanebevidsthed vil spænde ben for os.

"Dyrets trone" er solar-pleksus chakraet, det fjerde "segl". I vor tid er vi først ved så småt at få åbnet det femte, hjertecenteret. Med åbningen af dette lukkes der op til det, der hidtil ikke har været "af denne verden". Når til sidst det "hellige bryllup" har fundet sted - altså foreningen af

vor maskuline og feminine pol - åbnes portene til "det nye Jerusalem". Vand vil blive forvandlet til vin, dvs vore energier vil blive forædlet som ved "brylluppet i Kana". Kana betyder "et leddelt rør", dvs det er rygsøjlen, hvor de forædlede energier vil forenes, når kristusbevidstheden er til stede. Den bedste vin kommer til sidst! Vand og vin er selvfølgelig symbolske udtryk for bevidsthedsenergi.

Billedforklaring:

Dette er som Jehovas Vidner forstår Johs. åb. 6,8: "Og da det åbnede det fjerde segl, hørte jeg den fjerde levende skabnings stemme sige: Kom!". "Og jeg så en bleggrøn hest, og han som sad på den havde navnet Døden. Og Hades fulgte lige efter ham".

Efter åndsvidenskabelig forståelse betyder den grønne farve intelligensenergi. Bleggrøn må betyde at den er på begynderstadiet, dvs. hvor den endnu er helt i egoismens tjeneste. Det er det Martinus kalder "djævlebevidsthed". Først når det femte segl åbnes, dvs. hjertechakraet, går den i næstekærlighedens tjeneste.

Endnu er det dog i høj grad "skøgen Babylon", de lave energier, der hersker. Men hun vil blive "brændt op", når "ild falder fra himlen", dvs med den kosmiske bevidstheds stærkere energier. "Rytteren på den hvide hest", vort evige højere Selv, vil med sin kosmiske bevidstheds "højeste ild" gøre det af med "Babel" og ride ind i det ny Jerusalem. Jerusalem betyder "fredens stad" - lidt ironisk set i lyset af dens nuværende tilstand. Jordklodevæsenet er i fuld gang med at udrense sit "Babylon" - (apropos krigen i Irak!) - for at skabe en ny himmel (bevidsthed) og en ny jord, hvor retfærdighed bor.

De vises sten

Nogle få alkymister kendte den gamle visdoms symbolik, men de fleste misforstod det hele og søgte blot jordisk rigdom. At processen med at forvandle uædelt materiale til guld handlede om en bevidsthedsudvikling, var ikke almenkendt. Men hvis nogen fandt "de vises sten", dvs nåede frem i nærheden af kosmisk bevidsthed, kunne de måske nok finde ud af materialiseringens kunst. Men i så fald måtte det holdes strengt hemmeligt, ellers blev de brændt eller halshugget af pavekirken. Bortset fra det tror jeg ikke, et så højt udviklet væsen ville være særlig interesseret i jordiske skatte.

Der er flere hentydninger til en særlig "sten" i både det gamle og det ny Testamente. F.eks. står der i Zak. 3,9: "På denne sten er der syv øjne, se jeg skriver selv dens indskrift, lyder det fra hærskarernes Herre." Her ser vi igen de syv chakraer beskrevet som øjne. Og i Johs. åb. 2,17 står der "Den hvide sten, indskrevet med et navn, som ingen kender, uden den der har modtaget det." Noget tyder på, at den sten er vort tunge hylster, som indeholder en kostbar skat, vort evige guddommelige og dermed alvidende jeg. Selv en sten kan således blive viis!

Det alkymien arbejdede med var altså det, Martinus kalder "kosmisk kemi", dvs forståelsen for bevidsthedsenergierne og deres rette brug. Det man kaldte "prima materia", kalder vi moderenergien, og det "alkymistiske bryllup" betyder foreningen af og balancen mellem den maskuline og den feminine pol. Resultatet er visdommens og næstekærlighedens kostbare guld. Den ild, der brænder under smeltediglen, er "den højeste ild", slangekraften.

Når man besidder "de vises sten", kan man forvandle det uædle til "guld", som Jesus kunne - nemlig ved at møde løgnens, begærlighedens og forrædderiets repræsentant med ordene : "Ven, hvorfor er du kommet?"
Mennesket står i de kommende inkarnationer for at skulle "føde sig selv" - det er den egentlige "jomfrufødsel". Den fortabte søn/datter er ved at vende næsen hjemad.

KORT FORTALT

Ruth Olsen

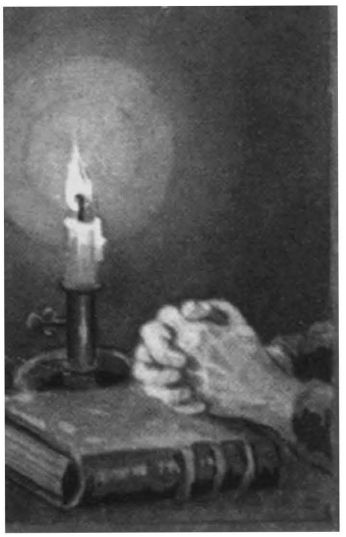

Bønnens magt kontra pillernes magt

Der er interesse for det åndelige for tiden. Medicinalfirmaet H. Lundbeck (dem med lykkepillerne) har besluttet at forske i bønnens helbredende virkning. Derfor har de ansat den katolske teolog Niels Chr. Hvidt (ham med bogen om mirakler). De siger, de vil forsøge "at slå bro over den næsten uoverkommelige kløft mellem naturvidenskab og det åndelige".

Niels Chr. Hvidt mener ikke den kløft er uoverkommelig og har påtaget sig i medicinalfirmaet at holde foredrag om "forbøn, mirakler og teologiske forklaringer på helbredelse". Eftersom han mig bekendt ikke kender til eller accepterer, at vi som grundlag for det fysiske legeme har forskellige stråleformige legemer, som er de styrende med hensyn til helbredet, gad jeg nok vide, hvordan han vil "slå bro over kløften".

Om de får resultat af eksperimentet med at helbrede ved bøn afhænger af mange ting. Også tankenergierne har sine naturlove, ved vi fra kosmologien. Og da det her handler om, at firmaet regner med, det i sidste ende vil kaste profit af sig (i form af god PR), har de "grumset" bønnens høje energier til med nogle lave selviske energier - og så ved vi, de ikke virker særlig godt!

Fornemmelse for snyd

Dansk DR I, der nok i egen formening regner sig for at være den mest seriøse TV-kanal, var ved at se sig distanceret af andre kanaler, der i pagt med tidens "ånd" (og altså seernes interesse) har taget flere åndelige emner på programmet. Nu ville man så påvise, at det er snyd og overtro altsammen.

Man nedsatte så et såkaldt "uvildigt" dommerpanel - en advokat, en atomfysiker og en hjerneforsker - som næppe kan siges at være spor uvildige, fordi deres opgave udtrykkelig var at påvise, at det altsammen er overtro. Og hvem får man så til at stille op under de betingelser? Fra det, man i det forud udsendte program kaldte "det okkulte overdrev"?

Baggrunden for det hele er, at en tryllekunstner i USA, James Randi, engang har udlovet en stor dusør til den, der kan bevise eet eneste paranormalt fænomen. I 1984 var det 10.000 $, nu er det åbenbart steget til 1 mill. $. Selvfølgelig er der en del "fuskere" imellem de "alternative", og hvem blandt de lidt mere seriøse vil føle sig fristet af så mange penge? Alene det, at der lægges op til at tænke i selviske baner, trækker energierne ned på et plan, hvor evt. højere evner sløres eller helt udebliver. Så er der kun gætterierne tilbage, hvad nogle så også tyer til.

Da hverken James Randi eller DR I kender noget til de kosmiske love for de højere og finere energier, mener de bare, de således får deres fordomme bekræftet - at clairvoyante evner blot er snyd! Det er iøvrigt de samme kosmiske love, der gør, at clairvoyante ikke løber af med alle de store lotterigevinster!

Disse evner fungerer ikke på lave egoistiske frekvenser. Heller ikke i et tykt "tæppe" af negative kritiske tankeenergier vil de højpsykiske evner virke særlig godt. De fine vibrationer har simpelthen svært ved at trænge igennem.

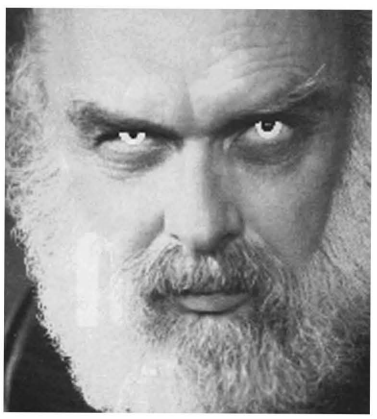

James Randi er således gennem mange år kommet til at fungere som "tærsklens vogter" for en del, dvs som en slags "djævleskikkelse", der frister svage sjæle i ørknen til at falde tilbage til selviske interesser.

Demokrati kontra enevælde

Den arabiske TV-kanal Al-Tazira (hedder den vist nok) vil gerne lave debatprogrammer i lighed med de vestlige TV-kanaler. Men det er næsten umuligt, fordi "pingerne" i den arabiske verden ikke vil modsiges. De bliver fornærmede og går deres vej midt i det hele, eller de går ligefrem til voldelige modangreb på modparten. En af studieværterne forklarer det på denne måde:

Den arabiske kultur er grundlæggende autoritær. Faderen har enevældig magt i familien. Hans ord er lov og står ikke til debat. En søn diskuterer ikke med sin far, han adlyder blot. Det gælder i endnu strengere grad piger og kvinder. Den ældste søn "arver" den diktatoriske ret, når faderen er fraværende. Det er svært at skabe demokrati i en sådan kultur. Det er nogle meget dybtliggende livsholdninger, der skal ændres.

Man må håbe USA har gjort sig klart, hvilken opgave de har påtaget sig i Irak! Det forklarer også, hvorfor drenge fra autoritære indvandrerfamilier ikke respekterer en flink dansk skolelærer, der prøver at løse konflikter ved dialog.

FN - en supermagt?

Dr. Robert Muller, tidligere assisterende generalsekretær i FN, hvor han har arbejdet lige siden dets start, er nu 80 år. Ved et møde i marts, lige før krigen i Irak startede, udtalte han bl.a. følgende: (forkortet)

Jeg er glad for stadig at være her i sådan en mirakuløs tid. Aldrig før i historien har der været en sådan global, åben, offentlig og kritisk debat om en krigs legitimitet, om dens konsekvenser og omkostninger. En sådan global debat i månedsvis før en beslutning om krig har aldrig tidligere fundet sted i menneskehedens historie. Endelig har FNs sikkerhedsråd fået

en central rolle i spørgsmålet om krig eller fred. Det er ikke set før - ikke før Vietnam eller Korea, ej heller Balkan. Og store fredsdemonstrationer verden over <u>før</u> en krig har vi heller aldrig set før.

Uanset hvad der ellers sker, vil det 21. århundrede gå over i historien som en ny æra, hvor en nation, der ville starte en krig, af FN blev tvunget til at genoverveje og finde stadig nye argumenter for sine motiver og hensigter. Der er således stadig to supermagter i verden: USA og den voksende, vågnende "folkenes stemme", der ønsker fredelige konfliktløsninger og at FN skal være deres aktive redskab til dette.

Er reinkarnation bevist?

Nu hvor efterhånden tusindvis, ja millioner, verden over har fortalt om deres død/nærdød, og hvor utallige mennesker har fortalt om oplevelser af tidligere liv, kan reinkarnation så ikke snart anses for en given ting? Nej, for de fleste vil stadig sige, at fordi de ikke selv har oplevet noget overbevisende, er det jo stadig blot et spørgsmål om "tro".

Hvorfor mener man så ikke stadig, at Jorden er flad? Det er jo det, de fleste selv oplever med egne øjne! Billederne fra satelitter ude i rummet kunne blot være fup og fototricks. At Jorden er rund og drejer rundt om solen er noget, andre påstår og de fleste nu "tror" på.

Nej, vi er alle blevet overbevist om det uden selv at have rejst jorden rundt, fordi det er det eneste logiske. Det var ikke så meget andres erfaringer, der engang overbeviste menneskene - tror jeg, men det indlysende logiske i det. Sådan vil det nok også gå med fænomenet reinkarnation. Når tilstrækkelig mange hævder det og fortæller om deres erfaringer, vil flere tænke seriøst over det og nå frem til den konklusion, at det faktisk er det eneste logiske og naturlige. Det har altid taget sin tid at ændre menneskehedens én gang vedtagne verdensbillede.

Gode grunde for vegetarisme

Man behøver ikke at have læst Martinus for at forstå, at mennesket ikke længere har godt af at spise sine medskabninger. Vi får det ene "hint" efter det andet, bl.a. i dagens aviser. F.eks. stod der for nylig i Politiken under overskriften "Syge svin" en artikel om, hvordan slagterisvinene kommer ind med flere og flere sygdomme.

Selv om kontrollen nok ikke er helt effektiv, blev der sidste år kasseret 140.000 svin og over 7 mill fik en sygdomspåtegning - men altså alligevel godkendt til menneskeføde. I de sidste 25 år er andelen af syge svin steget til 33,7%! Ansvarlige dyrlæger er ikke i tvivl om, at det skyldes svinenes stadig ringere livsvilkår i svinefabrikkerne.

Ind imellem overføres dyrenes sygdomme selvfølgelig til menneskene, som vi har set det med kogalskab, salmonella, fugleinfluenza og nu sidst altså SARS, den i medierne så omtalte lungesygdom. Hvornår mon menneskene begynder at spørge sig selv, om der måske ligger et advarende budskab i alt dette?

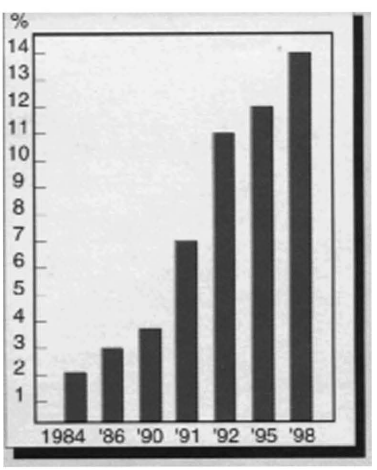

Der bliver trods alt flere og flere vegetarer.Ovenstående tal er fra England, hvor vegetarerne i 1998 udgjorde 14% af befolkningen, svarende til 6 mill. (9% kvinder og 5% mænd). Jeg kender ikke tallene fra Danmark.

Fod på livet - fra Gedser til Skagen

Der arrangeres i samarbejde med kommuner og amter travetur mellem 3.aug. og 6.sep. fra Gedser til Skagen. Man kan gå med en del af vejen, der går ad skovstier og ruter lagt af lokale naturguider. Hensigten er at sætte fokus på sundhed, bevægelse, lys og luft.

Interesserede personer, der kan hjælpe med praktiske gøremål, efterlyses. Flere oplysninger på www.fodpaalivet.dk
Projektledere: Birthe Straarup og Leanne Cecilie Johansen

Jesus er in i ugebladene

Også i de kulørte ugeblade er "det åndelige" blevet godt stof. Det gamle Søndags-BT, nu blot Søndag, brugte f.eks. i april hele 6 sider på at fortælle, at der i det ellers så ateistiske Danmark nu blæser nye åndelige vinde. Det forklarer man bl.a.ved, at da vi har fået så mange indvandrede muslimer, der tager deres religion alvorligt, er "gammeldanskerne" begyndt at besinde sig på deres religiøse rødder. Også New age bevægelsen får dog del i æren for den øgede interesse for åndeligheden.

Den religiøse søgen er blevet meget individuel i vor tid, og den foregår i høj grad også på internettet. Folkekirkens præster står ofte usikre overfor tidens nye krav og spørgsmål. De fleste står helt uforstående overfor de, der kommer for at søge klarhed om deres nærdøds- eller ud-af-krop oplevelse, ja i et tilfælde mente præsten, det drejede sig om scizofreni og henviste til en psykiater, fortæller ugebladet.

Endnu værre er det for de "stakkels" præster, når folk kommer for at få hjælp til at forstå TV-serier som f.eks. "Åndernes magt". Folk ønsker at få noget åndelig viden, men lades oftest i stikken. Udviklingen er således ved at løbe folkekirken over ende, skønt man på forskellig måde forsøger at forny sig indefra.

I nævnte ugeblad fortælles om præsten og EU-politikeren, der tilfældigt opdagede, hun var healer. Men vi får også historien om den i sin tid aktive socialist og rødstrømpe, som har genfundet sin barnetro, og nu er menighedsrådsmedlem. Da jeg kendte hende fra "gamle dage", spurgte jeg hende for nogen tid siden, om hun til vort blad ville anmelde Per Bruus-Jensens sidste bog om "Mennesket og den skjulte Gud". Hun afviste med det argument, at hun var kristen og ikke gav sig af med mysticisme!

Bente Hansen

Dertil kunne jeg kun bemærke, at jeg var glad for at have fundet Martinus' åndsvidenskab og således fået afmystificeret kristendommen! Således kunne selv en gammel ateistisk, socialistisk feminist som jeg finde mening i kristendommen.

Vi skal ikke huske, vi skal forså

Eleven spørger: Når vi ikke kan huske den lektie, vi lærte i tidligere liv, hvordan skal vi så undgå at lave de samme fejl igen?

Læreren svarer: Meningen er ikke, at vi skal huske, men at vi skal forstå. Det er ligesom i regning. Når du først har lært princippet f.eks. at lægge tal sammen, behøver du ikke huske de enkelte regnestykker.

Vievand

I bogen "Hinsides vor verden" fra 1960 fortæller Poul Goos om et radionisk eksperiment, som den engelske forsker George de la Warr foretog. Radioni betyder noget med "stråling". Her handler det om påvirkning af vand.

Det lykkedes Warr at overtale to af sine bekendte, der er præster, til at medvirke. Han havde bestemt sig til at prøve, om der kunne påvises nogen forandring i kraftfeltet, der omgiver en vanddråbe, efter at denne har gennemgået den kirkelige ceremoni, der gør den til "vievand". Først optog man et billede af en dråbe almindeligt vand. Det viste en løst sammenhængende plet, hvorfra udstrålede 7 klare linjer, sporene fra mineralerne i vandet.

Dernæst tog man billede af en vandprøve, som den ene præst havde "indviet". Dette viste en fuldkommen forandring. Det løst sammenhængende og svage felt var blevet til en stærkt lysende kerne, der næsten helt opslugte mineralernes feltlinier. Den anden præst optrådte i fuldt ornat og foretog en indvielse af noget vand fra vandhanen.

Denne gang var forandringen ligefrem fantastisk, idet hele dråbens felt var blevet omformet og viste sig som et stærktlysende kors. Hvordan skulle det nu forklares? Een ting står fast: vandets felter er blevet ændrede under en religiøs ceremoni. Hvad det betyder for vandets "virkning", kan ingen vide. Dets kemiske bestanddele er i alle tilfælde ikke blevet ændret, den består stadig af ilt og brint plus nogle mineralske salte. Og dog må ændringen i felternes mønstre have en eller anden betydning.

Men hvorfor viste feltet sig i det ene tilfælde som stærkt aktiveret, men ikke særlig formforandret, medens det i det andet tilfælde havde skiftet ydre form? Var det tilfældigt? Næppe. Så fortalte den sidste præst, at han aldrig havde kunnet koncentrere sin tanke om Gud som et væsen eller i det hele taget som en ydre form. For at kunne koncentrere sin tanke om indvielsens hellighed havde han vænnet sig til at koncentrere den om det kristne symbol: korset!

At vand er magnetisk, dvs modtageligt, er vi efterhånden blevet klar over. Prøv bare at rede dit hår og hold kammen hen til en tynd stråle fra vandhanen! Den bøjer af hen mod kammen, fordi denne er blevet lidt elektrisk. Da vand så beredvilligt lader sig omstrukturere og modtage omgivelsernes energier, også tankeenergier, foreskrev gammel folkevisdom, at man skulle passere et vandløb, hvis man havde været udsat for et psykisk "angreb". Man havde nok konstateret, at en hund mister færten af noget, der har passeret et vandområde.

Vand kan rense og befri os for negative energier. Det er baggrunden for de helbredende kilder. Og derfor bruges vand til at døbe. Et brusebad kan altså tage andet end snavs! Derfor føler mange trang til et brusebad - et meget langt et - når de har været ude for en følelsesmæssig dårlig oplevelse. En fængselsbetjent fortalte i en TV-udsendelse, hvordan han var nødt til at tage et langt bad hver gang han havde medvirket til udførelse af en dødsstraf. Han slap dog alligevel ikke for sin dårlige samvittighed. De dårlige energier blev han jo ved med selv at "producere".

Vand virker iøvrigt særligt rensende, når det iblandes salt. De "højere magter" vidste nok, hvad de gjorde, da de projekterede jordkloden med salte have! Det hænger måske sammen med, at krystaller er velegnede til at optage de fine dvs elektromagnetiske energier - apropos den gamle krystalradio.

Grådighedskulturen

v/ Ruth Olsen

I denne tid hører vi om, hvordan de store virksomheders ledelser tildeler sig selv enorme pengesummer, mens de ansattes løn ofte nedsættes med henvisning til økonomisk krise. Ja, i USA ser vi, hvordan man samtidig ribber de ansattes pensionskasser, så lønmodtagerne ikke har noget at leve af på deres gamle dage. Vi ser også staters konkurrence om og spekulation i at tjene penge på Iraks genopbygning. Men som Martinus forklarer os, betyder Den ny Verdensimpuls også forstærkning af nogle uheldige sider. Selviskheden skal op og kulminere, før den aftager. "Privatinteressen" skal åbenbart vise sin fulde destruktivitet, før menneskene for alvor satser på "fællesinteressen". Lad os se, hvad Martinus bl.a. siger om disse ting.

I LB I stk. 73-76: "Men da magt for civilisationens væsener efterhånden er gået over til at være identisk med materielle værdier, og disse igen repræsenteres i form af det, vi kalder "penge", bliver tilstræbningen af penge således et ideal for jordmenneskene i de felter, hvor de endnu er underkastet dyrerigets livsbetingelse. Jordmenneskenes kamp for tilværelsen er således hovedsagelig en kamp om penge. Og det er i denne deres kamp om værdier eller penge, at de i samme væsener endnu eksisterende dyriske drifter eller de tendenser, der gør magt til ret og lader den stærke udnytte den svage, eller lader den kloge udnytte den mindre kloge osv, kommer til udløsning. Og det er her, statsmagten er begyndt at gribe ind, er begyndt at modarbejde denne udnyttelse, er blevet den største faktor til at holde nogle af de værste og groveste dyriske drifter i ave.

Men da statsmagten kun kan udvikle sig på basis af forudgående erfaringer, må disse erfaringer først finde sted. Når sådanne erfaringer har fundet sted, og de viser sig at være i strid med det, der på det pågældende tidspunkt anses for at være ret eller moral, skaber statsmagten nye love og forbud mod disse erfaringers gentagelse. Men dette vil altså igen betyde, at statsmagten befinder sig et stykke bag efter begivenhederne.

Der vil altså være et bevidsthedsniveau i tilværelsen, hvor de materielle begivenheder eller manifestationer endnu ikke kan rammes af loven eller statsmagten, nemlig der hvor de manifesteres under en sådan forklædning eller maskering, at de endnu ikke i tilstrækkelig grad af flertallet af jordmenneskene er erfaret som værende i strid med den virkelige ret eller moral. I dette niveau kan dyrerigets livsprincip "magt er ret" således komme til sin fulde eller mest geniale udfoldelse.

Men da statsmagten jo er nået dertil, at den beskytter mod eller bekæmper de gamle primitive urformer for tilegnelse af værdier, såsom simpelt fysisk røveri, plyndring og overfald, kan ovennævnte udfoldelse af de dyriske tendenser ikke finde udløsning ad disse veje og må derfor bane sig andre veje, veje det altså endnu ikke i tilstrækkelig grad er oplevet eller erfaret som umoralske, og overfor hvilke statsmagten endnu står forholdsvis magtesløs.

Disse veje har efterhånden antaget en fast koncentreret form, der igen under forklædningen "handel" eller "køb og salg" kan komme til udløsning indenfor den side af jordmenneskenes daglige tilværelse, vi kalder "forretningsverdenen". Indenfor denne verden er det muligt at iklæde "røveri" og "plyndring" så fine mentale eller intelligensmæssige former, at de for den uvidende hob ligefrem stråler som moralske idealer og bliver autoriserede og lovbeskyttede, for så senere naturligvis at blive afsløret, når væsenerne efterhånden oplever den ved disse forklædte realiteters sande identitet opståede svie og smerte.

I LB II stk. 618 får vi en beskrivelse af de personer, der især boltrer sig i forretningsverdenens selviske tankeklimaer, nemlig de der har for lidt følelse i forhold til intelligens. Martinus skriver:

"... vil det intelligensoverlegne, men følelsesfattige individ ikke være i besiddelse af nogen særlig stærkt udviklet medlidenhedsevne og er således i tilsvarende grad uden hæmning for sin intelligensudfoldelse. Denne må derfor nødvendigvis hos et sådant væsen blive hensynsløs og egoistisk. ....På grund af den manglende følelse kan det ikke hæve sin tankeflugt til andet end håndgribelige, materielle foreteelser og kan således ikke i noget som helst tilfælde få anvendt sin fremragende intelligens på noget højereliggende tankefelt, hverken på det religiøse, kunstneriske eller filosofiske. Men forretning, forretning og atter forretning er dets speciale. Selvberigelsestalentet kulminerer i sådanne væseners bevidsthed."

Men hvorfor skal vi mon i denne tid se flere og flere af almenvellets interesser blive overført til private profitinteresser - såsom el-forsyning, trafik og post, ja sågar skoler og ældreomsorg - ? Er det mon for at vi kan få en grundig anskuelsesundervisning i, hvad der <u>ikke</u> er fremtidens løsninger?

Klint Kurser

Martinus Center
Klintvej 69, 4500 Nykøbing Sj.

Verdensfreden -
Uge 27 - lør. 28/6 - fre. 4/7

Åndsvidenskab og personlig udvikling -
Uge 28 - lør. 5/7 - fre. 11/7

Med evigheden som livsrum -
Uge 29 - lør. 12/7 - fre. 18/7

Kosmiske rytmer -
Uge 30 - lør. 19/7 - fre. 25/7

En ny verdensimpuls -
Uge 31 - lør. 26/7 - fre. 1/8

Ven med livet -
Uge 32 - lør. 2/8 - fre. 8/8

Information:
Tlf. 59 30 62 80
www.martinus.dk

Kullerup Kurser

Kullerup Byvej 2A
5853 Ørbæk

Impulser til hverdagen og Livet i Evigheden
Lør. 28/6-03 kl. 12.99 - ons. 3/7-03 kl. 16.00

Livet sat i centrum: Personlig og spirituel udvikling
Man. 28/7-03 kl. 10.00 - lør. 2/8-03 kl. 16.00

Martinusgrupper:

Fredagsgruppen, ca hver 3. uge kl. 10.00 - 21.30

Onsdagsgruppen, ca. hver 2. uge kl. 19.00 - 21.00

Information:
Tlf. 65 3154 31
www.kullerup.dk

DEN NY VERDENS.
impuls

ABONNEMENTSPRIS

180 kr pr år (4 numre), dog Sverige og Norge **200 kr,** portofrit tilsendt.
Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08 07521 - Svensk giro: 39 27 16-7.
Bladet udkommer medio marts, juni, september og december

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes fremsendt **senest 1. august 2003**
Artikelforfattere står selv inde for deres artikels indhold, der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION
er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation til Martinus' verdensbillede.
Få bogliste tilsendt! Forlags- og redaktionsadresse: Kosmologisk Information, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.
Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11) - E-mail: kos-info@worldonline.dk

Filosofiske krummer

Alt er bevægelse. Før der er bevægelse, må der være en ubevæget bevæger. Al bevægelse har en hensigt. Bevægeren har en hensigt.
(Aristoteles)

Det synspunkt at "verden er en illusion" er ingen forklaring på tilværelsen. Den er alt-udelukkende i stedet for altomfattende. Verden er en fortsat episode i den guddommelige tidløse evighed, et overfladefænomen med en umådelig guddommelig virkelighed bagved.
(Sri Aurobindo)

Vi er det usynliges bier. Vi farer rundt og samler det synliges honning, som vi oplagrer i det usynliges store, gyldne bikube.
(Rilke)

Vi fylder medicin, om hvilken vi ved meget lidt, i legemer, som vi ved mindre om, for at helbrede sygdomme, om hvilke vi ikke ved noget som helst.
(Voltaire)

For at få en transcendental bevidsthed kan du gå ad 1) overgivelsens sti (tro) eller ad indsigtens sti (viden).
(Gurdjieff)

At befri andre for de forventninger, vi nærer til dem, er virkelig at elske dem.
(Shirley Maclaine)

For den, der ikke ved, hvilken havn han skal styre imod, er ingen vind gunstig.
(Shakespeare)

Ensomhed kommer ikke af, at man ikke har mennesker omkring sig, men af ikke at kunne tale om de ting, man synes er de vigtigste.
(Jung)

Hvert trin opad på bevidsthedsstigen medfører en større evne til at lide.
(Richard Moss)

En indfødt sagde til den kristne missionær: "Din Gud holder sig inde i et hus, som om han var gammel og svagelig. Vores Gud er i markerne og på bjergene, når det regner."

Livets kilde er i lyset. Buddha bar lyset ind i bevidstheden. Jesus bar lyset ind i hjertet.
(Jes Bertelsen)

Hent energien fra "kilden" - den universelle energistrøm - i stedet for at tage den fra andre.
(James Redfield)

Der findes to måder at leve livet på. Den ene er, som om intet er et mirakel. Den anden er, som om alting er et mirakel.
(Einstein)

Præsterne i den danske folkekirke er begyndt at sige: "Lad os begge bede"
(Johs. Møllehave)

Hvis jeg ikke var sådan et fredeligt menneske, ville jeg nægte at være med til at betale til oprustningen.
(?)

Udtrykket den ny verdensimpuls stammer fra den danske humanist og intuitionsbegavelse Martinus (1890-1981), der så universet som udpræget levende og til stadighed gennemstrømmet af skabende energiimpulser.

Fra tid til anden rammes Jorden af sådanne skabeimpulser, og resultatet er i hvert enkelt tilfælde et udviklingsspring på et eller flere områder. Fx. må de store historiske kulturepoker ses som virkninger af fortidige impulser, og det samme gælder m.h.t. verdensreligionerne og naturvidenskaben.

Omkring starten af forrige århundrede begyndte ifølge Martinus en ny kraftig impuls at stråle ind over Jorden, og han så, at den denne gang ville afstedkomme intet mindre end fødslen af en helt ny verdensorden, kendetegnet ved bl.a. hidtil uset fremgang for humanitet, moral og kultur.

Allerede nu mærker vi så småt virkningerne af denne nye verdensimpuls, nemlig i form af de stormløb på den hidtil gældende verdensorden, der kendetegner tiden; politisk, økonomisk, videnskabeligt, teknologisk, religiøst, moralsk, miljømæssigt etc. Men typisk nok også som en lang række mere eller mindre målbevidste forsøg på at skabe bedre og mere menneskeværdige livsbetingelser for alle Jordens beboere.

Tidsskriftet Den Ny VerdensIMPULS har til formål at fokusere på hele denne interessante emnekreds og herunder orientere om det revolutionerende virkelighedssyn, Martinus gennem et langt og virksomt liv lagde frem i sin kosmologi.

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kos-info@worldonline.dk
Hjemmeside: http://k-i.homepage.dk